

TRŽIČAN

ISSN 1581, Letnik 10, 5. julij 2006, številka 7/8



Z željo v sožitju tudi
v daljnem letu 3006.

- Narava z naravo.
- Človek s človekom!
- Človek z naravo?



Svet ni velik za človeštvo, ampak je majhen njegov korak

Tudi počasi se daleč pride. Tudi ko se izteka 40 let dela, se šele zaveš, da čas grozovito hitro beži. Prvi koraki so bili nezaupljivi, boječi, ponižni. Kmalu spoznaš, da si v stvari enak med enakimi, samo da so med ljudmi drobni odtenki drugačnosti. Z leti se utrdiš, ko prispeš do zadnjih delovnih dni, si zopet majčken drobec v prostoru večnosti. Ja, še malo pa se bomo poslovili. Tako hitro so minila tudi leta pobratenja mest Tržiča in Sainte-Marie-aux-Minesa. 40 let prijateljstva je obrodilo svoje sadove. Tudi s pomočjo občanov pobratenega mesta, predvsem gospoda Paula Baumanna, si je Slovenija utrdila svojo samostojnost. Mineva dvakrat 40 let, odkar je Tržič postal mesto. 514 let, odkar je dobil trške pravice in bil povzdignjen v trg. Počasi in vztrajno se Tržič prenavlja. Dobiva novo podobo in boljšo kvaliteto življenja. Ostajajo pomniki dobrega gospodarjenja, ki jo je čas, svetovna globalizacija, tekmovalni duh posameznikov po večjem kapitalu in oblasti, pripeljal v stanje, v katerem smo. Toda kolo življenja se vztrajno vrti. Vedno samo naprej, vedno v nekem novem pričakovanju, do cilja izpolnitve vseh tihih želja.

Pred nami je vroče poletje. Čudovite počitnice, polne novih doživetij. Tudi Poletne prireditve 2006 vas bodo pričakovale, vsak petek ob 20. uri in v sobotah ob 10. uri za najmlajše. Mnogo glasbe, plesa in humorja. Vse bo potekalo v atriju Občine Tržič in vse predstave bodo tudi letos brezplačne. Obilo kulturnih užitkov in mnogo dobre volje vam želim do prihodnje številke "Tržičana", ki bo izšel šele tik pred Šuštersko nedeljo. Do takrat pa srečno, Tržičanke in Tržičani.

Odgovorni urednik
Lado Srečnik, org. dela



Sprejem pri županu občine Monfalcone, italijanskem Tržiču, dr. Giafrancu Pizzolitiju, Jure Kramar in Lado Srečnik po 75 urah boje in dobrih 200 km prehojene poti iz Tržiča v Monfalcone



Marija Abačič Pollak, v imenu Tržičanov, še enkrat iskreno hvala. Naj Ti »šušterska vuč na gavage« svetl pavsod, kjer boš hodila.



Šolski zabavni orkester Glasbene šole Tržič, pod vodstvom Primoža Abačiča, in harmonikarski orkester Glasbene šole Tržič, pod vodstvom Marijana Boneta, bosta ob 40-letnici pobratenja obiskala mesto Sainte-Marie-aux-Mines.



Spoštovane Tržičanke in Tržičani

Čakali smo to vroče poletje in ga dočakali. A še bolj kot temperature narašča vročina v političnem življenju. Svetniki LDS s kandidatom za župana mag. Borutom Sajovicem na čelu so izgubili tožbo zoper župana in bili kaznovani z zajetno, skoraj štiri milijone težko globo. Udarec, ki ga niso pričakovali! So bile pa izjave po izreku sodišča stare fraze poraženih. O dogajanjih med zaslišanji in posameznimi izjavami preberite v enem od člankov v tej številki. Objavljam jih na zahtevo enega od tožnikov, odvetnika Benedičiča. Da ne bo pomote!

Drugi užaljeni socialni demokrati, ki so se skrili pod Odbor za deblokado medijev in razvoj Tržiča! Jože Klofutar, ki ga poznate kot predsednika Športne zveze, ki ima v lasti letno kopališče, Sokolnico pa je podaril Ljubljani, je ob preprečitvi prodaje bazena in korupcije k sodelovanju povabil še Jožeta Kuhlja in Saša Miljkovića. Verodostojna združba troši letake s posnetki lastnega dolgoletnega dela. Ni vredno besed in ne papirja! Mag. Juretu Megliču, ki si prireja ankete, bi svetoval, da skupaj pogledajo svojega predsednika stranke in se naučijo evropskih manir, balkanske pa opustijo..

Kakorkoli! Zadnjič se ubadam s pisanjem o dogodkih, ki povzročajo škodo občini in so neproduktivni! Sem preveč ozrt v prihodnost Tržiča. V delo, po katerem nas poznate in ki edino šteje! Veliko boste prebrali o tem!

Pavel Rupar, župan

BPT - stavba strahov

Vsekakor še zdaleč od pozabe! Nekdaj največja tovarna tekstila na Gorenjskem, ki je po ustanovitvi podjetnih tujcev v davnem 19. stoletju v bivši Jugi zaposlovala skoraj dva tisoč ljudi! Razmere na trgu so vsekakor storile svoje in terjale davek, ki si ga ni nihče želel. Če k temu dodamo še razna vodstva, ki so agonijo vodila zaradi osebnih koristi, sem povedal vse. Kakorkoli, Bombažna predilnica in tkalnica že dolgo ne obstaja več! Ali pa.

Po lastninjenju skupnega premoženja in ravnanju sedanjih posestnikov smo pričakovali prodajo in razcvet novih dejavnosti na skoraj 45 000 m² velikem pokopališču tržiške tekstilne tovarne. Taki nameni imajo vso podporo, saj stavbno zemljišče najmanj koristi razvalinam in duhovom v njej. A zgodil se je nenormalen, z oceno blaznosti, škodljiv poseg samooklicane hraniteljice kvazi dediščine, zaposlene na Zavodu za kulturno dediščino Kranj, ge. Lavrinč! S svojo utopično nalogo o ohranitvi razvalin je za dolgo obdobje odgnala slehernega kupca in vse nove investitorje na tem območju! Skoraj bi verjel nalogi, s katero je obesila plombo o zaščiti vseh objektov na tem območju, celo tistih, zgrajenih v komaj minulem obdobju delovanja tovarne. Po ocenah strokovnjakov povsem nepotrebno! Kje so torej ozadja nagajanja lastnikom in tudi Občini!? Gospa Saša Lavrinčeva je soproga Maksa Lavrinca, nekdanj poslanca LDS v parlamentu, sedaj pa povratnika v kabinetu predsednika Drnovška! Ne morem se otresti, da je šlo tudi za špekulativne namene, enostavno zavreti razvoj in škodovati Tržiču! Do tega spoznanja pa ni težko priti ob dejstvu, da je ob njenem odhodu iz omenjenega Zavoda zaznati bistvene premike in olajšanje za to območje.

Pavel Rupar

Izdajatelj:

Občina Tržič, Trg svobode 18, Tržič

Odgovorni urednik: Lado Srečnik

Pomočnica odgovornega urednika: Blanka Grašič

Člani uredništva: Biserka Drinovec (šport), Metka

Knific (kultura), Ana Marija Hafner (dejavnost upokojencev, društev), Katarina Turk (občinska uprava), Petra Hladnik (prireditve), Vid Meglič (delo mladih)

Avtorji člankov osebno odgovarjajo za vsebino le-teh.

Lektoriranje: Jožica Koder

Prelom in tisk: Tiskarna Žnidarič, Laze 7, 4000 Kranj

Fotografije: Lado Srečnik, Janez Kikel, Stojan Saje in avtorji posameznih člankov

Naslovnica: Sožitje narave, foto: Lado Srečnik

Naslov uredništva:

Turistično promocijski in informacijski center občine Tržič - Občinsko glasilo "Tržičan"

Trg svobode 18, 4290 Tržič

Tel.: 04 59 71 536

E-pošta: informacije@trzc.si

Glasilo "Tržičan" je brezplačno.

Naklada: 5700 izvodov

Javno glasilo "TRŽIČAN" je vpisano v evidenco javnih glasil, ki jo vodi Ministrstvo za kulturo RS pod zaporedno številko 1496.

ISSN 1581-4831

JULIJ 2006



Učenci podružničnih šol iz Loma in Podljubelja so obiskali župana.

40 let pobratenja mest

TRŽIČ – SAINTE-MARIE-AUX-MINES

Na ta dan, 23. junija 2006, mesto Tržič v navzočnosti slovenskih in francoskih osebnosti in predstavnikov obeh mest praznuje 40-letnico pobratenja z mestom Sainte-Marie-aux-Mines iz Francije.

Tega dne, prežetega s spominom in ob praznovanju te obletnice, je prišlo do obnove listine o pobratenju med Tržičem in mestom Sainte-Marie-aux-Mines, do potrditve močne volje po nadaljnjem skupnem delu, ki izhaja še iz časov gradnje ljubljanskega tunela med drugo svetovno vojno, iz obdobja nepozabnega sodelovanja deportirancev in domačinov, ki so skupaj gradili prihodnost Evrope, prihodnost mira, bratstva in blagostanja.

Tržič, 23. junij 2006

Pavel Rupar
župan občine Tržič

Claude Abel
župan mesta Ste-Marie-aux-Mines

40^{ème} Anniversaire du Jumelage

TRŽIČ – SAINTE-MARIE-AUX-MINES

En ce jour de fête du 23 juin 2006, la Ville de Tržič a célébré, en présence des autorités slovénes et françaises et des représentants de ses deux Cités Sœurs, le 40^{ème} Anniversaire de son Jumelage avec la ville de SAINTE-MARIE-AUX-MINES, en France.

Cette journée, à la fois commémorative et festive, est venue confirmer la permanence des liens d'amitié noués entre les deux villes jumelées, leur volonté aussi de continuer à oeuvrer, fidèles aux espérances partagées entre les déportés du camp de concentration Mauthausen Ijubelj et la population au cours de la deuxième guerre mondiale, pour que les peuples d'Europe bâtissent ensemble un avenir de paix, de fraternité et de prospérité.

Fait à Tržič, le 23 juin 2006

Pavel Rupar
Maire de Tržič

Claude Abel
Maire de Ste-Marie-aux-Mines

Bi kupovali bencin?

Veseli smo bili informacije, ki je do nas prišla kot soglasodajalcu. V Tržiču bo podjetje Ultra iz Zagorja gradilo prvi bencinski servis, ki deluje brez zaposlenih, vendar na super moderno tehnologijo plačevanja po mobilnih poteh. Že iz opisa je bila zadeva mamljiva in vsi smo se potrudili, da Ultri, v kateri je zaposlen tudi bivši minister LDS za okolje in prostor, g. Janez Kopač, damo čimprej soglasje k investiciji! Ko se je pred dvema letoma na promociji delovanja črpalke evropskim naftnim mogotcem mudil še Gregor Golobič, bivši sekretar LDS in politični veljak bivše vlade, sem bil preponosen na potezo in v popolnem pričakovanju! Kadarkoli bom potreboval bencin, ga bom dobil! Ko pa sem v vseh teh letih gledal mimoidoče

tujce, kako gledajo v cene na avtomatih in skušajo izvleči zaklenjene ročice, pa me je ta ponos minil. Tri leta mineva, odkar je objekt postavljen in ravno toliko časa se s črpalko ne dogaja popolnoma nič! V tem obdobju je podjetje Ultra prejelo vrsto priznanj za uspešnost, nazadnje letos kot najbolj perspektivno podjetje v Sloveniji! Cestitam! Lahko bi takim priznanjem dodali še kakšno tržiško ali pa njihovim znancom in strankarskim kolegom. So zelo povezani in bi jim lahko priznanje prenesli v Zagorje, ker jih v Tržiču že dolgo nismo videli! Lahko pa jim izročijo tudi zahtevo po odstranitvi objekta! Moti le to, da namesto naftnih derivatov prodajajo zrak, v zimskem času pa rahlo meгло.

Pavel Rupar



Mufti na obisku v Tržiču

V sredo, 21. junija, je Občina Tržič gostila številno delegacijo Islamske verske skupnosti. Skupaj z novim slovenskim muftijem Nedžadom Grabusom so občino obiskali tajnik slovenske Islamske verske skupnosti Nevzet Porić, imam Škofje Loke Ifet Suljić, imam Jesenic Sead Karišik, predsednik odbora Islamske verske skupnosti v Tržiču Sulejman Šabić in predsednik jeseniške skupnosti Fead Omerović. Ob tej priložnosti so se vsi imenovani zahvalili županu Občine Tržič Pavlu Ruparju za sprejem in zgledno sodelovanje. Mufti Grabus je poudaril, da je Tržič prva občina, ki ga je sprejela in se je pripravljena pogovarjati o problemih, ki pestijo skupnost. Zahvalil se je županu, da je pred časom omogočil izvajanje verskega pouka za islamske otroke v prostorih, kjer vero-uk obiskujejo katoliški otroci ter za pomoč pri urejanju prostorov, kjer imajo verske obrede. Župan je muftiju tudi za prihodnje obljubil sodelovanje, saj se mu zdi pomembno spoštovati

vsa verstva, vernikom omogočiti zgledno delovanje. Pohvalil za zelo dober napredek pri znanju slovenskega jezika, saj je Grabus šele kratek čas v Sloveniji.

Blanka Grašič



Od desne proti levi: Sead Karišik, imam Jesenic, predsednik odbora na Jesenicah Fead Omerović, imam Škofje Loke Ifet Suljić, mufti Nedžad Grabus, tajnik Islamske verske skupnosti Nevzet Porić in predsednik odbora v Tržiču Sulejman Šabić

14. Mednarodno tekmovanje na rolgah

Tek na tekaških rolgah ni več nova športna disciplina, saj se je v zadnjih letih tudi pri nas razvil v dokaj popularno obliko tekmovanja. Iz poletnega treninga smučarjev tekačev in biatloncev pa v redna tekmovanja in svetovni pokal na tekaških rolgah. V Sloveniji ima zasluge za to predvsem naša Tržičanka, olimpijka in biatlonka Andreja Grašič – Koblar.

Tržič s svojo okolico bo v soboto, 02. septembra 2006, ponovno doživelo velik, že tradicionalni športni dogodek TRŽIČ 2006 – 14. MEDNARODNO TEKMOVANJE NA TEKAŠKIH ROLKAH. Do sedaj je tekmovalo že več kot 3.000 tekmovalcev iz Slovenije ter ostalih držav Srednje Evrope (Italija, Avstrija, Nemčija, Češka, Slovaška, Hrvaška, Belorusija, ...).

Najbolj zanimiva tekma, ki je pripravljena še posebej za vse obiskovalce in gledalce, pa je tek častnega odbora Mednarodnega tekmovanja na tekaških rolgah, v katerem so se v preteklosti potegovali tudi evro-poslanec Lojze Peterle, komisar Evropske unije dr. Janez Potočnik, bivši veleposlanik Evropske komisije pri nas Erwan Fouere, bivši pravosodni minister RS Ivo Bizjak ter še več drugih znanih imen iz gospodarskih in političnih krogov. Na letošnjem tekmovanju častnega odbora pa pričakujemo ministra za delo,

družino in socialne zadeve mag. Janeza Drobniča.

Tekmovanje vedno spremlja veliko število gledalcev, tako da letos pričakujemo veliko udeležbo tako tekmovalcev kakor tudi ljubiteljev in

navijačev, ki bodo popestrili že tako lepo in zanimivo tekmovanje. Celoten program, ki se po samem tekmovanju odvija v gorski vasi Lom pod Storžičem, bo zelo zanimiv ter pester.

Klemen Grašič



Tekoče dejavnosti občine za lepši jutri

Tudi letos Občina Tržič v sodelovanju z družbo Pinesta sofinancira letovanje otrok v Pineti. Predšolska kolonija se je pričela konec junija, šolski koloniji pa bosta potekali od 27. julija do 10. avgusta in od 10. do 24. avgusta, je še precej prostih mest. Vanjo se lahko vpišejo vsi šoloobvezni otroci letnika 1991 ali mlajši. Najlažje starši otroke vpišejo preko šolske ambulante v Zdravstvenem domu Tržič, če gre za zdravstveno indikacijo pri otroku, ali na Uradu za gospodarstvo in družbene dejavnosti na Občini Tržič.

Hkrati pa urad za gospodarstvo in družbene dejavnosti občine namenja tudi sredstva za področje ljubiteljskih kulturnih dejavnosti, letos so za to namenili 9 milijonov za folklorno, glasbeno in gledališko dejavnost. Poleg tega je občina letos objavila razpis za obnovo sakralne dediščine. Pet prijaviteljev je izpolnjevalo kriterije in občina je vsaki župniji v občini dodelila sredstva za njihovo obnovo. Letos maja je bil objavljen razpis za sofinanciranje humanitarnih društev. Prijavilo se je kar 21 interesentov in na podlagi razpisa bodo po kriterijih ocenjevali njihovo primernost. Največ sredstev bodo prejela domača društva: Rdeči križ Tržič, Društvo invalidov Tržič in Društvo diabetikov Tržič.

Ena od panog, ki jo sofinancira Občina Tržič, je tudi kmetijstvo. Tako kot vsako leto je tudi letos Občina Tržič objavila javni razpis za intervencijo v kmetijstvu. Nanj se lahko prijavijo

fizične osebe, ki opravljajo kmetijsko dejavnost. V ta namen bodo razdelili 9 milijonov tolarjev. Preko javnega razpisa je bilo letos podeljena že približno tretjina vseh sredstev. Na razpolago je še 5,5 milijona tolarjev. Interesenti lahko prijavijo urejanje kmetijskih zemljišč, melioracije, izobraževanje, sofinanciranje analiz, veterinarske storitve in strokovne družbe ter organizacije in ostale projekte, povezane s kmetijstvom. Letos občina subvencionira tudi obrestno mero in investicije v višini do 30 odstotkov. Zadnji rok za oddajo vlog je 30. oktober letos oziroma do porabe sredstev.

Starši na Občini Tržič, natančneje na uradu za gospodarstvo in družbene dejavnosti, lahko oddajo tudi vlogo za nižje plačilo vrtcev. Ceno določi občina na podlagi lestvice, ki jo določi Ministrstvo za šolstvo in šport, sestavljena pa je glede na bruto dohodek staršev. Pri tem je pomembno, da starši financirajo do največ 80 odstotkov cene storitev vrta, 20 odstotkov prispeva občina. Starši, ki prejemajo socialno pomoč, so plačila oproščeni. Če imajo starši v vrtcu dva otroke, za drugega plačajo za razred nižjo ceno.

Urad za gospodarstvo in družbene dejavnosti občine je v aprilu objavil razpis za pospeševanje zaposlovanja, ki bi pomagal reševati problem naraščajoče brezposelnosti. Odprt je do novembra letos oziroma do porabe sredstev v višini 8,5 milijona tolarjev. To je namenjeno pospeševanju samo-

zaposlovanja in zaposlovanju brezposelnih, na razpis pa se lahko prijavijo delodajalci s sedežem v občini Tržič. Sofinancirajo se zaposlitve brezposelnih s stalnim prebivališčem v občini Tržič; od meseca novembra lani dalje. Za prvo zaposlitev, to je za čas opravljanja pripravništva, Občina Tržič namenja 100.000 tolarjev, za zaposlitev za nedoločen čas brezposelne osebe, ki je bila prijavljena na zavodu za zaposlovanje najmanj štiri mesece, 200.000 tolarjev in za samozaposlitev brezposelne osebe, ki je bila prijavljena na zavodu za zaposlovanje, 300.000 tolarjev. Prejemnik sredstev je dolžan sofinancirano zaposlitev obdržati najmanj tri leta, v kolikor pride do predčasne prekinitev, je prejeta sredstva dolžan vrniti.

V zadnji številki "Tržičana" je bil objavljen tudi javni poziv za štipendije oziroma poziv delodajalcem, da razpišejo štipendije za prihajajoče šolsko leto. Gre za sofinanciranje kadrovskih štipendij tržiških delodajalcev. Namen je ugotoviti potrebe delodajalcev po kadrih. Na podlagi prijav delodajalcev bo komisija na občini pripravila analizo kadrovskih potreb z vidika deficitarnih poklicev in razpisala sofinanciranje štipendij v obsegu in za smeri, ki jih bodo prijavili delodajalci. To pomeni, da delodajalci določajo, za katere smeri se razpišejo štipendije. Občina igra le vlogo sofinancerja, in sicer bo prispevala polovico štipendije. Pri tem je pomembno, da delodajalci samostojno odločajo o dodelitvi štipendije posameznim štipendistom. Rok za prijavo je 30. junij, zato velja poziv vsem tržiškim delodajalcem, da se pravočasno prijavijo nanj.

Blanka Grašič

Internetna točka v Lomu

V Lomu pod Storžičem smo od februarja 2006 pod okriljem Regionalne razvojne agencije Gorenjske in v sodelovanju z Občino Tržič bogatejši za pridobitev internetne točke.

Projekt MO-DI digitalizacija gorskih vasi vključuje raznolike gorske skupnosti v Evropi. Z njegovo pomočjo lahko bolje spoznamo in izkoristimo možnosti, ki jih ponuja informacijska tehnologija. S projektom MO-DI in z aktivno udeležbo bomo lahko izboljšali kakovost življenja in spodbujali dinamiko in razvoj gorskih vasi.

Glavni cilj odprtja internetne točke je prebivalcem preko interneta ponuditi čim več informacij in storitev javnih služb.

S pomočjo animatorjev Roka Megliča in Nejca Slaparja lahko v času uradnih ur, ki so vsak torek in četrtek od 16. do 18. ure, v sredo od 18.30 do 20.30 ure in v soboto od 9. do 11. ure. Izkoristite široke možnosti, ki jih nudi internetna točka: možnost stikov z ljudmi prek meja domovine, kar je lahko spodbuda za turizem in podjetništvo, možnost opravljanja storitev javnih služb itn.

V mesecu februarju sta bila organizirana tudi dva vzporedno potekajoča tečaja iz računalništva, ki sta bila lepo obiskana.

V nadaljevanju pripravljamo tematske večere na različne teme, na katere toplo vabimo vse prebivalce Loma. O datumih in temah vas bomo obveščali sproti.

Matej Slapar



Otvoritev internetne točke v Lomu pod Storžičem

Kaj nam prinaša novi zakon o društvih?

Na prvi pogled velikih sprememb mogoče res ni opaziti, toda vrag se vedno skriva v podrobnostih. Le-te pa bodo zagotovo krepko udarile po marsikaterem društvu, predvsem pa pod nadzor oblasti in politični vpliv pripeljala marsikatero že do sedaj finančno podhranjeno društvo.

Bistvo društva je pravno formalno utelešenje ustavne pravice do svobodnega združevanja. Slovenci smo na področju delovanja društev pravi evropski rekorderji, saj jih premoremo skoraj dvajset tisoč. Nastajajo izredno hitro, saj se jih na leto ustanovi tudi do tisoč dvesto, kar z drugimi besedami pomeni eno društvo na sto tri Slovence. Med društvi je skoraj tretjina športnih, desetina vseh pa deluje tudi v javnem interesu in jim je s tem zaradi pomena dana možnost pridobivanja proračunskih sredstev.

Sam se z novim zakonom v marsičem ne strinjam, saj dobro poznam delovanje številnih društev. Trditev notranjega ministrstva, ki zakon pripravlja in zagovarja z glavnim argumentom, da gre pod krinko društev za številne zlorabe, v ozadju katerih cvetijo dobičkonosni posli in bogatijo njihovi vodilni predstavniki, enostavno ne zdrži trezne presoje. Zaradi posameznih trhljih dreves pač ne sekamo celega gozda. In v kolikor posamezne nepravilnosti so, naj se nanje pokaže s prstom, prepreči in kaznuje. Velika večina društev, ki jih poznam, se namreč ukvarja prav z

nasprotno težavo. Zaradi pomanjkanja denarja opravljajo okrnjeno dejavnost, financira jih dobra volja donatorjev, ljudje dobre volje in odprtih rok. Pri društvih, ki so zelo pomembna - otroška in mladinska - pa največkrat kar denarnica, prostovoljni prispevki, delo in žep staršev, ki smo za to, da otroka rešimo ulice in koristno zaposlimo, pripravljeni storiti marsikaj. Društvo po novem ustanavljajo že tri fizične osebe, lahko tudi ena pravna oseba z omejitvijo, da dejavnost te npr. gospodarske družbe zaradi skrivanja dobička ne sme biti ista kot dejavnost društva. Namen ustanovitve društva seveda ne more biti dobiček. Če le-ta nastaja, pa je nedeljiv med ustanovitelje in se lahko, kar je dobro, namenja le za uresničevanje ciljev društva. Manj posrečena se mi zdi zakonska rešitev, da predsedniki društev, ki jih že sedaj težko dobimo, za poslovanje društva jamčijo kar s svojim premoženjem. Halol! Ste mogoče že slišali, da bi kakšen direktor, ki je zapravljal podjetje, jamčil zanj na tak način? Ali pa, da bi se županu razprodane in zadolžene občine to poznalo na osebnih financah? Zopet žalostna logika udarjanja po siromaku ali konju, ki pelje, ne pa po tistem, ki lenari. Pravna razlaga, da to velja samo za tiste, ki bi jim bil dokazan škodljiv namen, je na nepredvidljivih, predvsem pa počasnih slovenskih sodiščih kaj borna tolažba.

Pomembne novosti so tudi na področju

financ. Tudi tu na žalost nismo uspeli z amandmaji, ki bi društvom dali več svobode. Kaže, da bo obveljala vladna politika. Ta pravi, da društvo, ki preseže dva milijona tolarjev prometa, vodi knjigo prejemkov in izdatkov, društva, ki imajo do dva zaposlena in do pet milijonov prometa, pa vodijo enostavno knjigovodstvo. Za večje velja dvostavno knjigovodstvo z obvezno revizijo pri prometu nad dvesto milijonov tolarjev.

Očitno vremena društvom ne bodo se zjasnila ... Še posebej pa me skrbi, ker je financiranje društev vse bolj vezano na politične simpatije do aktualnih lokalnih ali državnih oblasti. Pa tudi izkupiček »fehtarije« je vse preveč odvisen od tega, ali je volilno leto ali ne. Imamo pa v društvih in krajevnih skupnostih ter vsakdanjem življenju to smolo, da je treba delati in jesti kar vsak dan.

Zato predlagam, da se financiranje društev uredi sistemsko, od politike neodvisno. Z jasnimi in oprijemljivimi davčnimi olajšavami za posameznike, podjetnike in podjetja. V nasprotnem primeru nam ne preostane drugega, da malo za šalo, malo zares predlagamo vsaj ene volitve na leto. Na koncu pa - kljub težavam - društva: želim vam srečno, pokončno, predvsem pa uspešno leto!

mag. Borut Sajovic

KLOPI - RAZUMNO SAMOZAŠČITNO OBNAŠANJE PRED PANIKO IN STRAHOM

Zanimiv, že nekoliko obrabljen vic pravi, da mestno mladenko od podeželske ločiš po tem, da ima prva v popku uhanček, druga, ki prihaja z vasi, pa klopa. No, danes tudi temu ni več tako, saj klope srečamo tako v mestih kot znotraj primestnih naselij in vasi. Temu na žalost pritrjuje tudi statistika, saj se delež obolelih med ljudmi hitro povečuje. Tako je bilo po podatkih inštituta za varovanje zdravja v letu 2000 obolelih za boreliozo, ki je najbolj pogosta bolezen, povezana s klopi, potrjenih 2596 primerov, lani pa že kar 3801. Gorenjci smo po vseh statistikah prav na samem vrhu obolevnosti v slovenskem merilu. Vzroke je treba iskati v ugodnih pogojih, saj je Gorenjska naša najbolj poraščena in gozdната pokrajina, poleg tega pa je dovolj tudi vlage in toplote v času največje širitve kloporov, tj. od maja do septembra. Idealna nadmorska višina, kjer jih srečamo, je do 600 metrov, najvišje pa gredo tja do 1500 metrov.

Te drobne, nevarne, nekaj milimetrov velike živalce prezimijo v zemlji, starem odmrlem listju, pod lubjem in v podrasti, od tam pa se ob ugodnih

pogojih, predvsem obilici vlage in toplote, spuščajo z vseh rastlin in dreves na vse, kar leže, živi in gre. Največkrat so to različne živali, od drobne miške pa do konjev, tudi ptice niso izjema, kaj šele ljudje. Gre v glavnem za eno samo vrsto klopa, katere osebk pa se zelo razlikujejo, tako po velikosti, barvi kot tudi razvojni obliki. Le ta se začne s številnimi jajčki, iz katerih se spomladi izležejo larve, sledijo nimfe, do jeseni pa se razvijejo odrasli zajedavci. Pri velikosti pa ne gre za vrsto klopa, saj ljudski glas nemalokrat razpreda o tako imenovanih pasjih in kravjih klopah, pa še kakšni bi se našli. Resnica je le, da so samice bistveno večje in rjavo ploščate, samčki pa manjši in bolj črni. Končna oblika pa je odvisna od količine popite krvi ter časa sesanja. Vidni rezultat so napiti odrasli osebk pa v velikosti in barvi vrtno borovnice, lahko tudi drobne češnje.

Strah ima velike oči, toda pri klopah ga je včasih premalo. Pravzaprav ne gre za strah, pač pa za previdnost in preprečevanje posledic, ki so lahko tudi usodne. Dejstvo je, da so klopi naše najnevarnejše živali, kajti strah v

nas pred kačami, medvedi in volkovi je predvsem prazgodovinski in nerealen. Medtem ko so posledice meningitisa in borelioz pri ljudeh zelo resne, pri živalih poleg omenjenih dveh pogosto govorimo še o erlihiozi in lišmaniozi pri psih in mačkah ter o piroplazmozi ali za govedo večkrat usodnem krvomoku. Bakterije in virusi pridejo v telo gostitelja preko sline klopa med procesom prisesovanja v glavem na tanke in nežne dele kože. Glava klopa je temu ustrezno prilagojena, saj mu na glavo čvrsto vezan rilček omogoča čvrsto fiksacijo v kožo in izločanje okužene sline. Ta izloča tudi snovi, ki omrtvičijo lokalno mesto, zato vbod in prisesanje nemalokrat zaznamo šele po več dneh, ko je insekt žal že v krvi. Močan rilček je tudi glavni razlog, zakaj se klop lahko pri nepredvidnem izvlečenju z lahkoto odtrga. Odtrgani del z glavo pa je seveda tujek v koži, ki povzroča infekcijo in lokalno vnetje.

Preventiva pri ljudeh je seveda v prvi vrsti cepljenje proti klopnemu meningitisu v zimskem ali zgodnjem spomladanskem času - po shemi, kot jo predpisuje medicinska stroka. Za boreliozo

žal pri nas zaradi več podtipov bakterije še ni cepiva. Velja pa, da je treba biti v gozdu primerno oblečen, predvsem tako, da klopom onemogočamo prodiranje pod obleko. Dobrodošla je tudi uporaba repelentov ali po slovensko odbijal, to so sredstva, ki z vonjem odganjajo zajedavce. Če prisese osebe pa nežno odstranimo s posebnimi pincetami ob sočasnem vrtenju v nasprotni smeri urinega kazalca. Nastalo ranico ali vneto vbrzdno mesto lahko razkužimo po navodilih stroke. Pred izvlečenjem klopov ne smemo mazati in jih stiskati, da njihove morebitno okužene sline in vsebine ne stiskamo nazaj v telo gostitelja.

Več priložnosti za zaščito imamo pri malih hišnih živalih, pri katerih obstajajo različne možnosti za zelo učinkovito

preventivo, ki poleg klopov odganja in uničuje tudi druge kožne zajedavce, kot so bolhe, garjanci in komarji. Sodobna zdravila izjemne učinkovitosti so kožni nanosi različnih proizvajalcev in imen, ki se neboleče nanašajo na kožo vratu ali zatilja izključno zato, da žival pred vsrkanjem v kožo zdravila ne polize, potem pa delujejo vsaj štiri tedne. Omenjeni kožni nanosi hitro izpodrivajo insekticidne ovratnice, ki so te probleme reševale pred leti, se pa danes zaradi lokalne toksičnosti in možnosti poškodb živali ob zadrgnjenju umikajo s trga. Nekoliko slabši, toda boljši kot nikakršni učinek pa imajo seveda tudi posamezni repelenti, ki se nanašajo v obliki pršil ali mazil. Zaščita živali s cepljenji proti boleznim, ki jih prenašajo klopi, veliko obeta, ni pa še v širši uporabi. Treba pa je to ločiti od

injekcij, ki so na insekticidni osnovi in se s pridom uporabljajo pri ovcah in govedu, tako v primeru odstranitve klopov kot tudi garj, krpljev in uši. Imajo pa hibo v dolgi neuporabnosti mesa in izdelkov tako tretiranih živali za človeško prehrano.

Pa bodi o klopih dovolj, saj upam, da smo osvežili nekaj bistvenega znanja o njih, predvsem v luči obrambe. Na sprehode se bomo torej še vedno odpravili z veseljem, lahko tudi v družbi štirinožca, pred in po prihodu s travnika ali gozda pa najprej pri sebi, nato pa še pri živali opravili temeljit pregled in ustrezno preventivo.

mag. Borut Sajovic

Kriminaliteta na območju občine Tržič

Policisti Policijske postaje Tržič smo v obdobju od 1. 1. 2006 do 17. 6. 2006, v primerjavi z enakim obdobjem leta 2005, obravnavali kar 40 % več vseh kaznivih dejanj. Pri tem je potrebno poudariti dejstvo, da je bilo obravnavanih manj kaznivih dejanj, ki ne predstavljajo premoženjske kriminalitete. Podatek je vzpodbuden, saj ugotavljamo, da je v zadnjih nekaj letih število obravnavanih kaznivih dejanj, ki niso premoženjska (zlasti kaznivih dejanj z elementi nasilja), konstantno in ta problematika ne narašča. Ogromen porast vseh kaznivih dejanj pa gre pripisati veliko večjemu številu obravnavanih premoženjskih kaznivih dejanj. To so predvsem vlomi v gostinske lokale, trgovine, poslovne objekte in stanovanjske hiše.

Policisti smo v letu 2006, v primerjavi z letom 2005, obravnavali kar šestkrat toliko velikih tatvin oz. vlovov ter skoraj enkrat več tatvin. Najbolj problematično obdobje je bilo od meseca oktobra 2006 pa vse do sredine maja letošnjega leta. V tem času smo namreč dnevno obravnavali kazniva dejanja vlovov v objekte. Z namenom, da bi tako stanje zajezili, predvsem pa da bi odkrili storilce teh dejanj, smo policisti dnevno izvajali številne operativne naloge. Z dolgotrajnim in doslednim delom smo prišli do določenih informacij o tem, kdo so storilci kaznivih dejanj. V sodelovanju s kriminalisti Sektorja kriminalistične policije Policijske uprave Kranj smo eni osebi, ki je bila osumljena več kaznivih dejanj, odvzeli prostost in jo privedli k preiskovalnemu sodniku, ki je zoper to osebo odredil sodni pripor.

Seveda je pri tem potrebno poudariti, da so dokazni standardi o tem, da se določenemu osumljencu dokaže dejan-

je, vedno višji, kar otežuje delo tako policije, tožilstva kot tudi sodišč. Zato je toliko bolj pomembno, da policisti pri svojem delu pridobimo čim več koristnih dokazov, ki v nadaljevanju vodijo tudi k obsodbi storilca. Pridobivanje teh dokazov pa v praksi pomeni dolgotrajno delo, zaradi česar prihaja med posameznimi oškodovanci do mnenja, da je policija pozabila nanje. Tak občutek pri občanih je seveda razumljiv, in je iz tega naslova kritika razumljiva. Še toliko bolj občane razburi dejstvo, ko vidijo policiste, ki dnevno opravljajo nadzor prometa, namesto da bi se ukvarjali s preiskavo kaznivih dejanj. Prisotnost policistov na cesti in kontrole oziroma nadzor prometa je ena izmed oblik dela policije, ki je javnosti tudi najbolj na očeh. Vendar to še ne pomeni, da policisti ne preiskujejo kaznivih dejanj. Področje preiskovanja teh dejanj je zelo specifično in zahteva veliko angažiranost policistov, zlasti pa izvedbo številnih nalog, ki so javnosti pogosto skrite oziroma nevidne. Vsekakor pa želimo našim občanom sporočiti, da se zelo dobro zavedamo problematike in da za stanje sprejemamo polno odgovornost. Policisti si nikakor ne bomo dovolili, da bi opustili raziskovanje kateregakoli kaznivega dejanja.

Poudariti velja, da je pri policijskem delu, zlasti na področju kriminalitete (preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj), izredno dobrodošla vsakršna pomoč občanov. Zato vas občane prosimo, da po svojih močeh poskušate pomagati policistom raziskovati kazniva dejanja, tudi kazniva dejanja, storjena sosedom, saj miselnost, češ, to se meni ne more zgoditi, na tem mestu gotovo ni primerna. Velika večina občanov in policisti, ki se v občini trudimo, da bi živeli varno,

bomo skupaj gotovo lažje stopili na prste manjšini lahkomišelnih vlomilcev in tatov, ki bi zlahka želeli priti do premoženja tistih, ki so ga zaslužili s trdim delom. Policiste o vseh podatkih, ki bi utegnili biti v pomoč pri raziskavi posameznih kaznivih dejanj, lahko obveščate na telefonsko številko policijske postaje (598 29 00) ali pa v kontaktih na terenu z vsemi policisti, posebej pa z vodji policijskih okolišev in kriminalisti.

Kljub normalizaciji varnostne situacije, glede na letni čas, bi radi na tem mestu občane opozorili na ustrezna samozaščitna ravnanja, ko boste odhajali na dopuste. To je čas, ko se v vaši odsotnosti vlomilec ponujajo lepe priložnosti. Te utegneta preprečiti, če boste opozorili sosedo na vašo daljšo odsotnost, vgradili sodobno ključavnico, prečno zaporo, alarmno napravo, najeli sef ... Na svoje predmete pazite tudi na kopališčih, kjer tatovi prav tako radi izkoristijo vašo nepozornost. Zaklepajte svoja vozila, ko jih puščate na odročnih parkiriščih, ki so izhodišča za izlete hribe.

Bodite pozorni tudi na državljane tretjih držav (Bolgarije, Romunije, Madžarske), ki na vseh možnih lokacijah prodajajo »zlatnino«, posodo in druge artikle. Ti praviloma za svoje aktivnosti nimajo ustreznih dovoljenj, utegnejo pa vas tudi ogoljufati. Izognite se jim in o tem obvestite policiste.

Navsezadnje vam želimo lepo, predvsem pa varno poletje in prijetne počitnice.

Gregor Hudrič,
pomočnik komandirja,
policijski inšpektor II



IZJAVA ZA JAVNOST



Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Tržič je bilo skupaj s Pokrajinskim odborom VVS za Gorenjsko, Policijskim veteranskim društvom SEVER Gorenjska in Občino Tržič organizator proslave – svečanosti ob dnevu državnosti in 15-letnici vojne za Slovenijo, ki je bila v nedeljo, 25. junija 2006, pri spomin-skem obeležju vojne za Slovenijo na Ljubelju.

V noči iz sobote na nedeljo pred proslavo so se na odseku ceste Bistrica pri Tržiču – Ljubelj, kot pa smo bili obveščeni, pa tudi na relaciji Tržič – Lom pod Storžičem, pojavili napisi – grafiti z žaljivo vsebino na račun tako posameznikov kot organizacij oziroma strank. Po informacijah so se avtorji podpisali kot pripadniki veteranske organizacije.

Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Tržič to neljubo dejanje obsoja in izjavlja, da z akcijo pisanja grafitov absolutno ni povezano. Pričakujemo, da bo Policija zadevo raziskala, našla odgovorne za to neprimerno dejanje in ustrezno ukrepala. V primeru, da gre za člana naše organizacije (ali več članov), bo tudi naša organizacija v skladu s svojimi pravili ustrezno ukrepala oziroma zoper takšne člane uvedla najstrožje disciplin-ske ukrepe.

Zveza veteranov vojne za Slovenijo v celoti, s tem pa tudi naše Območno združenje je nepolitična, nestranskar-ska organizacija, kar si in si bo tudi v prihodnje prizadevala, da takšna tudi ostane. Vsi posamezniki, ki želijo to organizacijo drugačno, bodo svoje politične interese morali uresničevati v drugih okoljih.

*Za območno združenje
veteranov vojne za Slovenijo
Anton Stritih, predsednik*

ZAHVALA

Gasilcem Kovorja, Bistrice in Križev se zahvaljujemo za tako hiter prihod in učinkovito gašenje v hiši družine Ahačič na Stagnah v Kovorju.

Zahvaljujemo se tudi vsem krajanom Kovorja, sorodnikom, znancem in prijateljem za podporo, tako psihično kot de-narno.

G. Borutu Sajovicu – predsedniku KS Kovor, za nakazana sredstva ter prijaznost.

Podjetju Tehnik iz Škofje Loke, ki je takoj pričelo s saniranjem poškodovanega, zahvala gre tudi zavarovalnici Triglav za korektno posredovanje.

Skratka, hvala vsem, ki ste nam na kakršenkoli način pomagali in nam boste stali ob strani tudi v naslednjih dneh.

Družina Ahačič

ZAHVALA OSNOVNI ŠOLI TRŽIČ

Zahvaljujema se učiteljskemu in strokovnemu kolektivu predmetne stopnje Osnovne šole Tržič. Mati in oče vašega učenca Janeza Kavarja, ki je obiskoval 7. a razred vaše šole, se ob koncu šolskega leta zahvaljujema celotnemu kolektivu vaše šole za požrtvovalno delo z najinim sinom. Hvaležna sva za takšno organizacijo dela z njim. Upava, da bomo še naprej tako uspešno sodelovali. Posebno se zahvaljujema prof. Dragu Zalarju za požrtvovalno in zelo strokovno organizirano in izvedeno ekskurzijo v Rim za otroke 7., 8. in 9. razreda OŠ Tržič. Gospod Zalar je prevzel odgovornost jemanja zdravil za najinega sina.

Se enkrat iskrena hvala.

Hvaležna Janez in Francka Kavar

Nova pojasnjevalna tabla

za Spominski park Udinboršt v Žiganji vasi

V začetku maja smo v Žiganji vasi pred cerkvijo zamenjali dotrajano pojasnjevalno tablo, ki obeležuje Spominski park Udin boršt kot zgodovinski in kulturni spomenik lokalnega pomena. Gozdnato območje konglomeratne terase med Tržičem, Naklom in Kokrico sta leta 1985 razglasili tedanji občini Tržič in Kranj zaradi zgodovinskih pomnikov 2. svetovne vojne, umetnostnih, etnoloških in arheoloških spomenikov ter zaradi naravnih spomenikov, predvsem obilice kraških jam in gozdnega rezervata Kriva jelka. Vsebinsko za tablo smo pripravili na obeh

območnih enotah kranjskega Zavoda RS za varstvo narave in Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije. Na pregledni karti na tabli lahko razberemo veliko število naravnih vrednot in raznoliko kulturno dediščino, ki nas vabijo na spoštljiv ogled.

Zahvaljujemo se Župnijskemu uradu Križe, ker nam je omogočil nadomestitev stare z novo tablo.

Maja Brozovič,
ZRSVN OE Kranj,
in Mojca Tercelj Otorepec,
ZVKD Slovenije OE Kranj



Kako preživeti na kmetiji

je bila tema okrogle mize, ki jo je v Križah pripravil regijski odbor ženske zveze pri N.Si.

Nabito poln prostor priča, da ljudi takšna tematika zanima, saj so poleg domačinov prišli tudi iz ostale regije. Predsednik odbora za kmetijstvo in vodja poslanske skupine Nove Slovenije g. Alojz Sok, gost okrogle mize, je precej časa namenil predstavitvi reform, ki jih pripravlja vlada. Bilo je veliko vprašanj, g. Sok, ki je dober poznavalec razmer, pa je nanja odgovarjal preprosto in prepričljivo. Na vprašanje, kako preživeti na kmetiji, je rekel, da težko. Težko je bilo nekoč, težko je danes in bo tudi v prihodnje. Več kot polovica kmetov je starejših od 55 let, s slabo izobrazbo, mlajši pa so že bolj izobraženi. Po njegovem bi bilo treba izboljšati strukturo povprečne



slovenske kmetije, večjo pozornost nameniti izobraževanju kmetov, izboljšati organiziranost pri trženju in razvoju blagovnih znamk ter zmanjšati nekatere administrativne ovire. Na koncu je odgovarjal na konkretna vprašanja udeležencev okrogle mize, ki jih je med drugim zanimala možna ukinitve obveznega članstva v gospodarski zbornici, kaj bo s plačilom vrtcev za kmete, kako bodo rešili problem divjadi in paše v gozdovih ipd.

Prostor v kmetijski zadrugi Križe, kjer je ta okrogla miza potekala, je bil zelo primeren, gospe direktorici Mariji Štular se iskreno zahvaljujem za gostoljubje.

Marija Lavtar

Zapore gozdnih cest v občini Tržič – drugič

Zgodba z zapiranjem gozdnih cest v občini Tržič s tem, ko so se formalno pridobila vsa potrebna soglasja, recimo temu »strank v postopku«, še ni doživela svojega konca, ampak se za nekatere še prav začinja.

Ni moj namen odpirati v "Tržičanu" rubriko Pisma bralcev, vendar so v prispevku g. Borisa Horvata jabolka in hruške tako močno premešane, da se marsikdaj niti ne ve, kaj je jabolko in kaj hruška.

Res je, da en gorski kolesar ne poškoduje gozdne ceste. Res je tudi, da gorski kolesarji vse preradi zavijejo z gozdne ceste na vlake in celo planinske poti (Tegošče, Ljubelj-Prevala – samo dva primera). Res je tudi, da je organiziranje voženj s kolesi po gozdnih cestah prekršek po Uredbi o prepovedi voženj z vozili v naravnem okolju. Ne glede na to, gre v teh zaporah za oblikovanje mirnih con za divjad, kjer želimo gozdarji onemogočiti ves promet, razen peš hoje ali popotništva.

Glede »pознаvalske« trditve, da v tržičkih gozdovih izvajamo frontalno sečnjo (v slovenskem gozdarskem izrazoslovju neznan izraz!), predvidevam, da misli najbrž na goloseke, ki pa so v Sloveniji prepovedani že 60 let. Verjetno g. Horvat zamenjuje posek na golo s končnim posekom, kjer se odstrani staro drevje nad bolj ali manj razvitim mladjem. Vsekakor pa ne pozna vrst sečenj v gozdu, kar je še najverjetneje.

Kakšna je vsa svinjarija, ki ostane po nepravilni sečnji in povzročanju milijonske škode, mi ni znano. Kot mi ni znano, da vsaka od tisoč gozdnih vlak postane hudournik. Dodam naj, da so vlake namenjene spravi lesa in to niso zlikane poti, ki bi bile namenjene rekreaciji kakšnega gorskega kolesarja.

Obstaja lastninska pravica nad gozdom, ki zajema tudi gospodarjenje z gozdom v načrtovanem obsegu, torej tudi posek drevja in gradnjo vlak. Prav tako načrtno izvajamo lov divjadi.

Na tem mestu ne moreta biti izenačena lastnik gozda in naključni obiskovalec gozdnega prostora, ki hoče imeti povrh vsega takoj, ko prestopi prag svojega stanovanja ali hiše, idealizirano podobo gozda, kjer mu bodo nad glavo v vsakem trenutku žvrgoleli ptički, srne pa jedle iz roke.

Ob zaporah, ki zapirajo le okrog 20 % gozdnih cest v občini Tržič, gorskim kolesarjem in tudi vsem ostalim uporabnikom gozdnih cest še vedno ostane 80 % ali okrog 110 km gozdnih cest. Če so torej ti gorski kolesarji, ki jim gre samo za uživanje gorskega miru in ga tvorno sodelikovati, res tako osveščeni, jim zagotovo ne bo težko odrediti se nekaj gozdnim cestam in uživati v vseh ostalih, ki so še vedno normalno dostopne.

Rolando Nardoni

OBMOČNA OBRтна ZBORNIKA

Razstava gorenjske obrti in podjetništva – Tržič 2006 in 30-letnica Območne obrtne zbornice Tržič

Lansko leto je območna obrtna zbornica praznovala 10. razstavo tržičke obrti, letos pa praznujemo 30-letnico našega združenja. Jubilej bomo praznovali v okviru Razstave gorenjske obrti in podjetništva - Tržič 2006 v času »Šušarske nedelje«, t. j. od petka, 1. septembra, do nedelje, 3. septembra 2006, v Dvorani tržičkih olimpijcev v Tržiču.

Na razstavi bodo sodelovali gorenjski obrtniki in podjetniki iz Kranja, Škofje Loke, Radovljice, Jesenic, Kamnika, Domžal in iz Tržiča.

V okviru razstave bomo organizirali tudi modno revijo in promocijo obrtnih poklicev. Člane tekstilne sekcije in sekcije predelovalcev usnja ter vse ostale sekcije, ki se lahko s svojimi izdelki vključijo v revijo, vabimo k sodelovanju.

Za obiskovalce razstave bomo pripravili bilten, v katerem bomo predstavili vse sodelujoče območne obrtne zbornice in seznam razstavljalcev.

Kartica Obrtnik

S kartico Obrtnik lahko imetniki izkoristijo številne ugodnosti, za katere pa precej imetnikov ne ve oziroma niso informirani. Ugodnosti s kartico Obrtnik so:

- brezplačni nasveti ali strokovna pomoč oziroma popusti pri individualnih svetovanjih;
- brezplačno izobraževanje oziroma popust pri izobraževanjih;
- predstavitev na mednarodnih sejnih ter poslovnih srečanjih pod ugodnimi pogoji.

Partnerji projekta Kartica Obrtnik so podjetja, ki članom Obrtne zbornice Slovenije nudijo konkretne popuste in ugodnosti.

Vsak član Obrtne zbornice Slovenije, imetnik kartice Obrtnik, lahko sodeluje v mreži popustov in ugodnosti »obrniki obrtniku«. Izkušnje imetnikov kartice Obrtnik, vključenih v mrežo popustov, so dobre, bodisi ker so koristili ugodnosti, ki jih nudijo obrtniki in podjetniki v mreži, bodisi da so povečali nakupe, ker so vključeni v mrežo popustov.

S kartico Obrtnik je lahko članarina donosna – le uporabiti jo je treba.

Marija Gračnar

VERSKA VOJNA VI.

Ječa na Tranči v vicedomskem stolpu

V Ljubljani pred vicedomom je Štantmanka trmasto vztrajala pri svoji veri in se zagovarjala z Biblijo v roki. Zato so Klara po nalogu »reformatorične komisije« držali že nekaj tednov zaprto v neprijazni ječi vicedomskega stolpa na Tranči, da počaka sodbo. Sam vicedom (škofov namestnik) jo je hodil pregovarjat, naj se vrne h krščanstvu, a ker ni imel uspeha, jo je puščal v ječi, z mislijo, da se bo omehčala. Če je stopila na trdo ležišče, je dosegla zamreženo okno, skozi katero je videla umazano Ljubljaničo in kazensko potapljalco, visečo nad reko, ki so jo sodni organi uporabljali za večkratno potapljanje obrtnikov, ki so goljufali ljudi pri merah. Ob tem pogledu je takole razmišljala: »Tisti, ki so kaznovani z večkratnim prisilnim kopanjem v umazani Ljubljaniči, vsaj vedo, zakaj so to zaslužili, jaz pa, ki ne kradem in ne goljufam, pač pa se borim le za pravico do svoje vere, sem kaznovana s tole mrzlo, kamnito in temno ječo!? Toda tudi to bom prestala!«

Peter Bohinc piše, da je bogati jetnici nosila hrano vratarjeva žena Nedeljka, katere mož je bil tudi ječar. Ona je znala za usluge, ki jih je izkazovala zapornici, izvabiti iz nje marsikak zlatnik, za katerega mož in vicedom nista smela vedeti. Z zlatom je bilo treba plačevati tudi vzdrževanje vranca, ki ga je Štantmanka pustila v znani gostilni. Zanimivo je bilo, da je tudi ječarjeva žena prepričevala Klara, naj se spametuje in zapusti Lutra, o čemer sta imeli prave besedne dvoboje, čigava vera je prava; le-teh ne bomo navajali. Nedeljka ji je nosila dobro hrano, celo pehtranove štruklje ji je postregla, z besedami: »Jejte, gospa Klara, da ne boste shujšali in rekli, da sem za vas slabo skrbela!«

Ječarka je ilegalno organizirala tudi obiske, seveda s pozlačeno napitnico. Lepega dne je dovolila obisk starejšemu moškemu, ki je dejal, da je Klarin mož. Nedeljki ni bil všeč, ker je izgledal zanemarjeno in še po žganju je zaudarjal.

Štantmanka je Kriegla sprejela, toda ne z veseljem. Začel jo je sladko nagovarjati: »No, ženica, upam, da se boš spametovala, sprejela staro vero in se vrnila k meni in otrokoma. Ali boš obsedela v ječi ali pa boš izgnana, pa še Balos nama bodo vzeli!«

»Takole ti povem, Franc, ne bom ostala tu, pa tudi svoji veri se ne bom odpovedala, raje pojdem iz dežele,« je odrezala Klara.

»Kaj pa otroka in jaz?« se je razhudil Kriegel. »Kdo bo pa za nas gospodinjil!? Prizezi na katoliški evangelij, kakor sem jaz, pa bo vse urejeno!«

»Ti si prisegel, ker si neznačajnejš, jaz pa ostanem to, kar sem. Ker bom odšla iz dežele Kranjske, sem za otroka poskrbela z oporoko, ki sem jo napravila.«

Tedaj je Kriegel vzrotil: »Mene, ki sem tvoj mož, pa si izpustila! Takoj mi pokaži oporoko!« Tedaj je zagledal list, oporoko, ki ga je imela zataknenega v nedrih. Skočil je k ženi, jo zgrabil za lase in ji hotel izvleči oporoko, Klara se je na vso moč branila, začela sta se ruvati in se poditi okoli mize. Tedaj je zavpila: »Na pomoč, oropati me hoče!« V celico je planila ječarka, neusmiljeno zgrabila nasilnega Štantmana, ta pa se ji je iztrgal iz rok in zbežal. Napadenka je bila zadihana in razburjena, ovratna ruta je ležala na tleh, lase je imela razmršene, na ošpetlju odtrgan gumb.

»Groznega moža imate in nikdar več ga ne spustim k vam. Sicer je nama z možem mestni sodnik prepovedal kogarkoli spustiti k vam na obisk, razen vašega moža. Če vas obišče še

kdo drug, boste kaznovani s plačilom 50 zlatnikov. Toda jaz sem samo ječarjeva žena in nisem zaprisežena, tako da vas bo lahko za 50 zlatnikov še kdo drug obiskal, za kar bova vedeli samo midve. Povedati vam moram, da so prišle skrivaj na obisk štiri prijazne ženske iz Tržiča. Ena je zelo mlada in prijazna. Ali naj jim dovolim obisk? In če se nama to posreči, morate sicer založiti 50 zlatnikov, ki jih je komisija predvidela za kazen, če pa komisija ne bo izvedela za ta obisk, bodo ostali v naši blagajni.«

»Oh, tista mlada je gotovo Zofka, moja hči, zanjo sem pripravljena dati zahtevane zlatnike,« je privolila Klara in našela Nedeljki 50 zlatnikov.

»O, mamica, kako sem vesela, da vas spet vidim!« se je zasmejala hči in jo objela. Za njo so vstopile grajska Anica, gozdarjeva žena Evica in grajska kuharica Urša, ki so nam že znane.

»Ali ti je očim kaj pravil, da te po tolikih tednih zapora želim videti?« je hotela slišati Klara.

»Očim je dejal, da vas, razen njega, nihče ne sme obiskati in da vam za dom ni nič mar. Povejte, mamica, zakaj so vas zaprli v to luknjo, saj niste zločinka. Tu vendar ne boste ostali vse življenje. Z Jernejkom bi vas rada imela doma. Ali se niste spreobrnil?«

»Jaz ostanem pri svojem. Moj čas na Kranjskem se izteka. Vesela sem, da ste me prišle obiskat, ker vam zaupam, možu pa ne morem. Mene bodo preg-



nali iz dežele, radi bi imeli tudi moje imetje, zato sem napisala testament, ki je že potrjen, s katerim ti dajem vse imetje, ker si katoličanka, ti ga ne morejo vzeti. Na, tu imaš oporoko, v njej je zapisano, da si edina dedinja in da moraš poskrbeti za Jernejčka.« Segla je v nedrje, dala Zofki oporoko in dejala: »Se to ti moram povedati. Čeprav se pišeš Javornik, je tvoj pravi oče moj prvi mož, predikant Boštjan Semenič, doma iz Tržiča, kar pa nič ne spremeni.«

Zofka je ostrmela in se sesedla na stol, ženske se onemele. Tedaj pogleda skozi vrata Nedeljka in zakliče. »Ženske, pohižite, če ne bo treba odšteti še 50 zlatnikov!«

»Zofka, hčerka moja, imam te rada, pisala ti bom, jutri moram oditi, šla bom v moje rojstne Konjice na Stajersko, kar ni tako daleč, in kasneje v Karlovce k tvojemu očetu!«

Tedaj se spomni gozdarka Emica: »Klara, kaj pa organist Blaž, s katerim se Zofka rada vidi?«

Klara, v kateri je zmagala materinska ljubezen pred vero, je dejala: »Zofka, če se imata rada in če je taka božja volja, ga vzemi!«

Hči je ganjena objela mamo in ihtela rekla: »Mamica, kako ste dobri, kako vas imam rada! Hvala vam in pišite mi!«

Tedaj jih je Nedeljka ponovno začela priganjati, da bo vse narobe, če se ne odpravijo. Klara je ostala sama s svojimi mislimi na hčerko in na svojo prvo ljubezen, na prvega moža in Zofkinega očeta Boštjana Semeniča, ki jo v Karlovcu na Hrvaškem že dolgo čaka. Sama mu bo nesla pismo, ki mu ga ni uspela in mogla poslati.

Naslednjega dne so ji izročili sodbo, da mora takoj zapustiti Kranjsko. Zadnja kranjska luteranka se je poslovila od prebrisane, pozlačene ječarke. Zajezdila je vranca in se napotila proti Stajerski. V spomin se ji je prikradla tista drobna pesmica, ki jo je zanj spenil gospod Boštjan:

*Stoji, stoji tam pod goro
en klosterček Velesovo,
v njem pa je nun devet,
v njem pa je nun devet.
Najlepša mlada Klarica,
prelepa nunca klosterska ...*

EPILOG

In kakšen je bil konec verske vojne in vojne za farne kopeli v Tržiču? Zapis-

kov o tem ni, lahko samo domnevamo, da so bojevitke luteranke odnehale, ker so izgubile voditeljico, ponosno jeklarko Štantmanko, in z njo tudi versko vojno. Po prihodu novega župnika so se priključile stari veri. Nekatere pa, ki se niso odrekle Lutrovi veri, so odšle za Klaro. Potuhnil se je tudi graščak Paradajzar, ki je bil že po oblastni dolžnosti patron farne cerkve.

Kaj pa farne kopeli in kopališka mojstrica Zofka?

Tudi to je prepuščeno naši domiselnosti. Odkar je postala gospodinja in s testamentom lastnica fužine na Balosu, ni mogla več opravljati še vodenja kopeli. To službo je prepustila naslednici, ki jo je z graščakovim »žegnomo« izbral novi župnik. Ne smemo tudi pozabiti, da je bila Zofka zaljubljena v organista, mežnarja in učitelja Blaža, a odkar ni bilo v bližini več gospodovalne mame Klare, se je okorajžil in zaprosil Zofko, naj mu bo žena, v kar je seveda z veseljem privolila. Za to je bila tudi botra Cioha, problem pa so zaključili pred oltarjem.

Tistih nekaj bivših luterank, kasneje adaptiranih katoličank, je ponovno smelo uživati prijetnosti parnih kopeli, polepšanih s tržičskimi bržolami, ki jih je znala pripraviti tudi nova mojstrica. Kako je izgledala taka kopel, je po svojem nekajstoletnem podedovanem spominu in ustnem izročilu upodobil in nama to sliko poslal naš rojak ter umetnik, ki živi v Torontu, Janko Čadež, po domače Grilov Janko – GRL, za kar smo mu bralci "Tržičana" lahko hvaležni.

M.M. Petek

Viri:

Peter Bohinc, Zadnja luteranka
Dr. Josip Gruđen, Zgodovina slovenskega
naroda, 1912, 1915

Marijan Zadnikar, Spomeniki cerkvene
arhitekture na Slovenskem,
Mohorjeva družba, Celje, 1973



Štantmanka daje testament hčeri

Jožetu Megliču, akademskemu slikarju v spomin



V nedeljo, 18. junija 2006, se je za vedno ustavilo srce našega akademskega slikarja Jožeta Megliča, doma iz Loma pod Storžičem. Sklenil se je življenjski krog, zaprla vrata za poslednjim dejanjem. Svoje zemeljsko potovanje je končal eden najbolj vedoželjnih, odprtih in samosvojih likovnikov zadnjih let.

Jože Meglič je bil predvsem slikar. Slikarstvo je doživljal v svoji najgloblji srčki in je na to poslanstvo gledal z največjim spoštovanjem.

Pedagoško delo, kot tako, je bilo zanj življenjska nuja, poklic je dojemal resno in učencem predajal svoje bogato likovno znanje, toda zaživel je šele, ko se je lahko v celoti posvečal ustvarjanju. V štirih desetletjih po končani specialki pri prof. Maksimu Sedeju (l. 1966) je Jože Meglič ogromno naslikal. Delal je neumorno in nikoli z namenom, da bi bil všeč publiki. Slikal je svoje gledanje na svet, užival je, ko je na platna prenašal svoja življenjska sporočila, svoje najgloblje intimno doživljanje. Pogumno je razkrival svoje življenje v obliki likovnih besed in zato marsikdaj ostal nerazumljen. Pač – slikar!

Jože Meglič je bil nemiren duh. Vedno znova na potovanjih, na slikarskih kolonijah in ex temporih se je radoznalo odzival na vse novosti, na vse novo, kar ga je določilo, in vse to je blazno, spontano prenašal na svoja dela. Tako so nastali obsežni cikli abstraktno zasnovanih industrijskih okolij Zasavja, erotične krajine, kapadoška suita, pa tudi lomska kmečka dvorišča, intime iz njegovega rojstnega kraja.

V Tržič, v Lom se je vedno rad vračal. Kot lastovke v svoj dom, je tudi on iz sveta, krutega in resničnega, rad prišel domov. Kajpada

slikat, ustvarjat, živet polno ustvarjalno življenje. Brez odvečnih besedi, zgolj s svojim zvedavim pogledom, je vsrkaval vase podobo za podobo in jih v svojem slikarskem jeziku brezhibno prenašal na platna. Njegov atelje v slavnem bogenšperskem vogalnem stolpu bo sedaj sameval. Na židovih razobešena dela bodo govorila o Jožetu Megliču, slikarju z veliko začetnico.

Jožeta Megliča, akademskega slikarja, večnega popotnika in sopotnika številnih kolonij in slikarskih srečanj, ne bo več videti za slikarskim stojalom. Ne bo več slišati tistih redkih, a tako dragocenih besed, s katerimi se je odzival na ustvarjalnost drugih.

Jože, hvala ti za vse, kar si nam dal.

Za Tržiški muzej in galerijo,
za Društvo tržiških likovnikov,
za njegove prijatelje,
za obiskovalce njegovih razstav
prispeval

Janež Šter,
muzejski svetovalec



Spoštovani gospod Lovro Cerar – nekdanji tržiški župan

Kot da bi naravo v pozno pomladnem dnevu spreletela temna slutnja in strah prezgodnjega slovesa, je Občina Tržič prizadela žalostna in boleča novica o Tvoji nenadni smrti.

Rodil si se 4. avgusta 1915 v Zalogu pod Sveto Trojico, se v domačem okolju izobraževal in izpopolnjeval. Čas med NOB je bil zaznamovan s predanostjo slovenskemu narodu kot borcu v partizanskih vrstah. Izkusil si tudi begunjske zapore in taborišče Mauthausen. Nič Ti ni bilo prizanešeno. K nam v Tržič si prišel decembra 1949 in se kot zaveden Slovenec vključil v življenje in delo tržiške občine. Ves čas si bil priden in marljiv, pripravljen priskočiti na pomoč vsakomur, vedno in povsod. Vsa delovna vnema,

osebna zavzetost in prizadevanja za razvoj tržiške občine so bila kronana z županovanjem v Občini Tržič v letih od 1952 do 1962.

Obdobje Tvojega županovanja se je pomembno zaznamovalo v naš razvoj, saj se je:

- začela graditi OŠ na Zalem rovtu, zdravstveni dom, letno kopališče in znamenita tržiška stolpnica;
- stekla in dokončala se je elektrifikacija pa tržiških vaseh;
- obnavljala so se vodna zanjelja;
- zgrajena je bila Cankarjeva cesta mimo TOKOS-a ter bloki nad Cankarjevo cesto nad stolpnico.

Aktiven si bil tudi v odborih po-bratenja s Ste-Marie-aux-Minesom, Zajecarjem in Ludbregom.

Po zaključku županskega mandata si postal direktor tovarne Lepenka, kjer si ostal vse do upokojitve. Ves čas dela si ostal zvest in spoštljiv sodelavec organov občinske skupščine, saj si opravljal tudi zahtevno nalogo predsednika društveno političnega zbora SO Tržič.

Spoštovani gospod Lovro!

Ob tesnobi slovesa ostajajo vsi, ki so Te poznali in delali s teboj, ponosni in trdni. Vsem ostaja svetel vzor delavnosti, vedrine in poštenja. Toplina, nesebičnost, razumevanje in skrb za drugega so bile vrline, ki bodo ostale za večno zapisane v njihovih srcih, saj so v Tebi vedno našli oporo in vzpodbudo.

Tvoja neizmerna volja in moč do življenja ostaja vsem nam zgled in spoštovanje.

Vse te izrečene besede tako ostajajo le uteha in del preprostih, iztrganih in nepovezanih misli, ki se porodijo ob takšnih trenutkih, saj z besedami ni moč povedati vsega, kar čuti srce in duša. Z odhodom med nami ostaja nenadomestljiva izguba in velika praznina.

Naj Ti bo lahka domača slovenska zemlja, ki si jo tako ljubil, se ji predajal in jo spoštoval.

Iz govora mag. Draga Ficka,
podžupana občine Tržič

Košato drevo Grabnovih

Letos je minilo pet let, odkar se je številna rodbina Grabnovih prvič lotila popisa vseh "GRABNOVIH", tistih po krvi (eden od staršev je potomec družine Ignaca ter Marije, rojene Kersnik) in še vseh priženjenih ter primoženih. Skupno število trenutno šteje 436 oseb, kar je kljub že šesti generaciji veliko. V ta namen so letos ponovili srečanje, ki so ga prvič pripravili leta 2001. Hkrati so izdali CD in knjigo, v katerih je celotna družina (njeni člani in zgodovina) nazorno prikazana.

Po rodu so "Grabnovi" vsi, katerih eden od staršev izhaja iz Grabnove družine. Od skupnega števila 436 je teh 299, ostalih 137 pa je primoženih ali priženjenih. Število še živčih je 370, od tega po rodu "Grabnovi" 262 in 108 primoženih ali priženjenih. Drevo »Grabnovi« je bilo zasajeno v letu 1882, ko se je Ignacu Grašiču (1857-1912) in Mariji Grašič, roj. Kersnik (1860-1929), rodil prvi od štirinajstih otrok.

Posebna značilnost družine je poleg imena "Grabnovi" (dom je bil v grabnu), da je bilo veliko članov čevljarjev, med njimi še posebej veliko pevsko ter glasbeno navdahnjenih. Njihov ansambel je bil poznan že konec 19. in v začetku 20. stoletja.

Ideja, da se številčni družini "Grabnovi" ponudi možnost za medsebojno spoznavanje na skupnih srečanjih, se je

porodila pred petimi leti. In tako je bilo 9. junija 2001 organizirano prvo srečanje rodbine "Grabnovi". Pripravljen je bil pester program in po razpoloženju ter izjavah večine udeležencev se je dalo razumeti, da so bili zadovoljni in da si še želijo takih srečanj. Predvidoma naj bi taka srečanja organizirali vsakih pet let. Predvidevanja so letos uresničili in 10. junija se je ponovno sestalo 167 članov rodbine "Grabnovi." Srečanje je potekalo po predvidenem programu, kljub neugodni vremenski napovedi dežja le ni bilo. Zbirati so se začeli ob 10. uri pred cerkvijo sv. Jerneja v Seničnem, kjer je pater Pavel daroval sveto mašo in navdušil z ganljivo pridigo o družini. Druženje po maši pred cerkvijo je bilo med igranjem harmonike ter prigrizkom sladice namenjeno predvsem pogovorom in tudi medsebojnemu spoznavanju, kar prehitro je minilo. Nadaljevali so v rekreacijskem centru Vogu – Besnica; z enournim programom, kosilom in zabavo z muzikanti. Nastopali so tudi pevci, godci in plesalci iz naše družine. Mlajši ter športni

navdušenci so se pomerili v različnih športnih igrah, predvsem nogometu. Vsi udeleženci so bili enotni, da so tovrstna srečanja odlična priložnost za druženje in obujanje spominov. Marsikdo, predvsem mlajši, je ponovno izvedel veliko novega o svojih prednikih. Nekateri med udeleženci so šele na srečanju ugotovili, da so v sorodu s kom, ki ga sicer vsakodnevno srečujejo. Prav zato so odločeni, da srečanje čez pet let ponovijo.

Blanka Grašič



VZGOJA IN IZOBRAŽEVANJE

Evrodan na Osnovni šoli Križe

V petek, 12. maja 2006, smo na Osnovni šoli Križe priredili Evrodan. Vsi razredi tretje triade smo spoznavali Evropsko unijo, s posebnim poudarkom na evru. K pouku državljanjske vzgoje in etike smo povabili prestavnico Urada vlade RS za informiranje, ki nam je podrobno predstavila našo bodočo denarno enoto.

Najprej smo na kratko obnovili naše znanje o Evropski uniji. Ogledali smo si njene simbole, našli njene članice in kandidatke, zapeli Odo radosti ...

Nato nam je predstavnica opisala evro, ki je enotna valuta Evropske unije. Do sedaj ga je uvedlo dvanajst držav članic. Te države sestavljajo območje evra. Evro bomo Slovenci dobili 1. januarja 2007. Do 14. januarja 2007 bomo lahko plačevali s tolarji in evri, po tem datumu pa le še z evri.

Imeli bomo osem evrskih kovancev in sedem evrskih bankovcev. Bankovci so za celotno unijo enaki, kovanci pa bodo imeli na hrbtni strani slovenske motive.

Na primer na kovancu za petdeset centov bo Triglav, na kovancu za dva evra Prešeren ipd.

En evro znaša 239,640 SIT. Zato nas je gospodična opozorila, da bo odslej potrebno bolj pazljivo ravnavati s kovanci. Posebno v trgovinah bomo morali paziti, da nam bodo vračali ves drobiž. Nevarnost so tudi ponarejeni bankovci. Izvedeli smo, da imajo pravi bankovci značilen otip ter vodni znak, varnostno nit in pregledni motiv, kar opazimo, če bankovec obrnemo proti svetlobi. Bankovci so zaščiteni tudi tako, da imajo na sprednji strani spreminjajočo se podobo na hologramskem traku ali znaku.

Za konec nam je predstavnica Urada vlade za informiranje pripravila »Evrokviz«. Zmagovalna skupina, ki je najbolje odgovarjala na vprašanja o evru, je dobila posebno nagrado, vsi učenci pa smo kot tolažilno nagrado dobili delovne zvezke Evropopotnica in knjižnico z opisom držav članic EU.



Meni osebno zamenjava tolarja z evrom ni všeč. Predvsem me moti, da bomo veliko več uporabljali kovance, ki pa se hitreje izgubijo. Sicer pa mi je bil Evrodan všeč, saj sem izvedela mnogo koristnih napotkov o uporabi evra.

Kaja Rokavec, 8.a/9
Osnovna šola Križe

Poletne počitniške delavnice 2006 v Knjižnici dr. Toneta Pretnarja

Petnajsto leto zapored je Knjižnica dr. Toneta Pretnarja pripravila program poletnih počitniških delavnic, ki bodo, tako kot pretekla leta, potekale vsaka po en teden vsak dan med 10. in 12. uro v prostorih knjižnice.

Zaposleni v knjižnici so se malo zazrli vase, pretehtali svoje ustvarjalne potencialne, se v mislih malo vrnili v svoje otroštvo (saj se v vseh odraslih še zmeraj v enem kotičku skriva otrok) in nastala so takale povabila in program delavnic:

Špela Jerala: MOŽIČEK KOPITLJAČEK

od 10. do 14. julija

Na letošnji prvi počitniški delavnici bomo ustvarjali mobilčke, možičke kopitljačke in, če ostane kaj časa, še druge junačke.

*Možiček-kopitljaček,
to bister je junaček,
nikdar se ne upeha,
kopitati ne neha,
kopita skozi in skozi,
kopitne Anko v nos.*

(Oton Župancič)

Marinka Kenk-Tomazin: PETER KLEPEC, ZAVRNI ČREDO

od 17. do 28. julija

V igralski oz. dramski delavnici se bomo dan ali dva učili besedilo in igro, potem bomo kak dan izdelovali sceno in kostume in tako izmenjaje naprej skozi dva tedna.

Poglobili se bomo v še ne tako oddaljeni svet pastirčkov, njihove igre in navihanost, ki je šla tudi čez pravo mero. Petru Klepcu se je s pomočjo dobre vile uspelo rešiti iz objema njihovega mučenja. Svojo moč nato uporablja, da pomaga potrebnim, ščiti šibke ...

Valerija Rant Tišler: MIZICA, POGRNI SE

od 31. julija do 4. avgusta

Otroci, vabimo vas, da se nam pridružite na mali kuharski delavnici, kjer si bomo ukrojili predpasnik in prijemalko, pripravili škatlo za pecivo, izdelali drobno pecivo in se naučili na sto in en način zlagati prtičke. Prve dni bomo potrebovali šivanko in škarje, ves teden pa predvsem dobro voljo.

Marija Maršič: DOBRA STARA ROČNA DELA

od 7. do 11. avgusta

Na delavnici bomo prekrizali pletilke, se spoprijeli s kvačko, se poskusili v spretnostih s prejico in iglo in večšine naših babic poskusili uporabiti na nov način.

Imate doma par pletilk, ostanke volne ali bombažnega kvačkanca ...? Prinesite s seboj, kaj od potrebnega materiala pa bomo našli tudi "na policah" v knjižnici.

Jožica Ahačič: PRAVLJIČNI ČEVELJČKI

od 14. do 18. avgusta

Med pravljicami bomo poiskali tiste, ki govorijo o čevljih. Pravljico bomo poslušali, potem pa pravljичne čevljičke tudi naredili.

Potrebovali bomo malo pravljичne tišine, nekaj domišljije in veliko vesele ustvarjalnosti.

V pomoč pri vseh delavnicah bosta tudi Miha Gros in Marjan Marin iz programa javnih del ZRSZ.

Cena enotedenske delavnice je 1.200,00 sit.

Počitnice so tudi v knjižnici lahko prijetne, zato povabljeni v našo hišo na Balosu 4.

Marija Maršič



"Prvič v vrtec"

NAVODILA ZA UVELJAVLJANJE ZNIŽANEGA PLAČILA VRTCA

Spoštovani starši!

Skladno z 9. členom Pravilnika o plačilih staršev za programe v vrtcih

(Ur. l. RS št. 44/96 in dopolnitve)

lahko **15 dni pred vstopom otroka v vrtec** na Občini Tržič - Urad za gospodarstvo in družbene dejavnosti, Trg svobode 18 - Tržič za vašega otroka uveljavljate znižano plačilo vrtca.

(obrazec DZS 1,82 Vloga za znižano plačilo vrtca)

Vlogo odda eden od staršev osebno ali po pošti.

Navajamo vse **možne priloge**, ki jih starši morate obvezno priložiti vlogi:

1. **odločbo davčnega urada o odmeri dohodnine za leto 2004** za vse družinske člane, ki so zavezanci za dohodnino;
2. **odločbo o davku iz dejavnosti za leto 2004** za zasebnike, ki se jim ugotavlja dobiček;
3. **potrdilo o prejeti preživitini ali izplačani preživitini oz. prejeti pokojnini;**
4. **potrdilo delodajalca o bruto plači za obdobje zadnjih treh mesecev pred oddajo vloge**, če starši v preteklem letu niso bili v delovnem razmerju;
5. za polnoletne družinske člane, ki

niso zavezanci za plačilo dohodnine v Republiki Sloveniji, **priložite potrdilo izplačevalca dohodkov in prejemkov o višini dohodkov in prejemkov v preteklem koledarskem letu;**

6. za polnoletne družinske člane, ki nimajo dohodkov, priložite ustrezni **dokument o statusu družinskega člana** (npr. potrdilo o šolanju, potrdilo o statusu iskalca zaposlitve ipd.).

Vlogo za znižano plačilo starši natančno izpolnite, podpisite in datirajte ter jo oddajte do 15. 8. 2006, če gre otrok v vrtec s 1. 9. 2006. Vsako **spremembo** dejstev in okoliščin, ki so podlaga za določitev plačila, mora vlagatelj pristojnemu občinskemu uradu **sporočiti v 15 dneh**.

Plačilo staršev določi občina na podlagi lestvice, ki starše razvršča v razrede, upošteva bruto mesečni dohodek na družinskega člana. **Lestvico določi Ministrstvo za šolstvo in šport**. V posameznem plačilnem razredu starši prispevate določen odstotek od cene programa.

Starši, ki prejimate **denarno socialno pomoč** po predpisih o socialnem varstvu, ste oproščeni plačila.

Če je v vrtec vključen **več kot en otrok** iz družine, starši za starejše otroke plačujete **za en razred nižjo ceno**. V primeru, da vam je določeno plačilo plačilo v višini prvega plačilnega razreda, starši tudi za starejše otroke plačate v višini prvega plačilnega razreda.

Na podlagi vloge in podatkov **Urad za gospodarstvo in družbene dejavnosti** Občine Tržič, najkasneje **v 30 dneh po prejemu vloge**, izda odločbo o določitvi plačila vrtca za obdobje **od 1. 9. 2006 do 31. 12. 2006**, na podlagi katere vrtec izstavi račun.

Staršem, ki ne uveljavljajo znižanega plačila vrtca (ne oddajo vloge), vrtec izstavi račun v višini polnega plačila, to je 80 % cene programa.

Za otroke, ki se vključijo v vrtec med šolskim letom, se znižano plačilo uveljavi z dnem, ko so starši oddali vlogo.

Za dodatne informacije lahko pokličete na tel. št. 5971-524, go. Alenko Čebašek.

Z željo, da se bo vaš otrok v vrtcu dobro počutil, vas lepo pozdravljamo!

Urad za gospodarstvo in družbene dejavnosti Občine Tržič

Program JUMICAR na Osnovni šoli Križe

V mesecu maju so na OŠ Križe v organizaciji Jumicar Slovenija izvedli preventivni prometni program »Jumicar« za učence 4. razredov, ki opravljajo kolesarski izpit. Program, ki je pripravljen na način, da otroke pritegne in motivira, podpirajo tudi SPV RS, generalna policijska uprava, policijska akademija in še nekaj drugih uradnih institucij, ki so vezane na cestni promet.



Program, namenjen preventivni vzgoji otrok v cestnem prometu, je sestavljen iz teoretičnega ter praktičnega dela. V teoretičnem delu so bili učenci poučeni o nevarnostih v cestnem prometu, o vedenju ter pravilih, ki so pomembna za varno udeležbo v cestnem prometu (pešec, kolesar). V praktičnem delu so se učenci po mini prometnem poligonu s semaforji popeljali z avtomobilčki s hitrostjo do 15km/h. Otroci so se postavili v vlogo voznika in tako spoznavali cestni promet iz čisto drugačnega vidika, kot ga sicer doživljajo. Preden so se odpravili na vožnjo, so poslušali nasvete Jumicar

inštruktorjev glede vožnje, prometnih pravil, signalizacije in privezovanja v avtomobilu.

Za otroke je bila vožnja z avtomobilčki zelo dobra izkušnja, saj so spoznali, da mora biti voznik pozoren na ogromno stvari in da je težko biti hkrati pozoren na cestno signalizacijo, druge voznike in še pešce. Otroci so spoznali, da se vozilo včasih ne more hitro in pravočasno ustaviti in da voznik pešca zlahka spregleda, zato morajo biti pešci še posebno previdni, posebno pri prečkanju ceste.

Otroci so se na vožnji zabavali in dobili nove izkušnje. Jumicar inštruktorji so dobro usposobljeni, s sodobno poligonsko opremo in varnimi vozili. Vtiši učiteljev in otrok so zelo pozitivni, zato bomo program Jumicar v prihodnosti izvedli tudi na OŠ Bistrica in OŠ Tržič.

Projekt je finančno podprl Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Občine Tržič ter Zavarovalnica Triglav.

Vsem sodelujočim pri organizaciji in izvedbi programa se zahvaljujemo za pomoč.

Aneta Lavtar,
SPV Občine Tržič

IZJAVE OTROK: KAJ JE BILO NAJBOLJ ZANIMIVO

- Prvi krog sem prevozila rdečo luč in potem sem vsak krog bolj letela. Mislim, da sem nazadnje šla kot formula ena. Urška

- Vozil sem po pravilih in nisem zbil nobenega stožca. Grega

- Na začetku sem vozil zelo počasi, saj sem se bal, da se bom zaletel. Pri Stop znaku nisem ustavil, temveč sem peljal kar naprej. Vid

- Z avtomobilčkom sem se peljala po označeni progi. Sošolec me je hotel prehiteti, a mu nisem dovolila. Neja

- Bilo je zelo zabavno, četudi sem se velikokrat zaletela. Z veseljem bi se še enkrat peljala. Laura

- Zapeljala sem čez znak Stop. Zmago mi je pred oči postavil znak in mi razložil, da se moram tam vedno ustaviti. Petra



TRŽIČAN, JULIJ 2006

Občinsko tekmovanje »Kaj veš o prometu«

Tekmovanja Kaj veš o prometu so dodatna spodbuda za učenje prometnih pravil, razvijanje spretnosti in pravilne vožnje v prometu in so tradicionalna oblika preventivnih akcij, ki potekajo od ravni šol do mednarodne ravni.

Letošnje tekmovanje je 23. maja potekalo na Osnovni šoli Križe, organizirala ga je OŠ Križe v sodelovanju s Svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Tržič in Policijsko postajo Tržič. Tekmovanja se je udeležilo 9 učencev višjih razredov iz vseh treh tržiških šol, ki so

tekmovali v reševanju teoretičnih testov s področja prometne varnosti, pomerili so se tudi v spretnostni vožnji s kolesi na postavljenem poligonu in v vožnji s kolesi po naselju Križe; ob upoštevanju vseh prometnih pravil v cestnem prometu.

Med posamezniki je zmagal učenec OŠ Križe Rudi Hribar, ki se je konec meseca maja udeležil še državnega tekmovanja Kaj veš o prometu v Žalcu in zasedel dobro 15. mesto. Ekipno so prvo mesto na občinskem tekmovanju dosegli učenci OŠ Križe, drugo mesto učenci OŠ Bistrica,

tretje pa učenci OŠ Tržič. Prvi trije učenci so za dosežena mesta prejeli medalje, vsi udeleženci tekmovanja pa diplome. Vse tekmovalce bo občinski svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu nagradil z vožnjo z gokart avtomobili na urejenem dirkališču v Ljubljani.

Vsem sodelujočim pri organizaciji in izvedbi tekmovanja se zahvalujemo za pomoč.

Aneta Lavtar,
SPV Občine Tržič



Likovna kolonija na Koroški Beli

Nekega dne me je učiteljica likovne vzgoje presenetila z vprašanjem, če bi se udeležila likovnega srečanja. Čeprav imam zelo rada ta predmet, sem se zaradi učnih obveznosti težko odločila. Danes se učiteljici hvaležna za povabilo.

Na tem celodnevem srečanju smo se 11. maja 2006 zbrali otroci iz različnih delov Slovenije. Toliko nas je bilo na kupu, da so bili občutki prekrasni. Ves dan je sijalo sonce, tako da je bila narava prelepa za slikanje. Šele na tem srečanju sem spoznala, kako otroci mojih let lepo slikajo in ustvarjajo. Vsi udeleženci in gostitelji so bili zelo prijazni in po njihovi zaslugi sem zelo uživala. Vem, da je bilo s srečanjem veliko dela, vendar bi se ga ob prihodnji organizaciji z veseljem rada udeležila.

Deina Meglič, OŠ Križe



Šola v naravi v Zgornjih Gorjah

Učenci drugega razreda OŠ Križe so imeli od 24. do 26. maja 2006 ŠOLO V NARAVI v Počitniškem domu v Zgornjih Gorjah.

V tem času so natančneje spoznali življenje in delo na kmetiji, si ogledali čebelnjak pod vodstvom tamkajšnjega čebelarja g. Bernika, pekli žemljice in reševali različne naloge, povezane z navedeno tematiko. Tudi za sprostitev učencev je bilo poskrbljeno. Lahko so se igrali na igralih, iskali zaklad in se pomerili v igrah brez meja. Ob zaključku šole v naravi so izdelali



tudi panjske končnice.

Otroci so povedali:

V šoli v naravi mi je bilo zelo všeč. Prvi dan je bil deževen. Iskali smo zaklad. Spoznala sem, da vedno nimaš vse prav, če hitiš.

Bili smo tudi na kmetiji. Videli smo krave, puijse, teličke, kokoši, mucke in psico, ki mi je bila zelo všeč. Pokazali so nam stroj, s katerim molzejo krave. Tretji dan pa smo obiskali čebelnjak. Čebelar je povedal, da matice ležejo jajčeca in da čebele nabirajo cvetni prah.

Eva Frelih, 2. a

Všeč mi je bilo, ko smo iskali zaklad, se šli igre brez meja in si ogledali kmetijo in čebelnjak.

Hrana je bila dobra. Všeč mi je bilo, ko smo imeli v rokah mucka. Soba, v kateri sem spal, je bila dobra.

Naučil sem se veliko novih stvari. Naučil sem se delati žemljice in pospravljati posteljo.

Andraž Bök, 2.a

Imela sem se zelo lepo, posebno takrat, ko smo šli na kmetijo in ko smo si šli ogledat čebelnjak. Lahko smo poskusili med. Bil je odličen.

Ko smo odšli domov, sem se kar veselila, ker sem pogrešala starša.

Spoznala sem člane čebelje družine. To so trot, čebela in matica.

Selma Hamzić, 2.a

Na kmetiji sem se veliko naučila: kdo molze krave, kako skrbijo za živali. Zadnji dan smo šli k čebelarju. Čebelar nas je veliko zanimivih stvari.

Všeč mi je bil ples v pižamah in lov na zaklad. Ní mi bilo všeč, da smo po kosilu počivali.

Zelo dobro je bilo, ko smo pekli žemljice. Jaz sem naredila dve.

Patricija Kejžar, 2. a

V Gorjah mi je bilo zelo všeč, ker smo spali na pogradih. Dobro mi je bilo tudi, ko smo iskali zaklad.

Na kmetiji sem videl krave, puijse, kokoši, mačke in kuža. Všeč mi je bilo tudi, ko smo šli na sprehode in risali okolje v Gorjah.

Matija Markovič, 2. a

V šoli v naravi mi je bilo zelo všeč. Sobe so bile udobne. Motilo me je samo to, da so bile postelje porisane in popisane.

Všeč mi je bilo, ko smo šli na izlet na Bled. Tam smo se lahko igrali na igralih.

V šoli v naravi sem se kaj tudi naučila. Naučila sem se, kako se imenujejo člani čebelje družine. Naučila sem se peči kruh.

Imeli smo tudi lov na zaklad, ples v pižamah in igre brez meja.

Neža Terziev, 2. a

Všeč mi je bilo, ko smo imeli lov na zaklad in ko smo odšli na kmetijo in k čebelarju. Tam sem izvedela, kakšna dela opravljajo čebela, trot in matica. S čebelarjem smo odšli v klet čebelnjaka.



Všeč mi je bilo tudi, ko smo jedli med in ko smo delali žemljice.

Nika Štirn, 2. a

Vesel sem bil, ker smo šli na kmetijo in ker sem spoznal novo žival. Videl sem, da imajo krave na ušesu listek.

Naučil sem se postiljati posteljo.

Vesel sem bil, ko smo šli k čebelarju. Naučil sem se, da matica leže jajčeca, da čebele nabirajo cvetni prah. Naučil sem se peči žemljice.

Igor Ravnik, 2. a

Komaj čakamo na naslednjo šolo v naravi, ki bo potekala v naslednjem šolskem letu v Čatežu. Še prej pa odhajamo na zaslužene počitnice.

Učenci 2. a in razredničarka
Andreja Poklucar



Vesela šola – podelitev zlatih priznanj

Končno je nastopil težko pričakovani dan, 4. junij 2006 – podelitev zlatega priznanja za moj dosežek na Veseli šoli v Cankarjevem domu v Ljubljani.

Jaz, moja sestra, mami in moj oči smo vsi nestrpni prispeli v predverje Cankarjevega doma v Ljubljani. Zavili smo pred vhod v Gallusovo dvorano. Pokazali smo vstopnice in na balkonu zasledili že vnaprej določene sedeže. Prireditve se je začela. Na oder so prišli trije učitelji in se začeli pogovarjati o redu in disciplini v šoli. Začeli so se prepirati, kakšen bo šolski zvonec. Prvi učitelj je hotel sireno iz druge svetovne vojne, druga dva pa sta hotela Beethovnov simfonijo. In tako so se prepirali v nedogled.

Kar naenkrat pa se je na oder prirolal četrti učitelj. Hitro je spremenil temo pogovora. Začel je govoriti o šoli, kjer bi se samo smejali, o veseli šoli. Brez matematike, slovenščine, o šoli, kjer bi se samo igrali, peli in se smejali. Govo-ril je in govoril, dokler niso na oder prišle mlade plesalke kuharice. Plesale so z lonci in kuhalicami, počele razne vragolije in približno po petih minutah odplesale z odra. Re-

flektor je osvetlil učilnico, v kateri so sedeli vsi štirje učitelji. Četrti učitelj je ponovno začel govoriti o veseli šoli, kjer bi se samo smejali. Drugim trem učiteljem se je ta predlog zdel zelo neresen, zato so ga kaj kmalu utišali, saj je na oder prišla najboljša slovenska gimnastičarka. Začela je s svojim nastopom. Presenetila me je s svojimi neverjetnimi gibi. Nato sta prišla na vrsto govora predsednika Mladinske knjige in gospe Mojce Škrinjar z ministrstva za šolstvo. Oba sta čestitala vsem, ki so si priborili naslov državnega prvaka. Potem je na oder prišla urednica Vesele šole, Polona Fister. Poklicala je tekmovalce, ki so na tekmovanju dosegli vse točke. Čestitala jim je in jim izročila sponzorska darila.

Nato je sledil nastop karateistov. Borili so se in drug drugega na vse možne načine spotikali in metali na tla. Vsi so skoraj polomljeni odšli z odra. Nj-hov naslednik na odru je bil urednik tekmovanja Veselošolski raziskovalec. Na oder je poklical zmagovalce tekmovanja, jim čestital in izročil promocijska darila. Po njegovem odhodu je luč ponovno osvetlila učilnico, v kateri so sedeli štirje učitelji. Pogovarjali so se o zgodovini. Učitelj, ki se je priro-

lal na oder, je začel oponašati viteza. Iznenada so na oder prišli pravi vitezi in se začeli boriti z meči. Seveda niso bili pravi. Bili so učenci sabljaškega kluba.

Po njihovem nastopu je sledila samo še zadnja točka. Oder se je zavrtel, učilnica je izginila, na oder se je pripeljala bradlja in z njo Mitja Petkovšek. Začel je telovaditi. Delal je take reči, da ti je zastal dih. Dvigoval se je, premetaval in ne vem, kaj vse je še delal. Ko je končal, je prejel bučen aplavz.

A vsake lepe stvari je enkrat konec. Tako se je tudi končala prireditve Vesele šole. Skupaj z družino smo odšli v predverje, kjer sem dobil zlato priznanje in darila.

Naprej pa vam ne povem. Naj bo skrivnost, zato se tekmovanja drugo leto udeležite tudi vi.

Metod Jazbec,
3.b osemletke
OŠ Križe

Rezultati prizadevanj učencev OŠ Križe v šolskem letu 2005/06

Šolsko leto se približuje koncu in z veseljem vam posredujemo rezultate prizadevanj učencev naše šole na različnih področjih.

Zbrali smo tista predmetna področja, kjer so se učenci trudili za bronasta, srebrna in zlata priznanja.

Tekmovanja so bila organizirana na šolski in regijski ravni ter na državnem nivoju.

Za dobre dosežke na šolski ravni tekmovalni učenci pridobijo bronasta priznanja.

Tekmovanje višjega nivoja, torej v boj za srebrna in zlata priznanja, se lahko uvrstijo le tisti učenci, ki so na šolskih tekmovanjih dosegli najboljše rezultate.

Učenci kriške šole so sodelovali:

V soboto, 6. maja, je bilo regijsko tekmovanje mladih raziskovalcev v Kranju.

Našo šolo sta zastopala dva učenca: Tarik Jouhari, učenec 9. razreda, z nalogo iz kemije z naslovom Etanol, kot alternativni in obnovljivi vir energije, in Blaž Blažič, učenec 8. razreda, z nalogo iz biologije z naslovom Mandarinika.

Oba učenca sta vsak na svojem področju dosegla 1. mesto.

2. junija 2006 je potekalo državno srečanje mladih raziskovalcev v Murski Soboti, na katerem je Tarik Jouhari tako prepričljivo predstavil svoje delo, da je dosegel zlato državno priznanje. Blaž Blažič je s svojo Mandariniko dosegel bronasto priznanje. Učenca sta delala pod mentorskim vodstvom Monike Škaper in Božene Perko.

Hvala učencem in mentorjem za prizadevno delo.

Podatke zbrala in zapisala Milena Muzik



Tekmovanje	Bronasto priznanje	Srebrno priznanje	Zlato priznanje	Mentor
Tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni	devet učencev	Bernarda Majc	Martin Zaplotnik	Monika Škaper
Tekmovanje iz znanja kemije – Preglova priznanja	deset učencev	Martin Zaplotnik		Monika Škaper
Tekmovanje iz znanja biologije – Proteusova priznanja	šest učencev	Martin Zaplotnik Blaž Blažič	Martin Zaplotnik	Božena Perko
Tekmovanje iz znanja slovenščine – Cankarjevo priznanje	dva učenca			Mitja Spreizer
Tekmovanje iz znanja zgodovine –	deset učencev	Katarina Jazbec	Tilen Tomazin	Andreja Polanšek
Tekmovanje iz znanja fizike – Stefanova priznanja	trije učenci	Tilen Tomazin Martin Zaplotnik Bernarda Majc Katarina Jazbec	Tilen Tomazin Martin Zaplotnik	Ani Cimperman Polonca Mohorčič
Tekmovanje iz znanja matematike – Vegova priznanja	osemnaest učencev	Alja Perko Manca Snedic Martin Zaplotnik Aljaž Januš Tilen Tomazin Jure Goručan Kaja Žibert Jernej Marčun		Polonca Mohorčič Ani Cimperman
Tekmovanje iz znanja angleščine	trije učenci			Darja Raztresen

Tehniški dan na OŠ Križe

Na naši šoli je bil v okviru akcije Slovenija v gibanju z zdravo prehrano izveden tehniški dan za učence 8. razredov. Potekale so naslednje dejavnosti: nogomet, odbojka, priprava zdrave hrane za športnike in spoznavanje opreme ter oblačil planinca.

Tehniški dan je potekal popoldne, zato so se nekateri učenci pritoževali, a navsezadnje manjkal ni nihče. Za začetek so se učenci 8. a in 8. b razreda razdelili v skupine za odbojko, nogomet, alpiniste in pripravo hrane.



V skupini za pripravo hrane so najprej določili Cito Duh in Ajo Peharc za izdelovanje dveh plakatov o priporočljivi in nepriporočljivi prehrani za športnika, ostali pa so začeli pripravljati obroke iz zelenjave, sadja, manj mastnega mleka in mlečnih izdelkov, žitaric in polnozrnatga kruha.

Medtem ko so nekateri zavzeto pripravljali obroke, so se v telovadnici dekleta pripravljala in ogrevala. Odbojko so igrala dekleta iz 8. a proti dekletom iz

8. b razreda. Sodnik je bil učitelj telovadbe Peter Mohorčič. Že na začetku je ekipa 8. b imela prednost in tako zmagala v vseh treh setih, čeprav je 8. a v zadnjem setu nekaj časa vodil. Rezultat je bil torej 3:0 za ekipo 8. b.

Fantje so se pomerili na nogometnem igrišču, 8. a proti 8. b. Tu je bil sodnik tudi učitelj telovadbe Anže Rener. Tudi tu je zmagala ekipa 8. b razreda s 4:2, vendar fantje niso odnehali in igrali še z mešanimi ekipami.

Ekipa alpinistov tudi ni počivala. Učiteljica kemije Monika Škaper je na-



dobudnim alpinistom razlagala, zakaj se uporablja posamezna oprema. Po pogovoru so začeli izdelovati plakata o rekreaciji in o tem, kaj potrebuje alpinist.

Za konec smo se vsi zbrali v jedilnici in pojedli, kar je za nas pripravila ekipa za pripravo hrane pod vodstvom učiteljice za biologijo Božene Perko. Žal staršev ni bilo. Ogledali smo si še odlične končne izdelke Aje Peharc in Cite Duh ter alpinistov.

Anže Rener: Učenci so dobro izkoristili športno aktivnost s športno prehrano. Vsi so se zelo potrudili. Tehniški dan je dobro uspel.

Monika Škaper: Tehniški dan je uspel. Najbolj zanimiv je bil prvi del, ko smo predstavljali opremo alpinistov.

Peter Mohorčič: Kar je pokazala ekipa 8. a s svojim obnašanjem med tekmo, je popolna propaganda za odbojko in šport.

Cita Duh: Mislim, da sva se z Ajo veliko naučili, ko sva delali ta dva plakata o priporočljivi in nepriporočljivi prehrani za športnika.

Blaž Blažič: Pripravljanje zdravega obroka za športnike je bilo predvsem mamljivo, zabavno in okusno. Spoznali smo, kako hitro in enostavno lahko pripravimo obrok za športnika in pri tem upoštevamo, da je potrebno uživati čim več sadja in zelenjave, manj mastne mlečne izdelke, polnozrnat kruh, kosmiče, piti veliko vode, naravnih sokov in nesladkanih čajev.

Ekipa 8. a pri odbojki: 8. a dekleta bi rade povedale, da se zahvalujemo rokici za prinašanje sreče, rade pa bi pozdravile še našega sodnika. Kljub rezultatu 3:0 se 8. a razred razglša za zmagovalce.

novinarka Kaja Žibert

Likovna kolonija

V soboto, 10. junija 2006, smo imeli v domu krajanov v Lomu 14. otroško likovno kolonijo, na kateri smo ustvarjali grafike na temo PRIJATELJSTVO.

Ustvarjali smo pod vodstvom mentorjev Eve Serpan Sitar in Toneta Kramariča. Najprej so nam prebrali zgodbo na temo prijateljstvo. Nato smo učenci tržiških osnovnih šol začeli ustvarjati. Najprej smo narisali skico, ki smo jo kasneje prenesli na matrico. Po kosilu smo matrico odtisnili, da je nastala grafika. Oblepili smo štiri stole z različnimi materiali. Enega smo oblepili s časopisom, drugega z revijami, tretjega in četrtega pa po želji iz vseh materialov. Na koncu smo si dan popestrili s prireditvijo, kjer smo se predstavili učenci POŠ Lom pod Storžičem s pevskim zborom, dramskim krožkom ter z recitacijo misli in pesmi na temo prijateljstvo. Na koncu programa pa smo se četrtošolci poslovili od prijateljev in sprejeli prvošolce.



Andreja Šmitek, 4. r.

Obisk članov Kinološkega društva Storžič v vrtcu Križe

V vrtcu omogočamo otrokom dejavno vključevanje v naravno in družbeno okolje. Velik poudarek je tudi na pridobivanju izkušenj z različnimi živimi bitji in privzganju pozitivnega odnosa do živali. Zato smo bili zelo veseli, ko so nas v ponedeljek, 12. 6., obiskali vodniki reševalnih psov Kinološkega društva Storžič s svojimi štirinožnimi prijatelji Luno, Laro, Pijo, Dimom in Mikijem. Psi so usposobljeni za reševanje ob naravnih in drugih nesrečah, nekateri pa so še pripravniki in še nimajo izkušenj. Pomagajo reševati ponesrečence izpod plazov, ruševin ... Prikazali so nam nekaj zanimivih dejavnosti, kot so hoja po lestvi, spust po toboganu, pla-

zenje skozi tunel in prinašanje predmetov. Z otroki so se igrali skrivalnice, jih iskali po igrišču in jih s svojim dobrim vohom tudi hitro našli. Otroci doživljajo svet z vsemi čutili, zato so kužke začeli spontano božati in se igrati z njimi. Prav vsi, tudi naši najmlajši, so doživljali pozitivna čustva in občutja ob stiku z mehkiimi, toplimi kužčki. Otroci so spoznali, da so kužki prijazne živali in niso imeli strahu pred njimi.

Pridobili so mnogo novih pozitivnih izkušenj, za kar se članom KD Storžič lepo zahvaljujemo.

Otroci in kolektiv vrtca Križe,
zapisala Aleksandra Gubič



Naravoslovno-rekreativni tabor Debeli rtič

DNEVNIK

Prvi dan, ponedeljek, 22. maj 06

Učenci POŠ Lom smo se ob 7.15 uri zbrali na avtobusni postaji pod šolo. Ob 7.30 uri smo se odpravili na pot proti Debelemu rtiču. Med vožnjo smo se pogovarjali in se ustavili na počivališču. Na Debeli rtič smo prispeli ob 10.30 uri. Peš smo se odpravili do svojega paviljona. V paviljonu smo se namestili in si uredili garderobne omarice. Odpravili smo se ven in nato na kosilo. Po kosilu smo si odpočili in nato odšli na plažo. Kopali smo se v bazenu. Učenci 2. razreda devetletke in 3. razreda osemletke so imeli vsak dan plavalni tečaj. Zvečer smo utrujeni zaspali v svojem novem domu.

Drugi dan, torek, 23. maj 06

Zjutraj smo vstali ob 7. uri, se oblekli in odšli na zajtrk. Po zajtrku smo počili, uredili sobe in se igrali družabne igre. Po kosilu in počitku smo odšli na plažo, se kopali v zunanjem bazenu, lahko zakoračili v morje do kolen, raziskovali, nabirali školjke in obrušena stekelca in se sončili. Po večerji smo se lahko zabavali po lastni želji.

Tretji dan, sreda, 24. maj 06

Prebudili smo se v deževno jutro in tekli na zajtrk. Dopoldan smo namenili pisanju razglednic, popoldan pa

raziskovanju obale in reševanju nalog. Izdelovali smo tudi nakit za mamice. Izdelali smo zelo lepe ogrlice.

Večer je bil namenjen plesu.

Četrti dan, četrtek, 25. maj 06

Po zajtrku smo odšli na plažo in nadaljevali z opazovanjem in raziskovanjem školjk, polžev in kamnov. Kljub mrzli vodi smo zaplavali v morju. Popoldan je bil namenjen kopanju v notranjem bazenu. S sošolci smo se žogali, plavalili, se potapljali in igrali igre. Zvečer smo uredili garderobo, pregledali svoja oblačila in jih pospravili v potovalke. Kuharji so nas presenetili z imenitno večerjo – pomfrijem, sesekljanim zrezkom in solato.

Peti dan, petek, 26. maj 06

Po zajtrku smo znosili potovalke pred paviljon. Gospod hišnik nam jih je odpeljal do avtobusnega postajališča. Avtobus je imel zamudo, zato smo bili kar malo v skrbeh. Potovalke so romale v prtljažnike, mi pa smo si izbrali mesto po svoji volji. Odpeljali smo se proti domu. Ustavili smo se na počivališču Voklo in nato odhiteli domov. Imeli smo se lepo, bilo je prekratko.

Leja Perne, 3. razred Lom



Obiskali so nas člani Kinološkega društva Storžič.

V ponedeljek, 12. junija 2006 so se z avtomobili v Lom pripeljali psi in člani Kinološkega društva Storžič.

Na šolskem dvorišču smo jih čakali učenci POŠ in otroci vrtca Lom. Vodniki psov so postavili ovire in pripomočke za prikaz dela z reševalnimi psi. Psi so morali skozi in čez ovire, kot so lestev, predor in ovira za preskok.

Prikazali so nam iskanje ponesrečenca s pomočjo psov. Otroke so skrili v velik lesen zaboj brez pokrova. Psi so z vohanjem našli vse otroke, ki so se skrili. Ko je pes našel človeka, je zalajal, vodnik ga je nagradil in pohvalil. Na koncu smo pse lahko pobožali. Skrbniki psov so nam dali pasje brikete, da smo jim jih dali za nagrado. Z briketi smo preizkusili njihovo ubogljivost. Briketov so bili zelo veseli.

Ugotovili smo, da je v kinološkem društvu veliko različnih pasem psov. Spoznali smo zlatega prinašalca, labradorca, belgijskega ovčarja, nemškega ovčarja.

Psi so nam bili zelo všeč. Tega dogodka ne bomo nikoli pozabili. V imenu vseh otrok šole in vrtca se Kinološkemu društvu Storžič zahvaljujemo za obisk.

Aljaž Slapar, Erika Čemažar, Laura Turk, Leja Perne. 3./9 Lom



Angela Bertoncelj

102-letni stanovalki našega doma največ pomeni, da obdaruje in razveseljuje druge.

Gospa **ANGELA BERTONCELJ** je v **ponedeljek, 29. maja 2006**, praznovala **svoj 102. rojstni dan** v Domu Petra Uzarja Tržič, kjer biva in »dela« že polnih 17 let. Ženička, ki je še vedno vitalna, a ji je zdravje zadnje čase nekoliko opešalo, meni, da se je dovolj nagarala in da bo zadnja leta raje malo počivala. Stoletniki danes res niso več posebnost, tako zdravih stoletnikov, čilih, polnih življenja in veselja, kot je naša gospa Angela, je malo. Se vedno se veseli vseh obiskov, vesela je, ko jo kdo obišče in stisne k sebi, najbolj pa se razveseli, če lahko osreči druge, ko jim podari, če drugega ne, pa vsaj bonbon.

Na proslavi, ki smo jo v domu pripravili njej v čast, ji je direktorica doma mag. Zvonka Hočevar Šajatovič v imenu sodelavcev zaželela, da bi tudi 103. rojstni dan dočakala tako čila in vitalna, sostanovalec g. Alojz Žibert ji je v imenu stanovalecev doma zaželel obilo sreče in zdravja. Upokojenci pevskega zbora Tržič, ki jih je na »freitonarco« spremljala stanovalka doma ga. Angela Vidmar, so zapeli njeno najljubšo pesem »Pozimi pa rožice ne cveto«. In slavljenka gospa Angela kljub temu, da ne sliši, je celo pesem zapela tako korajžno, kot bi vse življenje samo prepevala. Predsednik države dr. Janez Drnovšek se vabilu sicer osebno ni odzval, ji je pa poslal čestitko in ji iskreno zaželel še veliko zdravja. Gospa Angela, ki že 102 let živi zato, da osrečuje druge, je z največjim veseljem zarezala v torto velikanko ter nazdravila s šampanjcem. Ko jo je novinar vprašal, kako ji uspeva toliko dobre volje (mislil je na njen častitljiv jubilej, ona pa na šampanjec), se je zasmejala in rekla: »Piva sem, piva.«

Gospa Angela je oseba, ki je rojena zato, da osrečuje ljudi. Zelo je vesela, da lahko daje, in najbolj srečna je, ko z obrazov prebere, da jih je osrečila. Najbolj se razveseli darila, ki ga lahko razdeli med druge: bonboniere, ko lahko ponudi svoj bonbon, pomaranče, ki jo je dobila, z veseljem podari drugemu. Pri 102. letu ji lahko zavidamo njen zdravi razum, inteligenco, predvsem pa prijaznost in pozitivno energijo. Njena, lahko bi rekli edina težava – da slabo sliši, ne pride do izraza. Nasprotno, izkoristi jo zato, da jo moraš objeti, ko ji govoriš na uho in tako se kot majhen muček stisne, se zasmеji, tudi če ne razume, ti odgovori: ja, ja in se iz vsega srca zasmеje.

Pri 102 letih res hodi bolj počasi, a za hojo še vedno ne potrebuje palice, celo ZPIZ jo je vesel, saj ji ne izplačuje niti najmanjšega dodatka za pomoč in postrežbo.

Kljub letom in skromnosti je bila praznovanja in čestitk ter pozornosti, ki je bila namenjena samo njej, izredno vesela. In sveto smo morali držati obljubo, da smo za torto, potico in pecivo, ki ga je v mlajših letih toliko napekla, za druge, poskrbeli mi.

In recept, po katerem se vedno vpraša stoletnike: ga. Angela pravi, da sta to volja do življenja in ljubezen do bližnjega – če imaš ti rad druge, imajo tudi drugi radi tebe, pa seveda pesem, glasba in ples. Glede na značaj naših stoletnikov pa bi si upala dodati, da je dobra volja tista, ki jih drži pokonci. Rada prepeva in se smeje, je vedno dobre volje in le to prenaša tako na delavce kot ostale stanovalce.



Njena kratka življenjska zgodba:

Rodila se je 29. maja 1904 v veliki kmečki družini na Retnjah, kjer se pri hiši po domače pravi pri Mahačevih. Kot drugorojeni otrok od sedmih je morala že zgodaj trdo delati na kmetiji ter pomagati in skrbeti za svoje mlajše brate in sestre. V zakonu z možem Francem se jima je rodil sin, ki z družino živi v Nemčiji. Obiskujejo jo številni sorodniki, najljubša med vsemi ji je nečakinja ga. Ladi Hallas, ki sama pravi, da ji je teta kot druga mama, saj je bila pri njej več kot doma.

Kljub težkemu življenju in trdemu delu je vse življenje ohranjala dobro voljo. Že kot mlada je v veselje sebi in drugim pela in igrala na veselicah na kontrabas (berdo), mož pa je igral harmoniko. Ljubezen do soljudi in tudi do živali jo spremlja vse življenje (z živalmi, ki jih je doma gojila za hrano, se je pogovarjala in jih »cartala«, ko pa so bile na vrsti koline, je jokala za njimi, mesa in klobas pa se ni niti dotaknila).

Po smrti moža je od leta 1965 živel sama, a osamljena ni bila nikoli. V dom je prišla jeseni 1989. leta zaradi starostne oslabelosti. V družbi se je kmalu opomogla. Bolezni in skrbi, ki so jo prej pestile, so minile in zaživela je novo obdobje svojega življenja. Radi jo imajo stanovanci, radi jo imajo delavci doma in kako dobro ji dene, ko jo pobožas in jo čisto blizu, na uho, vprašaš, kako se počuti danes. Zažari v vsem svojem dostojanstvu in veselo odgovori: »Dobro, samo še vedno slabo slišim.« In še enkrat jo stisneš in še bliže poveš, kako dobro zgleda.

mag. Zvonka Hočevar Šajatovič,
direktorica



Moj 55. rojstni dan v Domu Petra Uzarja

Najprej vas vse lepo pozdravljam in obenem naj se vam predstavim.

Sem Janka Vovnik, kakor vidite stara 55 let. V domu sem skoraj dvanajst let. V dom smo prišli jaz, moja mlajša sestra in tudi mlajši bratec. Sedaj sva v domu samo še jaz in moja mamica, ki je prišla prav zaradi nas v dom, da nam je bilo lepše. Sestrica, bratec in tudi naš očka pa so že v nebesih.

Sedaj pa k mojem 55. rojstnemu dnevu. Čeprav ležim in komaj kaj razumljivo povem, sem praznovala rojstni dan danes kot v pravljici, vsaj tako sem se počutila.

Imela sem veliko obiskov, dobila sem veliko rož in veliko lepih želja mi je bilo izrečenih. Zdelo se mi je, da je vse osebje v domu ta dan posvetilo meni posebno pozornost. Hvala vsem. Čeprav so me še vse rožice spominjale na 8. junij, na moje praznovanje, sem nanj malo pozabila.

V soboto, 10. junija, pa je bil v domu

Petra Uzarja piknik. Jaz se najbolje počutim v postelji. Tako je tudi moja mamica ostala pri meni. Ne morem povedati, kako sem se razveselila, ko me je v sobi obiskal gospod župan Pavle Rupar in mi čestital za rojstni dan. Potem sva z mamico slišali, kako je gospod župan na pikniku prav za naju zapel pesem. Iskrena mu hvala. To je obema polepšalo najino življenje v domu.

Ne morem se nad čim pritoževati v domu, saj se vse osebje trudi, da nama je lepo. Res pa me včasih stisne pri srcu, ko dobim domotožje. Takrat začnem jokati, da je še mamica žalostna. Potem me začne tolažiti, da je pač sedaj tu v domu najin dom in naj pomislim, da so vsi dobri z nama. Posebno pa sem vesela moje prijateljice Ane, ki



pride dvakrat tedensko k nama. Vedno se imamo dosti pogovoriti, zaupamo si, kot bi bile iz iste družine. Zares jo imava radi, tudi Ana pravi, da naju ima rada. To pismo oziroma članek piše ona, vendar sem ji jaz čisto počasi dopovedovala, kaj naj piše.

Tako še enkrat hvala vsem, ki ste mi polepšali 55. rojstni dan in vse ostale dneve.

Kolektiv Doma Petra Uzarja

Razmišljanje o sreči - 2

NARAVA SREČE

Sreča je v meni

Ti si že srečen! Hvala lepa, bomo rekli, lepa novica, a tega ne čutim. Vendar je res. Sreča ne pride in ne gre. Kar pride in gre, ja naša povezanost s srečo. Sreča je vedno tu, podobno kot sonce, le da ga občasno prekrijejo oblaki. Včasih se tega spomnimo, včasih pozabimo. Izvir sreče je v nas, zunaj sebe pa vidimo le odsev lastne sreče, ki se kot mamljiva svetloba odbija od nekaterih ljudi in stvari nazaj k nam ter ustvarja iluzijo, da bomo srečo našli zunaj sebe.

Mnogi tekajo za srečo, kot tisti raztresenec, ki išče svoj klubuk, pa ga ima v roki ali na glavi. (James Sharp)



Sreča je v sedanjosti, v drobnih trenutkih

Srečo lahko doživljamo samo ta trenutek. Dejansko je ta trenutek, kjer ste zdaj, pravi za vas, za vašo srečo. Sreče ni v spominih na preteklost, čeprav so

lahko prijetni. Ni je v upih na prihodnost, čeprav so lahko vznemirljivi. Tolkokrat lovimo »potem«, »drugič« ... Zavedanje sedanjega trenutka je ključ do sreče.

Trenutki sreče, ki jih užijemo, nas presenetijo. Ne polastimo se mi njih, temveč oni nas.

(Ashley Montagu)

Za »biti srečen« ne rabim razloga

Ali poznate trenutke v življenju, ko ste srečni kar tako, brez razloga? Več potrebujemo razlogov za srečo, manjše so možnosti, da jo bomo našli. Ali je res potrebno, da se zgodi nekaj pomembnega, nekaj velikega, da bomo srečni? Prevečkrat pogojujemo svojo srečo.

Skušajmo vzpostaviti notranjo držo odprtosti, ki se kaže v sprejemanju tega, kar nam življenje prinaša, in opuščanju tistega, kar je življenje že odneslo in živi le še v naših predstavah. Pustimo življenju, da prihaja in odhaja ter nam skozi tok dogodkov prinaša nova prepoznanja in novo srečo.

Če bi bil rad srečen, bodi. (Lev Tolstoj)

Sreča se zgodi, ko jo najmanj pričakuješ

Naša pričakovanja so lahko velika ovira za srečo. Partnerja, na primer si zelo želita otroka, vendar ga ne moreta

imeti. Ko opustita pričakovanja, pa žena zanosi. Pomislimo tudi na svoja pričakovanja, ki jih imamo v zvezi z drugimi ljudmi: kakšni naj bi bili in kako naj bi se obnašali. Lahko smo tako ujeti vanje, da sploh ne opazimo, da nam drugi na svoj način izražajo naklonjenost in ljubezen.

Prepogosto smo usmerjeni na tisto, česar nimamo, in smo nesrečni. Pozabljamo pa, kaj imamo, in to premalo cenimo. Stopiti iz svojih pričakovanj, je korak bližje k pravi sreči.

Sreča je redko nagrada. Bolj pogosto je povsem nepričakovano darilo. (Punm Brown)

Moja sreča je darilo na vsakogar

Če mislimo, da nas mora nekdo drug osrečiti, bomo lahko celo življenje



čakali ... in bomo nesrečni. Zakaj se ne bi raje uglasili s srečo v sebi in z njo osrečevali druge. Naj bo naša sreča darilo za našo družino, prijatelje, sodelavce, za vsakogar, s katerim se srečamo! Delitev notranje radosti lahko srečo samo še poveča.

Obstaja čudovit, skrivnosten zakon narave, da tri reči, po katerih v življenju najbolj hrepenimo – sreča, svoboda in duševni mir – vedno pridobimo tako, da jih podarimo nekemu drugemu.

(neznani avtor)

SREČA ali NESREČA

Nekoč je živel kmet, ki je imel sina in konja. Nekega dne je konj pobegnil in vsi sosedje so ga prišli tolažit: »Kakšna smola, da ti je konj ušel!« Starec je odvrnil: »Kdo ve, ali je to smola ali pa je nemara sreča.« »Seveda je smola!« so bili prepričani sosedje.

Čez teden dni se je konj vrnil, sledilo pa mu je dvajset divjih konj. Kmetovi sosedje so proslavljali: »Kakšna sreča, da se je konj vrnil in da je z njim prišlo še dvajset drugih vrancev!« Starec je dejal: »Kdo ve, ali je to sreča ali pa je morda smola.« Sosedje so se spet čudili.

Ko je njegov sin naslednjega dne jez-dil enega od divjih konj, je padel in si zlomil nogo. Takoj so prišli sosedje in tarnali: »Kakšna smola!« Fantov oče je dejal: »Kdo ve, ali je to smola ali sreča!« Nekateri kmetje so se ob teh besedah razjezili: »Seveda je smola, bedak stari!«

Minil je teden dni in v vas so prišli vo-jaki, ki so odpeljali s seboj vse mlade fante, sposobne za boj. Potrebovali so jih za bojevanje v daljnih krajih. Ker je imel kmetov sin zlomljeno nogo, so ga pustili doma. Spet so se zbrali sosedje, da bi se poveselili: »Kakšna sreča, da so tvojega fanta pustili doma!« In kmet jim je spet odvrnil: »Kdo ve«

Večina med nami je podobna sosedom iz te zgodbe. Vsak naš odziv in sodba sta utemeljena na tem, kar se zgodi na neki točki razgrinjajoče se zgodbe našega življenja. Ali je nek dogodek sreča ali nesreča? Navadno dovolimo, da o tem presojuje naša čustva in želje ali pa predstave, ki jih imamo v razumu. Če bi bili po čudežu osvobojeni čustev in miselnih predstav, potem nesreče sploh ne bi imenovali nesreča. Rekli bi ji preprosto »sprememba«, kajti prav to od nas zahteva vsak nepredviden dogodek – da se v določeni meri spre-menimo. Mi pa ne spreminjamo sebe, temveč želimo spreminjati dogodke in

vse ljudi okoli sebe.

Z vidika notranjega življenja je lahko nekaj, kar se zdi za osebnost nesreča, v resnici sreča (npr. težka bolezen, izguba službe ...). Ko se nam dogajajo ne-prijetne in boleče reči, se močno odzi-va naša duševnost, saj v sebi občutimo bolečino, prizadetost, jezo, nemoč, žalost, razočaranje. Po določenem času pa, ko se čustveno dogajanje v duševnosti umiri in se ozremo nazaj, lahko ugotovimo, da je bila npr. izguba službe pravzaprav sreča za nas, saj smo zamenjali delovno področje in tako uresničili hrepenenje svojega srca po delu, ki nas zares zanima in izpolnjuje. Če službe ne bi izgubili, bi verjetno še danes nezadovoljni vztrajali pri stari zaposlitvi. Tudi ljudje, ki so ozdraveli po težki bolezni, povedo, da jim je bolezen močno spremenila življenje. Da so pravzaprav hvaležni, da se jim je zgodilo, saj so prav zaradi tega stopili na pot spoznavanja in spreminjanja samega sebe. Če ne bi zboleli, bi ver-jetno še danes živeli na enak način kot pred boleznijo.

Razmislimo torej: Kateri del v meni presoja o tem, ali je nekaj zame sreča ali nesreča? So to moja čustva, želje, pričakovanja, predstave, glas srca ali notranji glas?

Piknik društva SOŽITJE Kranj

Majda Zadnikar

Mesec maj je po letnih aktivnostih društva SOŽITJE Kranj določen za piknik. In to ne piknik »kar tako«, temveč naš že tradicionalni piknik.

V sončnem dnevu smo se zbrali v RTC Posavec, kjer je urejen gostinski lokal pod šotorom in kozolcem toplarjem. Lepote okolice, prijaznost naših gos-titeljev in dobra volja udeležencev, ki so prihajali, so nam nakazovali, da bo dan minil v čudovitem vzdušju.

Naše druženje je potekalo v zabavnem in prijateljskem duhu. Taka srečanja krepijo vezi med člani društva in nji-hovimi družinami. Plesali smo ob zvokih ansambla Svežina, ki nam je s svojim profesionalnim in brezplačnim nastopom polepšal dan.

Piknik nam bo še dolgo ostal v pre-lepem spominu. Vsem, ki ste poskrbeli da je tako dobro uspel, pa se iz vsega srca zahvaljujem.

Branka Perne,
predsednica društva SOŽITJE Kranj



Kulturne novice

Zaplešimo v poletje

Člani Mladinskega gledališča Tržič so za soboto, 3. junija, v prostorih OŠ Bistrica pripravili plesno prireditev z naslovom ZAPLEŠIMO V POLETJE. Mentorji in obenem koreografi plesnih skupin AMENDA'S DANCERS, THE SAINTS, DANCE PRODUCTION, IN ter različnih plesnih delavnic, Katja in Tina Grum, Sanja Vogrinc in Mojca Ribič, so s svojimi plesalci pripravili pregledni plesni program letošnjega šolskega leta: od prvih plesnih korakov pa do plesnih postavitev, s katerimi so sodelovali na območnih in medobmočnih prireditvah. Med latinsko-ameriški plesi, hip hopom, jazz baletom, revijskim plesom in sodobnim izraznim plesom pa so za vmesni program poskrbeli še člani humoristične skupine SMEH ter pevka in plesalka Eva Moškon.

V Križah v ritmu mladih

Tržiška območna izpostava Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti in Kulturno društvo Kruh iz Križev

sta v petek, 9. junija, pripravila prvo srečanje tržiških pop in rock skupin pod naslovom Ritem mladih 2006. Na razpis organizatorja, ki je vsaki glasbeni skupini prepustil oder kriškega kulturnega doma za 15 minut, se je presenetljivo prijavilo kar sedem mladih glasbenih skupin, ki v Tržiču in njegovi okolici igrajo predvsem rock. V petek zvečer je bilo tako moč slišati mlade glasbenike iz skupin: MUCHACHOS 30, MUSIC OF THE SPHERES, BONUS, SINERGIJA, PARAZITI P.13, SUBHASH in NEUMERKTL BLUES BAND, strokovni spremljevalec prireditve je bil Aldo Komar iz Kranja.

Otroška likovna kolonija v Lomu

Lom pod Storžičem je bil v soboto, 10. junija, spet prizorišče, tokrat že XIV. otroške likovne kolonije – Lom 2006, ki sta jo skupaj organizirala KD Zali rovt – POŠ Lom in Območna izpostava Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti Tržič. Na likovni koloniji je okrog 50 učencev od 2. do 9. razreda devetletke, med 9. in 17. uro, pod

mentorstvom Antona Kramariča in Eve Serpan – Sitar spoznavalo in ustvarjalo v različnih slikarskih tehnikah. Ob 17. uri pa so v domu krajanov s priložnostnim kulturnim programom odprli razstavo del, nastalih na koloniji.

Vikend smeha v Križah

V kulturnem domu v Križah je v dneh od 16. do 18. julija zvečer potekal prvi VIKEND SMEHA, ki ga je ob pomoči območne izpostave JSKD Tržič organiziralo tamkajšnje kulturno društvo KRUH. Predsednik društva, Slavko Bohinc, je k sodelovanju povabil Mladinsko gledališče Tržič, ki je v petek pripravilo klasični veseli večer z naslovom SMEH S SMEHOM, v soboto domačo kriško gledališko skupino s komedijo GUGALNIK in v nedeljo, komedijante KD Rudija Jedretiča iz Ribnega s farso PLESKARJI NIMAJO SPOMINOV. Smeha željni so se v teh vročih dneh naučili humorja v prijetno hladni kriški dvorani, za "smeh, krohotanje, hahljanje in hihitanje" je bilo res poskrbljeno.

Boris Kuburič,
vodja OI JSKD Tržič

Izlet v Zagreb

9. strokovna ekskurzija Tržiškega muzeja

Tržiški muzej je v maju organiziral strokovno ekskurzijo v Zagreb, kjer smo si v Etnografskem muzeju ogledali razstavo "Koje dobre šuze".

Pred ogledom muzeja so nas prijazni gostitelji povabili na kavo, kjer smo se sproščeno pogovarjali o seznanjanju občinstva z bogato kulturno dediščino, ki jo hranita njihov in naš muzej. Zanimiv je bil njihov odgovor na naše vprašanje, zakaj so svojo razstavo poimenovali Kakšni dobri čevlji. Di-

rektor se je nasmehnil in pojasnil, da je bilo več predlogov, vendar so ga kustosinje le prepričale, da bo naslov Koje dobre šuze pritegnil najširšo publiko. Že na otvoritvi se je izkazalo, da je bil izbor naslova zelo posrečen. Pohvalili so se z izjemnim številom obiskovalcev vseh starosti in tudi tistih, ki sicer redko zaidejo v muzeje.

Omenjena razstava je sprehod skozi zgodovino obutve, od arheoloških najdb preko stilskih obdobij do sodobnega dizajna. Pod strokovnim vodstvom smo si ogledali faraonove sandale, japonska obušala, ročno in

industrijsko izdelane čevlje iz različnih koncev sveta. Videli smo široko paleto obuval, vse do kulturnih čevljev, ki so zaznamovali obdobje hipijev, raznih glasbenih skupin in zvezd iz filmskega sveta. Škoda, da na razstavi nismo zasledili nobenega modela tržiške tovarne Peko.

Zelo zanimiva razstava in hkrati poučna, saj se pri preučevanju zgodovine obutve razkriva tudi del zgodovine človeštva.

Za Tržiški muzej:
Milica Ješe, prof.



Je mati nas peti učila, da vedno bo v srcih toplo ...

Ob 40-letnici kvinteta bratov Zupan



V Trzinu se v tem letu spominjamo pomembnih dogodkov, povezanih s kulturnim in družbenim življenjem; 40-letnici pobratena s francoskim mestom Sainte-Marie-aux-Mines se pridružujeta 40-letnica folklorne skupine Karavanke in 40-letnica kvinteta bratov Zupan. Njihov prvi nastop je vezan prav na omenjeno pobratenje.

Pred 40 leti so prvič zapeli na komemoraciji ob spomeniku na Ljubelju. Tunel takrat še ni bil do kraja zgrajen, predstavniki francoskega mesta pa so že prišli skozenj na komemoracijo.

Za petje je brate Zupan prva navdušila njihova mati Marija. Bila je cerkvena pevka. S svojim petjem je več kot 50 let lepšala bogoslužje v kovorski in nakelski cerkvi. Prva je opazila talent svojih štirih sinov. Bila je njihova prva učiteljica. Pred vsakim nastopom jih je opozarjala: "Da ne boste peli, kot bi kamenje tolkel."

Očeta so izgubili med vojno, dolgo niso vedeli za njegov grob. Oče je bil zborovodja in cerkveni pevec.

Hiši, kjer je dom Zupanovih, rečemo pri Organistovih v Kovorju. Po očetovi smrti je skrb za šest otrok ostala mami. Tudi nje že dolgo ni več, pesem in ljubezen do petja pa je ostala do danes.

Idejni in organizacijski vodja je Daniel Zupan, najmlajši od šestih otrok. Njegov prvi mentor je bil Franci Grandoec, organist v Križah, za njim se je njihovo petje kalilo ob več mentorjih; Janiju Golobu iz Senčurja, prof. in skladatelju Petru Liparju iz Kranja, prof. Sabiri Hajdarović - pri njej so v Glasbeni šoli Kranj več let študirali solo petje. Učila sta jih tudi prof. Ivan Močnik iz Cerkelj in prof. Milko Škoberne iz Ljubljane. Pod njegovim vodstvom so trikrat nastopili na samostojnem kon-

certu v pobratenem francoskem mestu, mesto Sainte-Marie-aux-Mines jim je v zahvalo poklonilo zlato plaketo. Zelo rad je njihovo petje poslušal župan gospod Paul Baumann. Njihove glasove sta usmerjala še prof. Mišo Frelj in prof. France Slabe.

Pod vodstvom prof. Milka Škoberneta je nastalo veliko arhivskih posnetkov na Radiu in TV Ljubljana. Na TV so posneli tri samostojne polurne oddaje, prvo v okolici rojstne vasi Kovor, drugo v Triglavskem pogorju; planinska pesem jim vseskozi polni dušo; tretjo v studiu. Izdali dve kaseti planinskih in božičnih pesmi; Tam, kjer visoke so planine in Glejte, glejte, kaj je to.

Več let so prepevali s pevskim zborom Peko, bili tudi soustanovitelji tega zbora, ki ga žal že dolgo ni več. Z zborom Peko so posneli veliko ploščo.

Za vselej se je kvintetu bratov Zupan vtisnil v spomin nastop pri Aljaževem stolpu na vrhu Triglava ob 200-letnici prvega vzpona na Triglav.

Da so prav oni peli na slovesnosti v spomin na zgodovinsko obletnico na vrhu Triglava, se je odločil takratni predsednik Planinske zveze Slovenije dr. Miha Potočnik. Dobro je poznal njih petje, zato jim je zaupal zapeti več planinskih pesmi avtorja Toneta Berlota s Primorskega, ki jih do takrat še nihče ni pel. Ljubljanska televizija je njihovo ubrano planinsko in domoljubno pesem z vrha Triglava prenesla v slovenske domove.

V 40 letih se je zvrstilo ogromno nastopov, doma in na tujem; v Franciji, Avstriji, Nemčiji in Italiji. Večkrat skupaj s folklorno skupino Karavanke in tržiško pesnico Dorco Kraljevo. Dorca je bila nad njihovim petjem tako navdušena, da jim je napisala pesem in vanjo vtkala imena štirih bratov in dveh sestra ter ljubezen in hvaležnost, ki so ju izkazovali svoji materi.

Omeniti velja večletno sodelovanje s harmonikašem Rudijem Marondinjem. Z njim so nastopali na festivalih narodnozabavnih ansamblov na Ptuj, kjer so redno prišli v finale.

Pred petnajstimi leti, ob razglasitvi samostojne Slovenije, je bilo pesem kvinteta bratov Zupan slišati na Kongresnem trgu v Ljubljani, na kar so še posebej ponosni.

Na ustvarjalni poti, dolgi 40 let, je bilo veliko koncertov, doživeli so veliko uspehov, zanje pa je bilo poleg talenta in izrednega veselja do petja potrebno tudi veliko truda, trdne volje, številnih, nikoli prešteti večernih ur vaj, odrekanja, kar najbolj vedo družine in prijatelji.

V svoj repertoar so poleg slovenskih, ljudskih in umetnih, pogosto prav tržiških /uglasbenih pesmi Marjana Perka, Mata Mežka, Vilija Perka in Dorco Kraljeve/, vključevali tudi črnske duhovne pesmi.

Skrbno so negovali pesmi, ki jih je učila mati. V svoje petje so vnesli, kar že stoletja nosi s seboj slovenska cerkvena ljudska pesem in spremlja življenje od rojstva do smrti.

Še bodo prepevali, s tem izpovedovali svojo vero, ki jim jo je dala mati; nikoli je niso zatajili, čeprav je bilo včasih težko. V pesmi kažejo ljubezen do narave, do planin in gora. V pesmih, ki jih radi pojejo, cveti rododendron, mavrica spaja nebo in zemljo in strme skalne stene segajo v višino.

Kvintet sestavljajo Drago, Srečko, Miro in Daniel Zupan, vsa leta je v njihovi sestavi njihov zvesti pevec in prijatelj Franci Križaj. Srečka je pred nedavnim iz zdravstvenih razlogov zamenjal nečak Andrej Zupan, ki je obenem organist in jih pogosto spremlja na orglah. Pevce povezuje Daniel, nobena pot mu nikoli ni bila in ni odveč, nanj se lahko obrne vsakdo.

S svojim petjem so bili in so prisotni zdaj na koncertih, zdaj v cerkvi pri slovesnih mašah; posebno v kovorski cerkvi, pa na zlatih in srebrnih porokah, različnih obletnicah, ob otvoritvah razstav in drugih kulturnih prireditvah. Tudi ob slovesu.

Na tem mestu se zahvaljujejo vsem, ki so jim kakorkoli pomagali na njihovi poti, hvaležni so vsem poslušalcem, ki so polnili dvorane ob njihovih nastopih in jih tako vzpodbujali za petje.

Da bi s svojimi ubranimi glasovi še dolgo pošiljali pesem med ljudi.

Z Danielom Zupanom sem se pogovarjala
Jožica Koder

Čestitamo, spoštovani kvintet bratov Zupan, za Vašo 40-letnico. Hvala Vam za vsak nastop, s katerim ste poslušalcem bogatili mnoge ure.

Uredništvo "Tržičana"



Serpentina za prihodnost

V juliju bo Občina Trzič pričela s težko pričakovano sanacijo serpentine v Dolini. Z najbolj zahtevno izvedbo v zadnjih petnajstih letih bodo obnovili vozišče in sanirali podporni objekt na

delu občinske ceste v Dovžanovi soteski, kjer je leta 2002 prišlo do podora. Konec junija pred štirimi leti se je namreč porušil del kamnite zložbe oziroma podpornega zidu v območju serpentin pod naseljem Dolina, vključno z delom vozišča. Občina Trzič je za to namenila okrog 70 milijonov tolarjev. Izredno zahtevna investicija, na katero so se zaradi zapletov pri izbiri izvajalcev pripravljali štiri leta, bo predvidoma končana v začetku septembra letos. Obnova poškodovanega dela lokalne ceste obsega: obnovo vozišča v dolžini približno 100 metrov in sanacijo podora s kamnito zložbo. V času gradnje bo na omenjeni cesti začasna popolna zapora, a bo za lokalne prebivalce poskrbljeno. Vozila bodo puščali pred

zaporo, gradbišče prečkali peš, na drugi strani pa jim bosta ves čas na voljo kombija, ki jim bosta omogočila prevoz do doma. Poskrbljeno pa bo tudi za morebitne nujne intervencije.

Blanka Grašič



V 10 letih v Kovor milijardo tolarjev

V petek, 23. junija, so v Kovorju slovesno otvorili obnovljeno cesto.

Še pred desetimi leti je Občina Trzič najmanj investicij namenjala Kovorju. Danes je slika povsem drugačna. V ceste, podružnično šolo, mrliške vežice in ostale projekte v Kovorju je Občina Trzič v zadnjem desetletju vložila približno milijardo tolarjev. Že aprila so se zaključila dela pri prenovi odseka občinske ceste Kovor–Hudo na Cesti na Hudo v Kovorju. S tem se je zaključil večletni cikel obnove najpomembnejših občinskih cest v Kovorju.

V tem času so obnovili povsem dotrajano cestno omrežje, tako da se Kovor lahko pohvali z 9 kilometri novega vozišča. Zadnja investicija je bila zaključena letos. Zanj je občina namenila 50 milijonov tolarjev (20 milijonov za samo cesto, 30 milijonov tolarjev za pripadajočo infrastrukturo). Na novo je urejenih kar 770 metrov pločnikov, urejena je kanalizacija in hišni priključki.

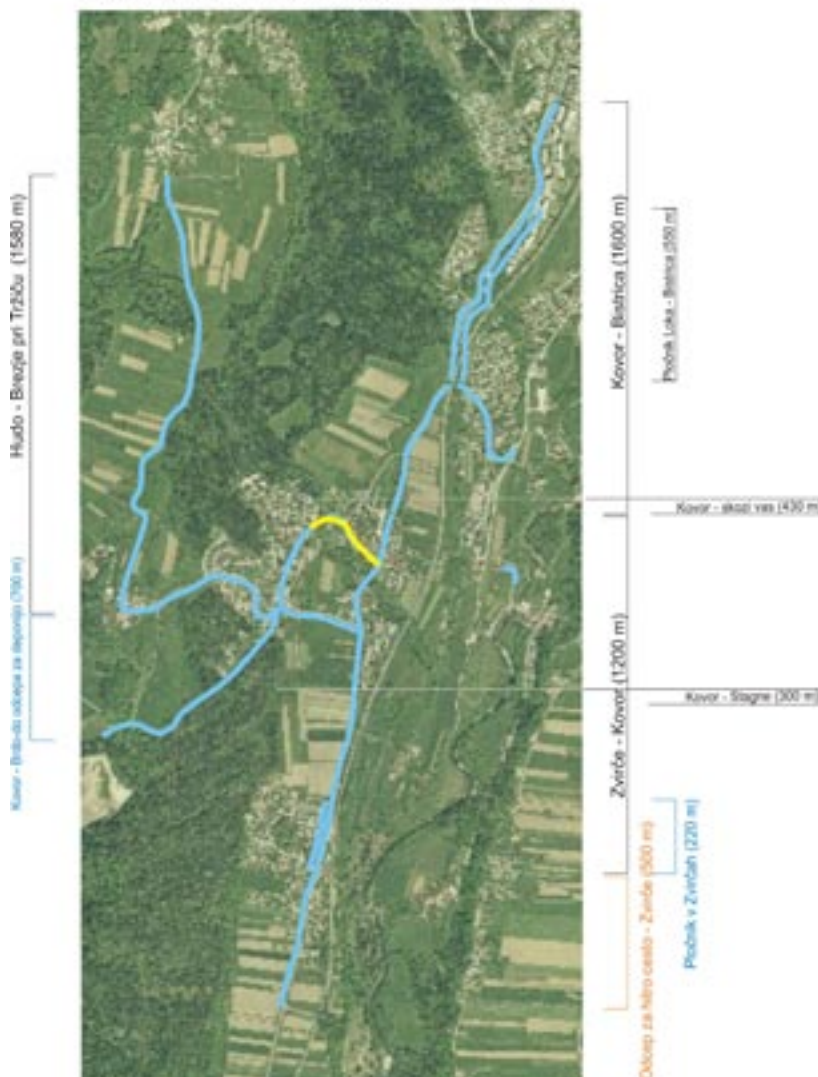
Vzporedno sta bili obnovljeni tudi cesti Kovor – Brezje v dolžini 2,2 kilometra in Kovor – Komunalna deponija, v dolžini 600 metrov. Leta 2004 pa se je pričela obnova še zadnjega dela neobnovljene ceste na Hudo, katere zadnji odsek je bil končan v letošnjem letu.

Velika pridobitev za Kovor, torej. In prav ta pridobitev si je zaslužila dostojno otvoritev.

Blanka Grašič



BISTRICA - LOKA - KOVOR - ZVIRČE



Prometni režim prihodnosti

Pred nekaj tedni je Občina Tržič pričela z investicijo na glavni tržiški vpadnici. Prvotni načrt je sicer predvideval dela na Trgu svobode, a je letošnja zima povzročila na Cankarjevi in Predilniški ulici toliko škode, da je občina s potrjenim rebalansom letošnjega proračuna sredstva namenila temu delu ceste. V začetku junija je Javno podjetje Komunala Tržič, na katero je občina prenesla vse investitorske posle, povezane z omenjenim projektom, zaključilo gradbišče na Cankarjevi cesti, od stolpnice do glavne avtobusne postaje, in se preselilo na osrednje tržiško križišče. To je povzročilo tudi spremembo prometnega režima, saj je križišče polovično zaprto. Javno podjetje Komunala Tržič bo na delu ceste med Cankarjevo in Kranjsko cesto obnovilo vodovodno

in kanalizacijsko napeljavo, kasneje bo na novo preplastila še asfalt.

Investicija bo vsekakor precej izboljšala prometne razmere v Tržiču, posebej dobrodošla je ureditev cone za pešce, ki bo potekala po celotnem odseku obnavljajočega cestišča. Spremenjena bo tudi celotna javna razsvetljava, kar bo še dodatno izboljšalo razmere. Cankarjeva cesta bo namreč od odcepa za Lom do odcepa za Kranjsko cesto, to je v dolžini 1,4 kilometra, varno urejena za pešce. Hkrati bo na novo urejen predel pred nakupovalnim centrom Mercator, saj bo na parkirišče pred njim speljana enosmerna cesta, prav tako bo promet potekal enosmerno s parkirišča. S tem bo predvsem razbremenjen velikega števila tovornjakov in avtobusov, ki so bili do sedaj parkirani na tem delu, kar bo dodatna pridobitev

za pešce in osebni promet.

Takoj ko bo Javno podjetje Komunala Tržič zaključilo z deli na Cankarjevi, bodo pričeli s preplastitvijo cestišča, hkrati pa bodo dela preselili na odcep od Cerkevne ulice do križišča za Lom, kjer bodo ravno tako najprej uredili vodovodno in kanalizacijsko napeljavo, potem pa bodo razkopane površine preplastili z novim asfaltom. Tudi na tem delu bodo takrat nastajale občasne zapore.

Tržičanom se vsekakor obeta velika sprememba, saj bo celotna Cankarjeva cesta dobila popolnoma novo podobo. Na račun novo pridobljenih površin za pešce bo sicer nekoliko manj parkirnih mest, a bo Občina Tržič v nadaljnjih investicijah poskrbela tudi za to. Vsa parkirišča bodo odslej sicer v tako imenovani modri coni, s čimer se bo promet v Tržiču, predvsem kar se tiče parkiranja, precej izboljšal. Izguba parkirišč, kot smo že omenili, ne bo dolgotrajna. Občina Tržič bo v letošnjem letu izvedla rušitve na delu, kjer stoji tržnica, kar bo prineslo nova parkirna mesta, hkrati pa se že načrtuje garažna hiša na trasi bodoče obvoznice, poleg Zdravstvenega doma Tržič, ki bo prinesla dodatnih 140 parkirnih mest. To pomeni, da se v bližnji prihodnosti Tržiču obeta okrog 200 novih parkirnih mest, kar bo dodobra razbremenilo mestno jedro.

Vodja investicije Janez Valjavec, sicer pomočnik direktorja v Javnem podjetju Komunala Tržič, je povedal, da dela zaenkrat potekajo po načrtih. Zapore, ki so veljale do sedaj, ko so se končala komunalna dela na križišču in na Predilniški cesti, bodo še vedno občasno, saj bodo komunalna dela nadomestila asfaltna dela. Zaključimo lahko samo z besedami, da je vredno potrpeti, saj načrti kažejo popolnoma drugačno in, kar je najbolj važno, lepšo podobo Tržiča.

Blanka Grašič



Začetek obnovitvenih del na Osnovni šoli Bistrica

Občina Tržič se je letos lotila kar nekaterih investicij, pomembnih za občane Tržiča. Urad za gospodarstvo in družbene dejavnosti bo poskrbel za izvedbo kar nekaterih. Med drugim se bo letos pričela obnova in dograditev Osnovne šole Bistrica. Na to investicijo se je Občina Tržič pripravljala že kar nekaj časa. V letu 1999 se je prijavila na razpis Ministrstva za šolstvo in šport za sofinanciranje izgradnje in dograditve omenjene šole, s čimer bi jo prilagodili potrebam devetletke. Prvotno so na Občini Tržič planirali, da bodo z gradnjo pričeli že leta 2003, a niso bili vključeni v načrt razvojnih

programov ministrstva za šolstvo. Ob pripravi proračuna za leto 2006 pa so jih z ministrstva obvestili, da bo omenjeno sofinanciranje steklo. Pri tem je pomembno, da je občina med tem ves čas usklajevala obseg investicije. Občina Tržič sedaj čaka na soglasje Ministrstva za finance za sofinanciranje investicije iz državnega proračuna, saj brez tega ne sme pričeti z oddajo javnega naročila. Za začetek izvedbe investicije je na občinski upravi že vse nared: pripravljeni so vsi projekti za izvedbo del, na Upravni enoti Tržič občina pridobiva gradbeno dovoljenje, pripravljena pa je že tudi razpisna dokumentacija za objavo v Uradnem listu RS. Takoj po pridobitvi soglasja bodo dela stekla.

Ta bodo obsegala dvoetažni prizidek z vhodno avlo in učilnicami, dvoetažni prizidek z zobno ambulanto in učilnicami, dvoetažni prizidek za novo plinsko kotlovnico in nadzidavo pritličnega dela nad večnamensko dvorano in telovadnico. Zunanost bo ostala enaka, spremenjen bo le spodnji vhod, kjer vstopajo nižji razredi. Šola bo dobila tudi novo knjižnico, multimedijsko učilnico in novo zobno am-

Večja varnost za Osnovno šolo Tržič

Kar nekaj sredstev pa je Občina Tržič letos namenila ureditvi varnosti okrog Osnovne šole Tržič. Na pobudo vodstva tržiške šole in upravitelja dvorane, družbe Bios, so namreč sklenili, da naredijo konec številnim izgredom, ki so novi šoli povzročili že veliko škode. Varnostne kamere so že namestili, v začetku meseca julija pa bodo pričeli tudi z namestitvijo ograje okrog šole, ki bo izključevala le parkirišče. Znotraj ograje bodo na novo dodatno namestili otroško igrišče za potrebe nižjih razredov Osnovne šole Tržič.

Blanka Grašič



Sodobnejša šola za Podljubelj

Kot smo že pisali, bo Občina Tržič za obnovo podružnične šole v Podljubelju letos namenila 80 milijonov tolarjev. V maju je občina objavila javni razpis za pridobitev najugodnejšega izvajalca za rekonstrukcijo stavbe šole, ki bo letos praznovala že 115-letnico. Šola bo poleg nove učilnice, ki jo nujno potrebuje za izvajanje devetletnega programa, pridobila težko pričakovano garderobo, nove sanitarije, varnejše stopnice, razširili bodo tudi obstoječo jedilnico. Vhod bo prestavljen na novi del stavbe, obstoječi bo služil le še kot

servisno vhod za zaposlene. Dela se bodo pričela takoj po začetku šolskih počitnic in bodo predvidoma trajala do 15. septembra. V prvem tednu septembra zato v šoli pripravljajo zunajšolske dejavnosti, drugi teden pa bo pouk potekal v prostorih podljubelskega kulturnega doma. Podružnica tržiške osnove šole v Podljubelju bo septembra zasijala v novi luči, ki bo omogočila, da se bo naraščajoče število otrok v tem delu Tržiča nemoteno šolal.

Osnova šola Križe pod novo streho

V Osnovni šoli Križe bodo letos poskrbeli za zamenjavo dotrajane strehe, za kar je Občina Tržič namenila 20 milijonov tolarjev. Dela na dotrajani strehi bodo končana v letošnjem letu.

Blanka Grašič



Sodobnejše zdravstvo za sodobnejši Tržič



Zdravstveni dom Tržič je 16. junija dočkal svečano otvoritev novih rentgenskih prostorov. Slavnostno so se je udeležili minister za zdravje Andrej Bručan, župan Občine Tržič

Pavel Rupar in Jože Veternik, direktor Osnovnega zdravstva Gorenjske, ki so omogočili investicije za tržiški zdravstveni dom.

V nove prostore so s pomočjo Občine Tržič vgradili novo rentgensko napravo, kupili so tudi nov ultrazvočni aparat. Občina Tržič se je leta 2004 prijavila na razpis Ministrstva za zdravje za sofinanciranje na primarni zdravstveni ravni, saj jih je direktor doma Iztok Tomazin pozval, da nujno potrebujejo ultrazvočni aparat, nujno pa so potrebovali tudi nov rentgenski aparat. Občini je na omenjenem razpisu ministrstva uspelo pridobiti 11 milijonov tolarjev sofinancerskih sredstev, zato so v lanskem letu najprej izvedli javno naročilo za nakup nove ultrazvočne naprave. Izbrali so podjetje Medias International Ljubljana in aparat je bil v Zdravstveni dom Tržič dostavljen že konec novembra lani, stal pa je 9,6 milijonov tolarjev. Za rentgenski aparat je bil razpis objavljen novembra lani in občina je izbrala Gorenje GTI, ki je konec maja letos dobavilo in montiralo aparat, vreden 18,9 milijonov tolarjev. Rentgenski aparat je poleg Občine Tržič sofinaciral še zavod Osnovno zdravstvo

Gorenjske. Hkrati je bilo potrebno novim, sodobnejšim rentgenskim napravam prilagoditi tudi prostore, za kar je bilo porabljenih dobrih 13 milijonov tolarjev. Tako se je za nove investicije v tržiškem zdravstvenem domu namenilo 40 milijonov tolarjev. Tretjino je prispevala Občina Tržič, tretjino Ministrstvo za zdravje, tretjino pa Osnovno zdravstvo Gorenjske. S tem prebivalcem Tržiča zagotovljenih veliko več storitev, saj jim zaradi omenjenih pridobitev ne bo potrebno pregledov opravljati v drugih zdravstvenih domovih.

Direktor Zdravstvenega doma Tržič Iztok Tomazin je zadovoljen, da so izpeljali omenjene projekte. Hvaležen je za finančno pomoč Občine Tržič, saj je prepričan, da investicij sami v takem času ne bi uspeli izpeljati. Po njegovem mnenju so pridobljene novosti začetek boljših časov za tržiško zdravstvo. Vsekakor po njegovem zdravstveni dom nujno potrebuje nove prostore za splošne ambulante, s čimer bi vsakemu zdravniku omogočili, da deluje v svoji ambulanti. Naslednje leto se bodo lotili nakupa nove opreme in urgentnega reševalnega vozila. Slednjega potrebujejo predvsem za nujno medicinsko pomoč, nakup pa predstavlja velik zalogaj, saj takšno vozilo stane približno toliko, kot je celoletni finančni načrt tržiškega zdravstvenega doma, zato brez pomoči občine zagotovo ne bo šlo. Hkrati načrtujejo ureditev laboratorijskih prostorov in prostorov za fizioterapijo, posodobili bodo informacijski sistem. Največji problem, ki ga opazijo pacienti, pa so zagotovo parkirišča, a bo tudi to z izgradnjo nove parkirne hiše kmalu urejeno.

Blanka Grašič



Slavnostni govorci na otvoritvi novih prostorov v Zdravstvenem domu Tržič: župan Pavel Rupar, minister za zdravje Andrej Bručan, direktor ZD Tržič Iztok Tomazin in direktor OZG Jože Veternik

Avtor fotografij: Janez Kikel

Kje je resnica

19. junija opoldne je tiskovno konferenco sklical novoustanovljeni Odbor za deblokado medijev in napredek Tržiča. Člani omenjenega odbora, med drugim predsednik Jože Klofutar in podpredsednik Jože Kuhelj, so zagotovili, da bo omenjeni odbor deloval demokratično, neodvisno od vseh političnih opcij, čeprav celoten program odbora negira vse odločitve Občine Tržič in kritizira domnevno nedemokratičnost tržičskih medijev (Radia Gorenc in "Tržičana"). Kljub temu da je bila ena od točk tiskovne konference tudi problematika Letnega kopališča Tržič, Jože Klofutar na vprašanje, zakaj v Splošnem športnem društvu, ki s kopališčem upravlja, niso sprejeli predloga Občine Tržič, s katerim bi jim v zameno za lastništvo nad kopališčem v dveh letih za obnovo Sokolnice namenilo 50 milijonov tolarjev, ni odgovoril. Člani odbora so ves čas poudarjali, da Občina Tržič zanemarljivo športne objekte, čeprav bi v primeru, da bi Splošno športno društvo Tržič, katerega predsednik je prav tako Jože Klofutar, na Občino Tržič preneslo lastništvo kopališča, to doživelo lepše čase. Tudi podatek, da Občina Tržič premalo sredstev namenja ostalim športnim objektom, ne drži. V letaku, ki so ga naslovili na vsa tržiška gospodinjstva, so našli kar nekaj objektov, med katerimi nekateri res propadajo, a zato Občina Tržič ni niti najmanj odgovorna:

- na Zalem rovtu, kjer je nekdanja Osnovna šola Tržič, se zaradi nove lokacije šole v Tržiču gradi sodobno stanovanjsko naselje;
- nekdanje tržiško drsališče zaradi postopka denacionalizacije ni več v lasti Občine Tržič, zato zanj ne more poskrbeti, čeprav bi želela;
- Sokolnica in Letno kopališče Tržič, s katerima upravlja Splošno športno društvo Tržič, bi bila obnovljena, če bi društvo lastništvo preneslo na Občino Tržič, a zaradi nepojasnjenih razlogov društvo v to ni pristalo;



- za ureditev lastništva in kasnejšo sanacijo skakalnice v Sebenjah je Občina Tržič v rebalansu letošnjega proračuna namenila 20 milijonov tolarjev; poleg tega je Občina Tržič že namenila 1,15 milijona tolarjev za sanacijo skakalnic, starši pa so prostovoljno pomagali z delom in tako omogočili, da so skakalnice varne;

- še letos bo Občina Tržič uredila otroški igrišči poleg OŠ Tržič in Križe. Občina Tržič bi se lotila tudi obnove športnega igrišča v Križah, a tudi z njim upravlja Splošno športno društvo Tržič.

Odbor je kljub dejstvu, ki negirajo njegove podatke, na tiskovni konferenci zagotovil, da bo na prihajajočih tiskovnih konferencah obelodanil mnoge probleme, ki pestijo Tržič. Kljub temu, da nekateri podatki, ki so jih podali, ne držijo. Med drugim je odbor v zloženki, ki jo je izdal, napisal, da je Občina Tržič za šport mladih v letošnjem letu namenila 1,8 milijona tolarjev. Občina letno za šport namenja veliko več sredstev: samo za mlade je namenila skoraj 3 milijone tolarjev, športni zvezi 30 milijonov tolarjev, sredstva so se namenila smučišču Zelenica, skakalnicam, vzdrževanju dvorane, pokalom ... Od leta 2002 do 2005 je Občina Tržič za razvoj športa v občini v proračunu zagotovila 974 milijonov tolarjev. S tem denarjem se je financirala izgradnja in obnova objektov ter delovanje športnih društev s sedežem v Občini Tržič ter Športne zveze kot »krovne« organizacije društev.



Zanimivo bi bilo vedeti, koliko sredstev in katerih sredstev je odbor za omenjene letake porabil. Primerjava Občine Tržič z Občino Naklo pa je sploh najmanj na mestu, saj sta občini popolnoma neprimerljivi, tako po številu prebivalcev kot po višini letnega proračuna. V odboru so kljub vsemu prepričani, da je za domnevne probleme odgovorna Občina Tržič, čeprav člani odbora v isti sapi dodajajo, da ne gre za predvolilno kampanjo.

Ob vseh teh namigih je pomembno, da bo strategija prostorskega razvoja Občine Tržič, ki bo sprejeta v prihodnjem letu, določila lokacijo za atletski stadion in nogometno igrišče in da Strategija prostorskega razvoja Občine Tržič skrbi za razvoj zimskih in letnih športov: skrbi za urejenost smučišča na Zelenici, urejanje skakalnega centra v Sebenjah, prevzema letno kopališče, ureja balinišče na Ravnah, prenavlja telovadnico v Križah in Bistrici, leta 2002 je odprla povsem novo večnamensko športno dvorano. Sprašujemo se, kako lahko dolgoletni športni delavec ob vseh prizadevanjih Občine Tržič za razvoj športa fotografira objekte, od katerih je le eden v lasti Občine Tržič, preostalih šest je zemljiško knjižno v privatni lasti, tri pa občina pridobiva oziroma zemljiško knjižno ureja v letošnjem letu.

Občina Tržič si vsekakor prizadeva za razvoj športa v Tržiču in skrbi za urejenost športnih objektov, kar dokazujejo naslednja dejstva:

VLOŽENA SREDSTVA ZA ŠPORT S STRANI OBČINE TRŽIČ V OBDOBJU OD LETA 2002 DO 2005

- Sofinanciranje vzdrževanja smučišča Zelenica
- Športna značka
- Dejavnost šport. organizacij / sofinanciranje izvajalcev športnih programov
- Vzdrževanje športnih objektov
- Strokovno in organizacijsko delo Športne zveze
- Telovadnica Križe: obnova parketa
- Telovadnica Križe: koši
- Telovadnica Križe: obnova sanitarij in garderob
- Dvorana Tržičskih olimpijcev
- Športno igrišče Leše
- Skupaj





Vrhunsko urejena športna dvorana s sodobno plezalno steno (objekt, odprt leta 2002, nenehno v uporabi za treninge, tekmovanja, rekreacijo in vsestranski razvoj športnih dejavnosti, ki bo v letošnjem letu dopolnjen z ureditvijo zunanjih površin).

Sodobno urejeni telovadnici v Križah in Bistrici, ki ju Občina Tržič nenehno vzdržuje in obnavlja (v letošnjem letu načrtuje obnovo strehe v Križah, z adaptacijo Osnove šole Bistrica bo urejeno tudi igrišče ob šoli in dodatno izboljšana urejenost telovadnice). Občina Tržič bi se lotila tudi obnove športnega igrišča v Križah, a je tudi z njim upravlja Splošno športno društvo Tržič.



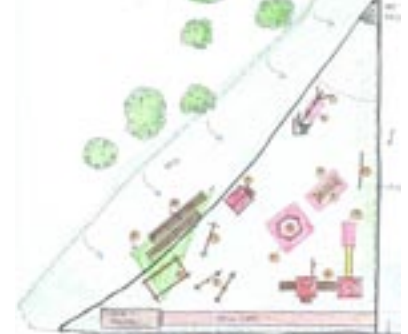
Občina Tržič si prizadeva za ureditev razmer balinišča na Ravnah, skupaj z vodstvom BPT, ki je lastnik zemljišča in ga je pripravljeno odprodati, a je trenutno zemljiško knjižno nemogoče urediti razmere zaradi postopka denacionalizacije.



Vzdrževano in urejeno športno igrišče v Lešah



Občina Tržič je omogočila obratovanje smučišča na Zelenici.



Občina je že zgledno uredila otroški igrišči v Bistrici, poleg trgovskega centra Deteljica in v Tržiču, Pod gradom, letos jih bo uredila še v Križah in v Tržiču, poleg nove osnovne šole.

Blanka Grašič

V letošnjem letu Občina Tržič lastniško razrešuje skakalni center v Sebenjah, saj je urejeno lastništvo pogoj za prijavo na razne razpise za pridobitev državnih in evropskih sredstev. Sanacija skakalnice je bila s pomočjo sredstev Občine Tržič letos že izvedena. Pri delih so pomagali predvsem starši otrok skakalcev in s tem omogočili, da je skakanje varno.





Peš iz Tržiča v Tržič Od izvira do izliva Soče Z nahrbtnikom in nogami 250 km

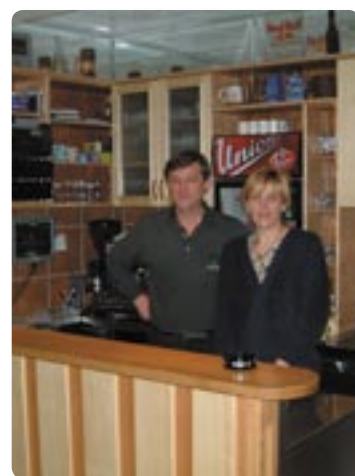
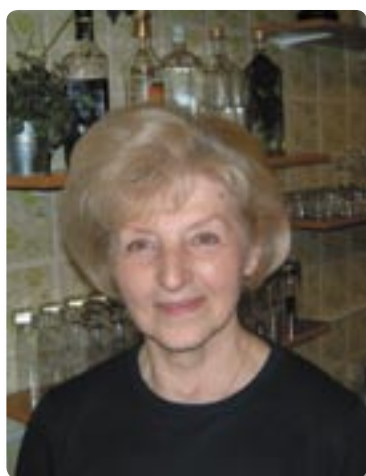
Monfalcone je mesto, ki se imenuje tudi Tržič. To je bil tudi vzrok, da sva se s prijateljem Juretom Kramarjem odločila, da ga obiščeva. Odločila sva, da bova odšla peš, čeprav sva oba načetega zdravja, to ni bila ovira za najin projekt.

Na pot sva odšla iz Tržiča, 31. maja 2006, ob 5. uri zjutraj, skozi Jesenice do Mojstrane, Kranjske Gore in preko Vršiča (1611 m) do izvira Soče, skozi Trento, Bovec, Tolmin, Kobarid, Novo Gorico do Monfalconeja. Šesti dan je bil najin cilj dosežen. Več kot 4.000 m višinske razlike, 230 km in 75 ur hoje.

Prvo noč sva taborila v kampu v Dovjah. Naslednji dan sva odšla po urejeni kolesarski poti od Mojstrane do Kranjske Gore. Ustavila sva se pri ruski kapelici, na drugi strani pa pri spomeniku dr. Juliusu Kugyju. Pod vrhom Vršiča sva dobila prvo tržiško kontrolo. Janez in Bojan sta naju s fotografskimi aparati pričakala v zasedi.



Z vrha Vršiča naju je spremljala hladna sodra. Ko sva prehodila vseh 51 zavojev, sva se napotila proti koči pri izviru Soče, kjer je prijazna primorska »vomljanka« Angelca Cerkvenik (Megličeva) oskrbnica te prijetne kočice. Še z dvema Marijama se dobro obrnejo pri svojem delu. Postrvi znajo prav odlično pripraviti.



Ob izviru Soče je bilo še pravo zimsko vreme. Po urejeni Soški poti je bila hoja zelo zanimiva. Skozi Trento sva se prebila in se ustavila v kraju Soča, kjer Toporiševi gospodarijo tik ob glavni cesti, v prenovljenem objektu gostišča Andrejc, kjer je odlična kuhinja, lično urejeni gostinski prostori in sobe ter veliko parkirišče. S predsednikom TD Soča smo se tudi srečali in se dogovorili o nadaljnjem sodelovanju.

Ogledala sva si zanimivosti kraja, predvsem korita Soče, in bila navdušena nad urejenostjo vseh poti, kampov, športnih objektov in sploh nad ličnimi informativnimi tablami.

Naslednji dan naju je od kraja Čez Soča do kraja Žaga spremljala močna burja. Veje, drevesa in kamenje, kar skale so padale po cesti. Do Kobarida sva tako le srečno prišla. Posijalo je sonce in zopet ni bilo prav. Na asfaltu je postalo presneto vroče. Po desetih urah hoje sva prišla v Tolmin. V nogah je bil kar zelo vroče, pa tudi čevlji so bili po občutki vedno manjši.

Hladen tuš je bil pravi balzam za noge in že sva imela večerni sprehod po mestu.

Pot od Tolmina do Nove Gorice je bila najtežja. Ozka cesta, veliko prometa, hoja po poševni muldi, stalna pozornost in umikanje pred avtomobili in motorji, ki so sekali ovinke, je še bolj otežila 40 km dolgo pot. Pred Novo Gorico naju je prehitel avto tržiške registracije s tablico Ditka. Ustavil se je in pripeljal nazaj vzvratno, ker sta videla dva pohodnika, ki sta imela tržiške zastavice na nahrbtniku. Še bolj sta bila presenečena, ko sta naju spoznala. Pa še češnje sva dobila, ker sta se vračala s praznika češenj v Goriških brdih.

Ko sva že hodila po ulicah Nove Gorice, sva se morala vrniti do Sabotina, kjer sva prenočila.

Naslednji dan sva v Sabotinu prečkala italijansko mejo in se mimo Doberdoba, po 230 km hoje, ustavila v planiranem kraju Monfalcone.



Vesela sva bila, ko sva prišla na cilj, in obenem ponosna, ko sva na nahrbtnik pripela poleg tržiške tudi zastavico mesta Monfalcone, ki sva si jo kar z naporom prislužila.

Sprejem pri županu mesta Monfalcone gospodu dr. Giafrancu Pizzolitu je bil kratek, a zanimiv. Prijazen in topel je bil tudi pogovor z Alenko Sossi in njenima kolegicama v občinski upravi. Monfalcone je močno industrijsko in pristaniško mesto z 26.000 prebivalci.

Kar veliko jih govori slovensko. Imajo tudi razna slovenska društva. Najbolj zanimivo je Društvo Tržič. Tudi občinski statut imajo preveden v slovenski jezik. Ni kaj, ljudje se ob dobrem delu hitro sporazumejo.



Še se bomo srečali, smo si obljubili, in že sva odšla proti Trstu, kjer sva prehodila še dobrih 20 km. Najin glavni cilj je bil dosežen, iz Tržiča v Tržič in od izvira do izliva Soče v Jadransko morje. Z vztrajnostjo in dobro voljo se tudi peš daleč pride.

Lado Srečnik

Tržiški odličnjaki

V sredo, 14. junija, je Občina Tržič pripravila sprejem za odličnjake tržiških osnovnih šol. Župan Pavel Rupar je vsem petindvajsetim odličnim učencem iskreno čestital in vsakemu podaril knjigo z naslovom Najlepša mesta Slovenije. Ob tem jim je zaželel veliko lepega v nadaljnjem življenju, da bi jim znanje prineslo uspeh ter da bi se še naprej zanj pridno učili. Sprejema so se ponosno udeležili tudi ravnatelji vseh treh osnovnih šol: Erna Meglič, ravnateljica Osnovne šole Križe, Stefan Žun, ravnatelj Osnove šole Bistrica, in Stanislav Grum, ravnatelj Osnovne šole Tržič. Se enkrat iskrene čestitke petindvajseterici najbolj pridnih učencev: Manci Mirt, Klari Mrak, Luciji Jazbec, Katarini Jazbec, Katji Hrovat, Nastji Rejc, Bernardi Majc (Osnovna šola Križe); Tjaši Špendal, Maši Vertelj, Maruši Žlindra, Maji Bajd, Moniki Gros, Marijani Livk, Evi Praprotnik, Petri Praprotnik, Mateji Trnovc, Juretu Zdovcu, Maticu Kozincu, Lei Vertnik (Osnovna šola Bistrica); Dominiki Ahačič, Nejcju Peharcu, Jeleni Mijušković, Luki Švabu, Urši Krobot in Joštu Belharju (Osnova šola Tržič).

Blanka Grašič



Spremembe prostorskih aktov za nove investicije

Na junijski seji Občinskega sveta Občine Tržič bodo med drugim obravnavali tudi spremembo prostorskega akta, ki bo omogočila izgradnjo poslovnih objektov za dve tržiški podjetji: Kvibo Tržič d.o.o., ki se ukvarja s preskrbo gostišč, restavracij, kuhinj in ostalih porabnikov zamrznjene hrane, in Učila International d.o.o., ki se uk-

varja z založništvom, prodajo in distribucijo knjig in učnih pripomočkov. Svetniki bodo sprejemali spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta »Mlaka industrijska cona levi breg«, ki bodo zemljišče prilagodili potrebam investitorjev.

Omenjeni podjetji bosta z investicijo pričeli jeseni, takoj ko bo urejena vsa

potrebna dokumentacija, z deli pa bodo predvidoma zaključili v naslednjem letu. Učila bodo, poleg upravne stavbe, zgradila centralno skladišče oziroma logistično-distribucijski center. Poleg obstoječe založniške dejavnosti bo namreč podjetje pričelo z distribucijo za ostale slovenske založnike. Investicija bo vredna 350 do 400 milijonov tolarjev in bo prinesla od 15 do 20 novih delovnih mest.

Kvibo, ki se trenutno ravno tako ubada s prostorsko stisko, bo za potrebe novih poslovnih prostorov namenil okrog 400 milijonov tolarjev, investicija pa bo dolgoročno prinesla okrog 10 novih delovnih mest.

Istočasno kot omenjeni podjetji, spremembo in dopolnitev zazidalnega načrta »Mlaka industrijska cona levi breg« predlaga tudi avno podjetje Komunala Tržič d.o.o., ki želi na obravnavano območje preseliti vso obstoječo dejavnost, ki jo ima na Pristavški cesti v Pristavi.

Blanka Grašič



Srečko Mrvar, direktor Učil International d.o.o., in Vili Dovžan, tehnični direktor Kviba

Poletne prireditve **TRŽIČ**

2006



Poletne prireditve **TRŽIČ**

Vstop na prireditve
prost

Poletne prireditve TRŽIČ



2006

Letos so že jubilejne 10.

Poletne prireditve Tržič 2006, odkar so bile na pobudo župana občine Tržič Pavla Ruparja ponovno zaživele. Pred tem je bilo kar dvajset let premora, od včasih tako znanih in obiskanih

prireditev. V devetih letih je bilo kar 200 predstav. Pikine sobotne matineeje so vsako soboto v juliju in avgustu postale že pravo zbirališče za najmlajše. Prireditve bodo tudi letos različne, od glasbe, plesa do gledaliških predstav, zelo kvalitetne, zabavne, za vse okuse.

Poletne prireditve so predvidene v atriju Občine Tržič, z namenom oživiti staro mestno jedro, ki spada v združenje zgodovinskih mest Slovenije.

Atrij je lep, prijeten, akustičen in za vse obiskovalce dostopen kotiček. Primeren je za 300 do 400 obiskovalcev, bilo pa jih je tudi že več kot 1000. Dostopen je za invalide in starše z otroškimi vozički, pa še parkirišče je tik ob prireditvenem prostoru.

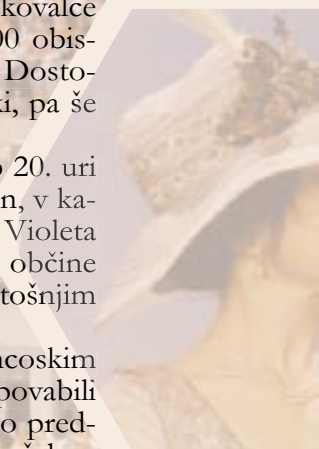
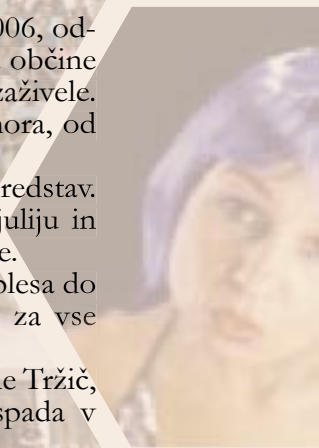
Otvoritvena prireditev bo v petek, 7. julija, ob 20. uri z atraktivno gledališko predstavo Hotel Babilon, v kateri nastopa znana slovenska gledališka igralka Violeta Tomič. V uvodu bodo zaigrale fanfare, župan občine Tržič Pavel Rupar bo podal uvodne misli k letošnjim jubilejnim prireditvam.

Letos praznujemo 40-letnico pobratenja s francoskim mestom Sainte-Marie-aux-Mines, zato smo povabili tudi prijatelje iz pobratenega mesta, ki se bodo predstavili 28. julija. Tudi gledališče Satirikom, na čelu s Sašom Hribarjem, bo v drugi polovici avgusta razveselilo vse obiskovalce.

Stroški prireditev niso zanemarljivi, vendar so vse prireditve brezplačne, tako da so dostopne vsakemu obiskovalcu. Z željo, da bi se v poletnih večerih prijetno počutili, vas vabimo na vse prireditve, ki bodo ustrezale vašim željam.

Vse prireditve bodo v atriju Občine Tržič, ob petkih ob 20. uri in v sobotah ob 10. uri. V primeru slabega vremena bodo petkove večerne prireditve v Dvorani tržiških olimpijcev. Vstopnine ni, predstave so darilo Občine Tržič vsem občankam in občanom za čim lepše poletje.

Koordinator Poletnih prireditev 2006
Lado Srečnik, org. dela



Sobota, 1. julija 2006

ob 10. uri
Atrij Občine Tržič

JANKO IN METKA

Petek, 7. julija 2006

ob 20. uri
Atrij Občine Tržič

HOTEL BABILON (monokomedija)

Petek, 14. julija

ob 20. uri
Atrij Občine Tržič

MOLINE BLUES BAND

Petek, 21. julija 2006

ob 20. uri
Atrij Občine Tržič

ANSAMBEL ALPSKI POZDRAV

Petek, 28. julija 2006

ob 20. uri
Atrij Občine Tržič

KARAVAN ORCHESTRA

Petek, 4. avgusta 2006

ob 20. uri
Atrij Občine Tržič

ANSAMBEL STORŽIČ

Petek, 11. avgusta 2006

ob 20. uri
Atrij Občine Tržič
Kabaretna predstava
Lili Marlene
ŠANSONJERKE NIKE VIPOTNIK

Petek, 18. avgusta 2006

Ob 20. uri
Atrij Občine Tržič

KAKO BI SE ZNEBILI TUJCA

Petek, 25. avgusta 2006

ob 20. uri
Atrij Občine Tržič

DRAJCEN DRAJCEN

Sobota, 8. julija 2006

ob 10. uri
Atrij Občine Tržič

RDEČA KAPICA

Sobota, 15. julija 2006

ob 10. uri
Atrij Občine Tržič

OTROŠKA VESELICA S ČARODEJEM TONIJE

Sobota, 22. julija 2006

ob 10. uri
Atrij Občine Tržič

KUŽA IN MUCA

Sobota, 29. julija 2006

ob 10. uri
Atrij Občine Tržič

MEZINČEK

Sobota, 5. avgusta 2006

ob 10. uri
Atrij Občine Tržič

PAVLIHEC

Sobota, 12. avgusta 2006

ob 10. uri
Atrij Občine Tržič

LAJNARJEV CIRKUS

Sobota, 19. avgusta 2006

ob 10. uri
Atrij Občine Tržič

BUTALCI

Sobota, 26. avgusta 2006

ob 10. uri
Atrij Občine Tržič

BICI-KLETA

Županov teden

na letnem kopališču v Trzi u
od 14. do 20. avgusta 2006

ŠPORTNA ZVEZA TRŽIČ V
SODELOVANJU Z OBČINO TRŽIČ IN
OKREPČEVALNICO BAZENČEK

ORGANIZIRA:

AEROBIKA V VODI

ponedeljek, 14.8.2006, ob 17. uri

SKOKI V VODO

torek, 15.8.2006, ob 17. uri

OBČINSKO PRVENSTVO V PLAVANJU

sreda, 16.8.2006, ob 17. uri

POTAPLJANJE

četrtek, 17.8.2006, ob 17. uri

IGRE NA VODI

petek, 18.8.2006, ob 17. uri

MEDNARODNE TRŽIŠKE IGRE

VESELJA IN SMEHA

sobota, 19.8.2006, ob 19. uri

Teden brezplačnega kopanja

za vse obiskovalce letnega kopališča v Trziču

* PRIJAVE: OKREPČEVALNICA BAZENČEK IN ŠPORTNA ZVEZA TRŽIČ OZ.
NAJKASNEJE POL URE PRED PRIČETKOM TEKMOVANJA
KATEGORIJE PO RAZPISU
TEKMOVANJE V PLAVANJU SE BO UPOŠTEVALO ZA TOČ KOVANJE EKIP IN
POSAMEZNIKOV IN V TRŽIŠKIH ŠPORTNIH IGRAH ZA LETO 2006/07

V PRIMERU SLABEGA VREMENA BODO TEKMOVANJA NASLEDNJI DAN.

Informacije: Okrepčevalnica Bazenček — GSM: 041/ 653-416

Športna zveza Tržič — GSM: 051/354-064

Vstop na prireditve
prosti

Sobota, 1. julija 2006

ob 10. uri
Atrij Občine Tržič

JANKO IN METKA

Nastopa: Cveto Sever
Stara pravljica bratov Grimm, ki je
dramatizirana in izvedena na sodoben
način.

Lutkar Cveto Sever iz Kranja je
posebnost, ki že več kot dve desetletji
v naše lutkarstvo prinaša svežino
in kaže še mnogo neizkoriščenih
možnosti lutkarstva.

Dolžina: 35 minut.



Petek, 7. julija 2006

ob 20. uri
Atrij Občine Tržič

HOTEL BABILON (monoko- medija)

1 igralka, 11 vlog, 111 smehov !

V komediji "HOTEL BABILON" nastopa 11 oseb, ki
pripovedujejo nenavadno zgodbo
o ljubezni, ki se je zgodila
poleti v majhnem, primorskem
mestecu.

Ko profesionalni zapeljivec
zavrže naivno dekle, se v nava-
lu ljubosumnosti zgodi poskus
umora. Mediji hitro izbrskajo
zgodbo, jo napihnejo, neka-
teri celo spremenijo do ne-
prepoznavnosti. V TV show z
naslovom "Zgodbe, ki jih piše
življenje" očitavce povabi znana
TV voditeljica. Slišali bomo
izpovedi gostov tega hotela, ki so
bili priče nenavadnemu dogodku
(Dolenjke, Avstrijca, Bosanke,
Američanke, Rusinje, Čehinje in
napadenega receptorja). Komu
boste verjeli? Preden bo razsodi-
lo sodišče, razsodite Vi!

Tekst: Miro Gavran
Režija: Tijana Zinajić
Igra: Violeta Tomić



Sobota, 8. julija 2006

ob 10. uri
Atrij Občine Tržič

RDEČA KAPICA

Igrajo in animirajo: Meta Galjot, Aljaž
Tepina, Katja Štucin, Ajda Tepina
Za naše najmlajše obiskovalce smo
pripravili (s pomočjo tehnike ročnih
lutk) znamenito pravljico o volku, babi-
ci, lovcu in Rdeči Kapici. Poskrbeli smo
za razkošno likovno opremo (akadem-
ski slikar Zmago Puhar), živahno
glasbeno spremljavo (čarovnik Grega
ter Boštjan Grabnar iz TV ZOOM-a)
in slikovito lutkovno podobo (Dušan
Soklič).

Predstava traja 35 minut in je namen-
jena otrokom od 3. do 9. let.



Petek, 14. julija

2006

ob 20. uri
Atrij Občine Tržič

MOLINE BLUES BAND

Skupina je bila formalno ustanovljena jeseni 2005, dejansko pa je večina članov že sodelovala na raznih projektih, nastopih itd. Glavni namen ustanovitve skupine je bilo igranje glasbe »za dušo«, kar člani radi poudarjajo. Jasno je torej, da gre za glasbo, ki je članom nekakšen skupni imenovalec, to je blues in melodični rock-blues. Gre za predelave in pri-redbe znanih blues in rock skladb z repertoarja Robbena Forda, Larryja Carltona, Garyja Moora, Joe-ja Satrianija, Andyja Timmonsia itd. Ne gre prezreti tudi nekaj lastnih skladb, ki so nastale na zelo spontan način; kot rezultat idej posameznih članov. Treba je poudariti, da je večina skladb instrumentalnih, za del skladb, kjer je prisoten tudi vokal, pa skupini občasno pomagata mladi pevki Petra Meglič in Zala Slapar, ki skupini prispevata dodatno energijo – gre za rock skladbe različnih izvajalcev. Glasbene zvrsti delovanja članov so sicer zelo

različne, od komercialne glasbe do modernega jaza, kar daje skupini širok spekter izraznih možnosti in idej.

Člani skupine:

Janez Slapar; solo, ritem kitara in vokal
Slavko Meglič; solo in ritem kitara
Roman Čemažar; bobni
Matic Čadež; klaviature
Boris Tomazin; bas kitara



Sobota, 15.

julija 2006

ob 10. uri
Atrij Občine Tržič

OTROŠKA VESELICA S ČARODEJEM TONIJEJEM

Igra: Toni Mežan

Tudi tokrat bo naš prijatelj, čarodej Toni z Bleda poskrbel za dobro razpoloženje. Tako za vse naše najmlajše obiskovalčke kot tudi za njihove starše, babice in dedke. Namesto čajčka in tabletke. Vse tiste, ki jih bodo srbele pete, pa bo razveselil z radoživim otroškim skupinskim plesom ob najbolj priljubljenih vižah domačih glasbenikov.



Petek, 21. julija

2006

ob 20. uri
Atrij Občine Tržič

ANSAMBEL ALPSKI POZDRAV

Ansambel Alpski pozdrav je bil ustanovljen v letu 2006. Člani so iz Gorenjske in smo pred tem že igrali v različnih zasedbah. Nastopajo na raznih prireditvah; od internih zabav, porok do veselice in ostalih večjih prireditev. Ansambel igra narodnozabavno in zabavno glasbo v zasedbi trio ali kvintet in se pri tem prilagaja željam organizatorjev in publike. Tržičan Rado Pančur je mlajši upoko-

jenec, a glas mu še vedno zveni kot pravemu slavčku. Da je večer še popolnejši, ga dopolnijo še s humorističnim programom.

Člani zasedbe:

Marjan Brelih (kitara, vokali)
Aleš Pogačnik (harmonika, klaviature, vokali)
Rado Pančur (vokali)
Cirila Flajs (vokali)



Sobota, 22. julija

2006

ob 10. uri
Atrij Občine Tržič

KUŽA IN MUCA

Lutkovno gledališče Tri
Izvedba predstave:
Ksenija Ponikvar, Natalija Herlec

Kužek in muca sta velika prijatelja. Skupaj živita in se trudita, da bi vse delala tako kot ljudje. Seveda pa ne moreta delati vsega kot ljudje, saj vendar nimata rok, pa tudi v šolo ne hodita.

Zato včasih kaj delata tudi malo po svoje. Nekoč sta poribala svojo hišico ...

Zabavna predstava z ročnimi lutkami na malem klasičnem paravanu. Paravan med predstavo oživlja, animator je soigralec lutkam.

Glasba na kitari se vključuje kot podkrepljevalec vzdušja. Preprosto, lahko, zabavno.

Predstava traja 30 min. Primerno je za otroke že od 2. leta dalje.



Petek, 28. julija 2006

ob 20. uri
Atrij Občine Trzič

KARAVAN ORCHESTRA

Iz pobratenega mesta
Sainte-Marie-aux-Mines

Dinamična glasbena skupina 13 glasbenikov je bila ustanovljena leta 2003. Že čez dve leti so se lahko pohvalili z več kot 50 koncerti, petnajstimi skladbami in v živo posnetim albumom.

Dinamična zasedba pevcev, plesalcev in različnih glasbenikov iz vsakega koncerta ustvari pravo gledališko predstavo, polno gibanja, glasbe, skratka energije.

Zasedba Karavan Orchestra igra različne glasbene zvrsti z vseh koncev sveta in vseh ritmov. Njihove izvedbe v francoskem jeziku v ritmu salse, afro melosa, rocka in ostalih zvrsti so pravi slavospev zabavi, naravi in življenju!



Svoj stil je orkester poimenoval "skitch": večritmična raznovrstnost, ki vključuje vse kontraste pesmi in vse plesne, ko na odru lahko občudujemo tudi njihovo igralsko nadarjenost.

Obeta se nam prava paša za oči in ušesa, prvič v Sloveniji se bo predstavil energije poln Karavan Orkestra.

Sobota, 29. julija 2006

ob 10. uri
Atrij Občine Trzič

MEZINČEK

Igrajo in animirajo: Nadja Strajnar Zadnik, Rastko Tepina
Nadja Strajnar Zadnik, gledališka igralka v Mestnem gledališču ljubljanskem, in znani lajnar kranjski Rastko Tepina sta pripravila obnovev te zares prijetne in čudovite pravljice. Predstava traja slabih štirideset minut, je dinamična in ves čas drži gledalce v napetosti in pričakovanju razpleta. Predstava je zelo primerna za predšolske otroke (starejše skupine) in za šolarje v razredni stopnji 1., 2. in 3. razreda. V predstavi pa nastopa tudi čisto prava lajna.



Petek, 4. avgusta 2006

ob 20. uri
Atrij Občine Trzič

ANSAMBEL STORŽIČ

Festival Slovenska polka in valček 2006 je za nami. Nagrada za najboljši valček po mnenju strokovne žirije in 2. mesto po mnenju gledalk in gledalcev je bilo za ansambel Storžič veliko priznanje in potrditev, da so na pravi poti. Že s skladbo »V Bohinj` `ma d`ž ta mvade« so dosegli velik uspeh.

Klemen Torkar bo 10. septembra samostojno nastopil na Festivalu narečnih popevk v Mariboru, s skladbo Začmu, za katero je besedilo napisal sam, melodijo pa skupaj z Mirkom Šlibarjem, ki je poskrbel tudi za zvočno podobo skladbe. Solo petje dopolnjuje v Glasbeni šoli Trzič, zato bomo še bolj navijali zanj.

Člani ansambla:

Klemen Grašič – harmonikar, bariton
Janez Hostnik – basist, baritonist, basbariton
Tomaž Kušar – kitarist, 1 tenor
Klemen Torkar – pevec



Sobota, 5. avgusta 2006

ob 10. uri
Atrij Občine Trzič

PAVLIHEC

Igrajo: Jelka Štular, Ajda Tepina in Meta Galjot
Zlobna čarovnica že dolgo časa ni ujela nobenega otroka, da bi si z njim lahko potolažila svojo volčjo lakoto. In sta se ji v nastavljenosti past ujela dva izgubljena otročiča, preplašena bratec in sestra. Le kaj bi se zgodilo z našima Jankom in Metko, če ne bi na pomoč prihitela policaj in čisto pravi Pavlihec, ki vselej poskrbi za razburljivo dogajanje. Zagotovo mu bo tudi tokrat uspelo ugnati čarovnico v kozji rog!
Dolžina predstave: 30 minut.



Petek, 11. avgusta 2006

ob 20. uri
Atrij Občine Tržič

Kabaretna predstava
Lili Marlene
ŠANSONJERKE NIKE VIPOTNIK

Izjemni teksti songov, vrtnec zabave in kulture, kar je odraz zlate dobe berlinskega kabareja 1920/30. V času med obema vojnama je veljal Berlin za kulturno središče Evrope. Predvsem je cvetela kabaretistična ustvarjalnost s teksti, ki opisujejo tedanje razmere na lahkoten, zabavnaški način: politično situacijo, družbeno-socialno podobo, emancipacijo žensk, istospolna partnerstva ..., kot da vmes ni preteklo toliko in toliko let. Sestnajst zabavnih in aktualnih songov, prevedenih v slovenski jezik, je dramaturško povezal v gledališko celoto pisatelj Tone Partljič.

Zasedba: akordeon, banjo(kitara,bas) in »bajs«, vokal: Nika Vipotnik



Sobota, 12. avgusta 2006

ob 10. uri
Atrij Občine Tržič

LAJNARJEV CIRKUS

Igrata in animirata: Aljaž Tepina, Toni Mežan
Veliko sproščujočega smeha nam pripravi cirkuški direktor Lajnar Junior, ki v svoji nerodnosti skorajda uniči predstavo petih nastopajočih artistov. A čarovnik Toni, artist Antonio, klovn Tonči-Balonči, kolesar Tonekidelakolone ter veliki žongler Anton aus Tirol se nikakor ne dovolijo prepoditi iz soja cirkuških reflektorjev. V veliko veselje vseh obiskovalcev (malih in velikih!) svoje točke izvedejo navkljub vsem direktorjevim muham. Pa še dinamična in poskočna glasba jim pomaga pri tem. Dolžina predstave: cca 40 minut.



Petek, 18. avgusta 2006

Ob 20. uri
Atrij Občine Tržič

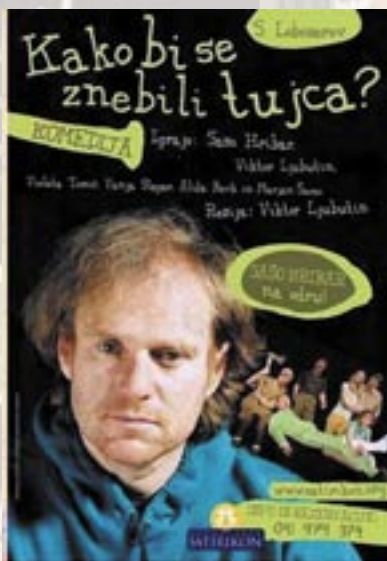
KAKO BI SE ZNEBILI TUJCA

V majhno vas pride slikar, da bi za praznik poslikal tamkajšnji kulturni dom.

Naseli se pri kmečki družini, ki ima mlado simpatično dekle Tanjo. Miha, direktor vaškega kulturnega doma, je zaljubljen vanjo in iz ljubosumnosti vaščane prepriča, da je slikar pred kratkim zapustil psihiatrično bolnišnico in da je zelo nevaren. Slikarju pa natvezi da so vaščani in omenjena družina še bolj »čez les« ter da so uradno "potrjeni." Komedija »Kako bi se znebili tujca« je odlična komedija z iskrim humorjem, duhovitimi dialogi, nepričakovanimi preobraty ter predvsem tudi pri nas dobro znanim sporočilom – nikar tujcev za mojo ograjo.

Igrajo:

Slavko – Sašo Hribar
Babica – Violeta Tomič
Katarina – Vanja Slapar
Miha – Marjan Šarec
Tanja – Alida Bevk
Tujec – Viktor Ljubotin



Sobota, 19. avgusta 2006

ob 10. uri
Atrij Občine Tržič

BUTALCI

Igrajo in animirajo: Aljaž Tepina, Janez Vinšek, Rastko Tepina
Po velikem uspehu predstave Hop, Cefizelj so se Kranjski komedijanti odločili za uprizoritev novih dogodkov in zapletov junakov iz butalske dežele. Tokrat bomo videli, kako so Butalci ponovno dokazali, da so najbolj zabavni prebivalci tega planeta. Predstava traja 40 minut, namenjena je obiskovalcem v starosti od 6. do 15. leta.



Petek, 25. avgusta 2006

ob 20. uri
Atrij Občine Tržič

DRAJČEN DRAJČEN

Turistično društvo Soča – Lepe na bo v sodelovanju z gostiščem Andrej Soči, ki ga vodi Tržičan Marjan Toporiš, predstavilo narodno izročilo v pesmi, glasbi in kulinariki doline Soče. Znana skupina 13 13 bo predstavila dogodke iz prve svetovne vojne, v originalnih vojaških oblačilih različnih pripadnikov takratnih oboroženih sil. Tudi pravi čaj za pogum bodo skuhali in v vojaških porcijah dali obiskovalcem za pokušino.

Program:

1. Citrar Ivo Jelinčič (10 min)
2. Dekle iz Trente, humoristični odlomek v izvedbi Iva in Božidarja (10 min)
3. Pesmi v bovškem narečju, Duo Kovi (10 min)



4. Skupina 13 13 (45 min)
Slikar Ivo Jelinčič bo predstavil tudi nekaj zanimivih slik doline Soče, domačini iz Soče pa bodo predstavili in dali za pokušino soške jedi »čompe an skuto ovčjo«.

Sobota, 26. avgusta 2006

ob 10. uri
Atrij Občine Tržič

BICI-KLETA

Lutkovna predstava Igra: Brigita Leban
Učiteljica Kleta in njen kuža Bici sta živela v prelepi gorski vasici. Dan za dnevom sta vestno opravljala svoje dolžnosti v uro in pol oddaljeni šoli. Pot v dolino je bila naporna in utrujajoča. A nekega dne sta pri sosedovem kleparju zagledala zanimivo stvar in skupaj so se domislili, čemu bi to čudo služilo.



Sobota, 2. septembra 2006

ob 10. uri
Atrij Občine Tržič

PLESNI KLUB M

Plesni klub M Tržič deluje že 15. leto. Na začetku se je imenoval Plesna šola Mikey in nastopal v okviru Plesnega studia M Ljubljana. Zaradi izrednega zanimanja plesalcev vseh starosti so se odločili ustanoviti svoj klub Plesni klub M Tržič. V njihovih vrstah pleše sedaj več kot sto otrok. Imajo začetne in nadaljevalne skupine za vse starosti otrok. V M klubu lahko z malo dobre volje in veliko treninga postanete državni, evropski ali celo svetovni prvaki. Zaplešimo skupaj.



Nedelja, 3. septembra 2006

ob 12. uri
Atrij Občine Tržič

NAJLEPŠE ČAROVNIJE ČARODEJA TONIJA

Smešni čarodej Toni vas bo nasmejal v čisto pravi čarovniški predstavi s svojimi najlepšimi, predvsem komičnimi čarovniškimi točkami za otroke. Seveda mu bodo najbolj pogumni lahko priskočili na pomoč. A kako z izgovorjavo čarobnih besed, ki jih uporablja le čarodej Toni, z mahanjem s prstki. Morda bo Toni koga povabil k sebi in bosta čarala skupaj?!





DAN ŠOLE IN DAN DRŽAVNOSTI

Osnovna šola Tržič je v sodelovanju z Občino Tržič v sredo, 21. junija 2006, ob 18. uri v Dvorani tržiških olimpijcev pripravila odmevno in simpatično prireditev ob dnevu šole in praznovanju dneva državnosti.

Prireditev je bila namenjena učencem in zaposlenim na OŠ Tržič, bodočim prvošolcem in njihovim staršem, pa tudi vsem občankam in občanom Tržiča.

Najprej so učenci s kratkim kulturnim programom počastili dan državnosti, ki ga sicer praznujemo 25. junija.

Bodoče prvošolce, ki jih je na oder pripeljala Eva Moškon, in vse navzoče je pozdravil tudi župan gospod Pavel Rupar. Ravnatelj Stane Grum je pohvalil delo in prizadevanje učencev, ki so na različnih področjih dosegli izjemne uspehe in delo vseh učiteljev in zaposlenih na šoli. Učenki 9. razreda Dominiki Ahačič je podelil plaketo za najboljšo učenko šole, vsem ostalim pa zaželel sproščene in varne počitnice.

S sproščenimi plesnimi in glasbenimi točkami se je prireditev končala ob 19. uri.



Zapisala
pomočnica ravnatelja
Mojca Aljančič

Ljubelj - Mauthausen – 2006



V spomin na 61. obletnico osvoboditve koncentracijskega taborišča pod Ljubeljem je bila 10. junija 2006 ob 11. uri osrednja slovenska slovesnost, ki jo je pripravila Zveza združenj borcev NOB Slovenije in občine Tržič.



Na slovenski in avstrijski strani Ljubelja sta potekali slovesnosti, predvsem v znamenju ohranitve resničnega spomina na zgodovinske dogodke. Slavnostni govornik na slovenski strani Ljubelja, član sveta ZZB NOB Slovenije Ivan Kristan se je odločno izrekel proti poskusom "potvarjanja zgodovine" in prikazovanju partizanskega boja kot kriminalnega dejanja. Izrazil je nasprotovanje predlogu vlade, da bi v zakonu o žrtvah vojnega nasilja črtali določbo 6. člena, po kateri statusa žrtve vojnega nasilja ne more dobiti oseba, ki je prostovoljno ali poklicno sodelovala na strani agresorja. V svojem nagovoru je poudaril: "Podljubelj je ena osrednjih točk, ki kaže, kakšno usodo je povzročil človeštvu Hitler s svojo nacionalsocialistično in fašistično ideologijo. Zaradi vsega, kar je bilo storjenega, niso sprejemljivi poskusi rehabilitacije domobranstva. To bi pomenilo zanikanje antifašističnega značaja. Antifašistični značaj NOB moramo braniti proti vsem poskusom razvrednotenja."

Koncentracijsko taborišče na Ljubelju so nacisti kot izpostavo matičnega taborišča Mauthausen na Gornjem Avstrijskem ustanovili v začetku junija 1943.



Tržiški župan in poslanec Državnega zbora Republike Slovenije Pavel Rupar je v svojem nagovoru poudaril, da grozote, ki so bile storjene, prehitro bledijo. Predlagal je: »Ministru za šolstvo in šport Republike Slovenije gospodu Zveru pošljimo sporočilo, naj ravnatelj in učitelji svoje učence popeljejo na kraje trpljenja, da bodo lahko spoznali, kje so njihovi dedje, pradedje trpeli in začeli temelje osamosvojitve naše Slovenije.«

V Podljubelju je spregovorila tudi podpredsednica avstrijskega parlamenta Barbara Prammer.

V kulturnem programu je nastopil Akademski pevski zbor Tone Tomšič, ki je pod vodstvom zborovodkinje Urše Lah izvedel zanimiv in odmeven program. Program je povezovala Andreja Meglič.

Pred prireditvijo so delegacije domačih in tujih gostov položile vence pred spomenikom J'akuse in cvetje k spominskim tablam drugih koncentracijskih taborišč.

LJUBELJ

PREDOR SMRTI

Kot krti rijemo v temó,
nad nami žvižga bič okrutni.
Se trudijo, da nas zatró,
Krvniki divji in priskutni.

»Predor nad sužnji naj zgradé,
manjvredne treba je zatreti!«
Zato kar v dir nas zapodé:
»To goro morate podreti!«

Nekoga skala tam zdrobi,
a drugi padajo pod streli.
jih mnogo rane zadobi,
v tem krutem peklú smo trpeli.

Ljubelj, predor je okostnjakov,
s krvjo smo tla zalili.
Umrlo mnogo je rojakov,
ki so s kopiti jih pobili.

Za njih živina smo bili,
pa ne-še slabše smo živeli!
Nam luč življenja le brlí,
Kot zver pod bičem smo trpeli.

Zdaj le zidovje kraj kazí,
in skriva strašne zgodbe záse.
Kdor živ je danes, krvaví,
saj čuje mrtvih tožne glase.

V spomini spet nam oživí,
pomnik na strašne čase.
Kosti še skritih tam leži,
jih zemlja vsrkala bo váse.

Avtor pesmi: Franc Živič





Slavnostno prireditev v počastitev dneva državnosti in 15. obletnice slovenske osamosvojitve je bila v nedeljo, 25. junija 2006, ob 14. uri pri spominskem parku taborišča Mauthausen na Ljubelju, ob spomeniku veteranov vojne za Slovenijo.

Uvodni pozdrav so imeli Pavel Rupar, župan Občine Tržič in poslanec Državnega zbora RS, Anton Stritih, predsednik Območnega združenja ZVVS Tržič, in Drago Zadnikar, predsednik policijskega veteranskega društva Sever za Gorenjsko. Na prireditvi so sodelovali tudi udeleženci 6. pohoda po poteh Teritorialne obrambe Tržič.

Slavnostni govornik je bil Dragutin Mate, Minister za notranje zadeve Republike Slovenije.

Slovesnosti se je pridružila tudi delegacija pobratenega mesta Sainte-Marie-aux-Mines, ki je pred tem položila skupaj z delegacijo občine Tržič venca pred obeležjem spomenika »Obtožujem« na Ljubelju.

V kulturnem programu so sodelovali: Pihalni orkester Tržič, pod vodstvom Francija Podlipnika, ansambel harmonik Glasbene šole Tržič, pod vodstvom Marjana Boneta, in Veteranski pevski zbor Radovljica – Jesenice.

Program je povezovala gospa Lili Kalan. Po slovesnosti je bilo družabno srečanje ob pristnem vojaškem golažu.

Lado Srečnik



OB PRAZNOVANJU 40-LETNICE POBRATENJA



Razstava »40 let prijateljstva« avtorja Lada Srečnika

V četrtek, 22. junija, je bilo ob 17. uri v galerijem Atrij Občine Tržič odprta razstava »40 let prijateljstva«. Razstava bo na ogled še v juliju in avgustu 2006.

Uvodne besede k temu praznovanju je povedal župan občine Tržič gospod Pavel Rupar.

V imenu delegacije je pozdravno sporočilo prebral predsednik komiteja za pobratenje mesta Sainte-Marie-aux-Mines g. Hugues Bellot.

Kvintet bratov Zupan se je globoko vtisnil v srce mnogim občanom v pobrateni občini. Prav toplo in z velikim navdušenjem so bili vedno sprejeti. Bratje Zupan še vedno pojejo, imajo pa že svoje naslednike, sinove očetov, ki jih dostojno zastopajo. Tako so tudi ob odprtju te razstave navdušili vse navzoče.

Folklorna skupina Karavanke Tržič je otrok pobratenja. Ustanovljena je bila ob pobratenju in tako tudi letos praznuje 40-letnico svojega delovanja. V zadnjem obdobju so prišli do kvantitete in kvalitete svojih uspehov. Nastopali so že v mnogih državah, najrajši pa vedno nastopajo doma, v Tržiču, kjer ne manjka zabave in dobre volje.

Razstavo »40 let prijateljstva« sta svečano odprla in prerezala trak podpisnika listine pobratenja iz leta 1966, takratna župana, gospod Paul Baumann in gospod Tine Tomazin.

Uvodni pozdrav avtorja razstave je bil naslednji:

Prav pristrčne pozdrave delegaciji pobratenega mesta Sainte-Marie-aux-Mines iz Francije. Podpisnikoma listine o pobratenju z leta 1966, gospodu Paulu Baumanu in gospodu Tinetu Tomazinu. Paul Bauman v Tržiču in Tine Tomazin v Sainte-Marie-aux-Minesu, ki sta tudi častna občana občine. Listino sta podpisala 8. maja 1966 v SMAMU

in 29. maja v Tržiču. To je tudi glavni vzrok za današnje praznovanje.

Pristrčen pozdrav velja vsem dosedanjim županom obeh občin, še posebno pa županu občine Tržič in poslancu

Državnega zbora Republike Slovenije gospodu Pavlu Ruparju.

Razstava 40 let prijateljstva, ki jo odpiramo danes, predstavlja utrinke prijateljstva od leta 1966 do danes.

Ob 40-letnici pobratenja sem oblikoval celostno podobo na osnovi enakih barv zastav, ki jih imata Slovenija in Francija.

Na beli podlagi se prične zgoraj z modro vodoravno

črto, ki pričenja barve francoske zastave. V sredini je napis letnic pobratenja 1966–2006, kar simbolizira obe zastavi tudi v sredinskem navpičnem traku.

Druga barva z vrha je bela, v njej je napis Tržič in se po levem robu dograjuje v navpičnico. Na spodnjem delu se trak zaključuje z grbom občine Tržič.

Tretji trak zgoraj je rdeče barve, z napisom Sainte-Marie-aux-Mines in se po desnem robu podaljša v navpičnico, na katerem spodnjem delu je grb občine Sainte-Marie-aux-Mines. Vsi trije navpični trakovi nam tako simbolizirajo z leve proti desni slovensko zastavo; belo, modro, rdečo. Prepletanje zastav predstavlja prijateljsko druženje dveh pobratenih mest, simbolizira svobodo in enakost. Že same barve obeh držav se same povezujejo in predstavljajo sestavni del neke določene celote.

Srednji modri trak spodaj zaključujemo z modrim poljem, v katerem je simbol Evropske unije, 12 rumenih zvezdic in število 40. To pomeni, da se Slovenija in Francija s svojima občinama Tržič in Sainte-Marie-aux-Mines že 40 let povezujeta in sodelujeta, kot sedaj od 1. maja 2004 25 držav združenih v Evropski uniji.

Naslovi panoja so napisani na tisti strani, spodaj ob grbu, kjer je kraj dogodka. Tako že napis, ne da bi ga bral, pripoveduje, v katerem mestu je bil.

Panojev, ki so pripravljeni za razstavo, je 40, za vsako leto pobratenja eden. Na njih je prikazano 40 let sodelovanja.

Zadnji, štirideseti, pa prikazuje 40 naključnih prijateljev na 40 posnetkih iz pobratenega mesta Sainte-Marie-aux-Mines. V sodelovanju z dosedanjimi župani občine Tržič in udeleženci obiskov v mestu Sainte-

Marie-aux-Mines in pod pokroviteljstvom Občine Tržič sem zbral 1000 posnetkov in pripravil izbor 300 fotografij na 40 panojih.

Vsem, ki ste sodelovali, iskrena hvala.

Lado Srečnik





Podelitev priznanj ob 40-letnici pobratenja za dolgoletno sodelovanje. Priznanja so prejeli: g. Paul Baumann, g. Tine Tomazsin, g. Claude Abel, g. Hugues Bellot, g. Roland Mercier, g. Andre Lagaisse, g. Armand Fleck in Charles Reibel. Priznanja je podelil župan občine Tržič g. Pavel Rupar.



Nagovor župana Pavla Ruparja na osrednji prireditvi ob dnevu državnost in 40-letnici pobratenja mesta Tržič in mesta Sainte-Marie-aux-Mines, v Dvorani tržiških olimpijcev, 23. junija 2006

Drage gospe in gospodje, spoštovani g. minister Dimitrij Rupel, prijatelji iz pobratenega Sainte-Marie-aux-Minesa z županom, spoštovani gostje!

V imenu občine Tržič in njenih prebivalcev, v svojem imenu in imenu članov občinskega sveta Vas prav iz srca pozdravljam na osrednji prireditvi ob 40. obletnici podpisa listine o pobratenu med francoskim Ste Marie aux Minesom in Tržičem! Še posebej prisrčno pozdravljam tedanja župana in podpisnika listine g. Paula Baumanna in Tineta Tomazina ter tedanje sodelavce in pobudnike pobratenja!

Tako dolga doba spletenih vezi med mestoma je pravi fenomen v evropskem pogledu. Ideja se je porodila iz neizmernega trpljenja internirancev v dveh podružnicah zloglasnega Mauthausna, ki je ob tedanji solidarnosti in pomoči dveh narodov ljudem, ujetih v smrt in suženjstvo, dajalo pogum in upanje za vrnitev v življenje. Marsikdo tega ni dočakal. Prebivalci obeh mest pa niso pozabili drug na drugega in po nekaj letih so obudili poznanstva, ustanovili komite za pobratenje in se dogovorili o sodelovanju in prijateljstvu! Tako kot so Francozi Slovencem in drugim ujetnikom, Tržičani pa francoskim in ostalim nesebično pomagali, tako smo vse do danes z neizmernim spoštovanjem in prijateljstvom ohranili spomin na tiste dni in se skozi čas popeljali do 40. obletnice podpisa prijateljstva! Vsa ta leta smo z obiski in sodelovanjem negovali vezi, krepili odnose in poizkušali nadgrajevati sodelovanje. Ne gre pozabiti prizadevanja vodstva občine Sainte-Marie-aux-Mines ob osamosvojitvi Slovenije in tedanjega župana in častnega občana Tržiča g. Paula Baumanna, ki je z apelom francoski vladi dosegel priznanje naše države in bil zato odlikovan s srebrnim vencem republike Slovenije! Zato naj bo danes k tej slovesnosti dodan še poseben poudarek, saj mineva natančno 15 let od tega dogodka!

V samostojni Sloveniji smo odnose med mestoma dopolnili še z gospodarskim in s turističnim sodelovanjem Alzacije in Slovenije. Poleg športnih in kulturnih ter seveda političnih vezi smo vzpostavili tudi gospodarske. Prav te pa še posebej zaslužijo pozornost, saj so s spodbujanjem zaposlenih na občini v Sainte-Marie-aux-Mines in županom Klodom Abelom pomagale Sloveniji v Evropsko unijo, v kateri smo postali enakopravni državljani z možnostjo še tesnejšega sodelovanja. Tega pa si bomo obljubili za prihodnost, saj želimo, da vezi prijateljstva ostanejo tudi našim potomcem. Z izrekom resnice, da gre za plemenite ljudi in iskrene prijatelje iz Francije, ki pomagajo v težkih trenutkih in se v nežnih znajo iskreno povесeliti in poudarkom o tradiciji pobratenja, bo sleherni razumel pomen druženja in ohranjanja odnosov. Zato me za prihodnost že 40 let trajajoče povezave med mestoma popolnoma nič ne skrbi!

Spoštovani prijatelji iz Francije, spoštovani g. župan!

V imenu nas vseh se Vam zahvaljujem za pozornost ter sodelovanje v teh letih. Zahvalo sem dolžan izreči vsem francoskim in tržiškim županom in njihovim sodelavcem za ohranjanje stikov. Predvsem pa prebivalcem obeh mest, ki drug na drugega niso pozabili in se iz prijateljev zavestno odločili, da postanejo bratje!

Naj živi Republika Francija, naj živi Republika Slovenija, naj živita prijatelja Sainte-Marie-aux-Mines in Tržič!

Pavel Rupar, župan



Najstarejša rudarska zastava v Evropi je doma v Sainte-Marie-aux-Minesu.



Majda iz gostišča »Sapca« na Ljubelja se tudi v Dvorani tržiških olimpijcev zelo dobro znaide.

OB PRAZNOVANJU 40-LETNICE POBRATENJA



Glasbena šola Tržič in Občina Tržič sta pripravili osrednjo slovesnost ob 25. juniju, dnevu državnosti, in 40-letnici pobratenja mesta Tržič s francoskim mestom Sainte-Marie-aux-Mines, ki je bila v petek, 23. junija 2006, ob 20. uri v Dvorani tržiških olimpijcev.

Uvodni pozdrav sta izrekla župana pobratenih mest g. Pavel Rupar in g. Claude Abel.

Slavnostni govornik je bil minister za zunanje zadeve Republike Slovenije dr. Dimitrij Rupel.

V kulturnem programu so nastopili: harmonikarski orkester Glasbene šole Tržič pod vodstvom Marijana Boneta, šolski zabavni orkester Glasbene šole Tržič pod vodstvom Primoža Ahačiča in člani orkestra Accordina iz francoskega mesta Sainte-Marie-aux-Mines.

Sledil je še slavnostni podpis listine o obnovi pobratenja mesta Tržič in mesta Sainte-Marie-aux-Mines. In v nadaljevanju prijateljsko srečanje.

Program je povezovala Klarisa Jovanovič.

Lado Srečnik



OB PRAZNOVANJU 40-LETNICE POBRATENJA





Zobozdravnik Staš Naglič na potovanje po Vzhodni Evropi

Stoš Naglič se je 14. junija 2006 ob 9.00 uri z motorjem odpravil na popotovanje do Prage, kjer se je srečal s šestimi prijatelji, s katerimi se je podal na skupno pot čez Slovaško v Ukrajino, čez Karpate vse do Črnega morja v letovišče Odeso. Pot jih je zanesla celo do Krima. Preko Moldavije, Romunije in Madžarske se je vrnil v Slovenijo. Staš Naglič je strasten motorist, vožnja z motorjem mu je predvsem v sprostitvev. Kot sam pravi, je zanj dopustovanje na takšen način predvsem antistresni program, predvsem pa si na motorju napolni baterije za naporno delo. Za vse bralce "Tržičana" in za paciente pa ima g. Staš veselo novico. V začetku meseca septembra planira preselitev iz ZD Tržič in otvoritev zobozdravstvenih ambulant v bivših prostorih trgovine Višnja na Predilniški ul. 6 v Tržiču. Tam trenutno potekajo obširna notranja gradbena dela. Še posebej bo poskrbljeno za invalidne osebe, ki bodo imele prilagojen dostop do ambulante in pa primerno urejene prostore za sanitarije. Pred potovanjem mu je župan Pavel Rupar krepko stisnil roko in zaželel srečno pot.



Moj svet tišine, je bil naslov razstave gluhonemega slikarja Draga Jermana v galeriji Atrij Občine Tržič. Razstavo je odprl tržički župan Pavel Rupar, ki je ob tej priliki podelil vrednostni ček študentu Nejcju Ančimerju za nakup pripomočka za gluhe FONEKER – ojačevalec zvoka.



Razstava Mozaik daril v Paviljonu Tržič je bila predstavitev uspešnih in nagrajenih izdelkov v desetletnem obdobju Braneta Bandlja v podjetju »Pelar«.



Dušan Zavšek razstavlja izdelke umetnostne obrti v rotundi Abanke v Tržiču. Nekatere izdelke lahko kupite v TPIC občine Tržič, Trg svobode 18.

Abrahami 2006

Letošnje tradicionalno srečanje z ABRAHAMOM v Domu pod Storžičem bo 9. septembra. Srečala se bo generacija 1956.

Prijave sprejemajo v poslovalnici Adriatic Slovenica v Bistrici pri Trziču (po- leg English House) vsak delavnik od 8. do 15. ure. Tam dobite vse ostale informacije, tudi po telefonu 031 599 770

(Andreja) ali 031 301 950 (Vanja).

Organizacijski odbor, ki je za zaščitni znak izbral prometni znak za omejitve hitrosti na 50 kilometrov na uro, bo prijave sprejemal do ponedeljka po Šušarski nedelji, torej do 4. septembra.

Milan Krsnik



Člani PD Križe so za svojo vestno dopisnico Tržičana Ivano Valjavec, pripravili posebno presenečenje ob njenem srečanju z abrahamom.

Balinarski klub Tržič



Balinarski klub Tržič je strokovni športni klub, ki v slovenskem prostoru kot član Balinarske zveze Slovenije aktivno deluje že polnih 28 let in združuje vse generacije

rekreativnih in tekmovalnih balinarjev, občanov tržiške občine, z namenom izvajati program, naloge in cilje, ki so pomembni za skupno delovanje in razvoj balinarskega športa na lokalnem in državnem nivoju.

V začetnem obdobju je klub deloval pod okriljem Športnega združenja »5. avgust«, od uveljavitve novega zakona o društvih od leta 1997 dalje pa nosi sedanje ime. Sedež Balinarskega kluba Tržič je na Ravnah (»na Fabrk«), kjer klub za svoje potrebe uporablja 4-stezno peščeno balinišče z nadstrešnico ter razsvetlavo in klubski lokal.

Balinarski klub Tržič intenzivno deluje, da bi dosegli vrhunske rezultate, posebej z mladimi balinarji, razvijali sposob-

nosti posameznikov, krepili medčloveške odnose, spoštovanje amaterskih principov in nenazadnje obogatili prosti čas občanov.

Člani kluba so lahko vsi državljani Republike Slovenije, ki se strinjajo z določbami klubskega statuta in to potrdijo z vplačilom letne klubske članarine, torej, vabljeni vsi zainteresirani, da se nam pridružite.

Trenutno v Balinarskem klubu Tržič v tekmovalnem sistemu Balinarske zveze Slovenije delujejo tri sekcije:

Mlada sekcija, to so dečki do 14 let starosti, uspešno tekmuje v ekipnem in posameznem državnem prvenstvu Slovenije. Med največje uspehe kluba v letošnjem letu šteje naslov državnega prvaka v kategoriji dečkov, ki ga je dosegel Matej Kavčič na državnem prvenstvu v kategoriji hitrostnega zbijanja 4. junija v Košani na Notranjskem, s tem pa si je tudi izboril mesto v državni reprezentanci.

Članska ekipa uspešno tekmuje v 2. državni ligi, ki šteje 10 ekip, trenutno zaseda 5. mesto. Ekipa starejših članov odlično nastopa v 1. gorenjski veteranski ligi, trenutno zaseda 1. mesto.

Glede izobraževanja svojega strokovnega kadra je potrebno omeniti, da sta v letošnjem letu na Fakulteti za šport v Ljubljani strokovni naziv »inštruktor balinanja« pridobila dva naša člana, Drago Pintarič in Darko Primožič, oba zadolžena za vzgojo najmlajših balinarjev. Njunjo delo že kaže obetavne rezultate, saj so najmlajši tržiški balinarji v samem vrhu balinanja v državi in resni kandidati za naslov ekipnega državnega prvaka.

Vsem ostalim, neregistriranim ljubiteljem balinanja in podpornim članom kluba, je omogočeno rekreativno balinanje v pros-

ti terminih na balinišču, vsi zainteresirani se o tem lahko dogovorijo v klubskem prostoru v času uradnih ur vsak dan v popoldanskem času.

Za uspešno delovanje kluba velja posebna zahvala našim sponzorjem in pokroviteljem, ki nam nudijo prepotrebno finančno in materialno pomoč, brez katere si ne predstavljamo uspešnega delovanja kluba.

Dovolite nam, da se ob tej priliki iskreno zahvalimo za vsestransko pomoč predvsem Občini Tržič in županu Pavlu Rutarju ter sponzorjem: Planing d.o.o. Križe - Ivan Eler, Orodjarstvo in finomehanika Knific Stane, Strojno vezenje Uzar Maks in Uzar Kati, Rožič Mihael s.p., Projektivni biro Lunar d.o.o. Kranj - Ivan Lunar, Kava bar Cokla - Tomaž Perko s.p., Krajevna skupnost Tržič - Ravne, Franc Zupan s.p., Anton Meglič s.p., Janez Mrak s.p., Arhis d.o.o., BPT Tržič d.d. in Tiskarna Uzar Boštjan s.p. ter vsem ostalim, ki jih v prispevku ne omenjamo, predvsem krajanom naše »Fabrke«.

Vsem Tržičankam in Tržičanom lep balinarski pozdrav!

Andraž Žitnik





V Lomu pod Storžičem je bilo v soboto, 24. junija 2006, v organizaciji Avto-moto društva Tržič izvedeno 1. državno prvenstvo v hitrostnem motociklizmu za starodobnike. Vodja prireditve Marjan Romih je s sodelavci odlično pripravil in vodil celotno prireditev. Na svečani otvoritvi so prireditev pozdravili: Marjan Romih kot organizator; Janez Božič, minister za promet Republike Slovenije, ki je tudi tekmoval, in župan Pavel Rupar, ki je bil v imenu Občine Tržič tudi pokrovitelj prireditve. V kulturnem programu so sodelovali člani Pihalnega orkestra Tržič in orkester Accordina iz pobratenega mesta Sainte-Marie-aux-Mines. Dolžina proge je bila 1620 m, start pri gasilskem domu v Lomu in cilj na cesti pred odcepom k Španu.

Po končani dirki so prvi trije vozniki v posameznem razredu prejeli pokale. Zmagovalci po kategorijah so bili naslednji:

- Dolenc Edo, iz kluba Leteči Kranjci, na motorju Triumph 3HW, letnik 1938, v kategoriji do 350 ccm, tretji v tej kategoriji je bil Komljanc Jožef Tržič;
- Sodnikar Niko, Kranj, na motorju AJS, letnik 1946, v kategoriji nad 350 ccm, peti je bil Markič Marjan Tržič;
- Borišek Anton, Hrast Tržišče, na motorju Tomos 50, letnik 1963, v kategoriji do 60 ccm, drugi je bil Ribnikar Jure AMD Tržič;
- Zupan Matic, AMD Tržič, na motorju Puch, letnik 1959, v kategoriji do 175 ccm, peto mesto je zasedla Budič Janja AMD Tržič;
- Bradeško Fran, Leteči Kranjci, na motorju MZ, letnik 1961, v kategoriji do 250 ccm, četrto mesto je zasedla Budič Janja AMD Tržič;
- Dežman Anton, AMD Tržič, na motorju Tomos Puch, letnik 1959, v kategoriji do 500 ccm;
- Leban Šterk Matjaž, AMD Gorica, na motoju Tomos, letnik 1973, v kategoriji do 50 ccm;
- Zupanc Jože, AMD Tržič, na motorju ČZ, letnik 1967, v kategoriji do 175 ccm, tretje mesto je zasedel Zupan Matic in peto Zupanc Marko, oba AMD Tržič;
- Janežič Toni, Hrast Tržišče, na motorju Motobi, letnik 1968, v 101 kategoriji do 250 ccm;
- Sodnikar Niko, AMD Tržič, na motorju Honda, letnik 1968, v kategoriji do 500 ccm;
- Dolenc Edo in Bogataj Jure, Leteči Kranjci, na motorju s prikolico BMW, letnik 1970, v kategoriji do 750 ccm, do 15col, četrto mesto sta dosegla Ribnikar Peter in Smokej Gabrijel;
- Drešar Jože in Drešar Drago, Leteči Kranjci, na motorju s prikolico BMW, v kategoriji do 750 ccm, nad 15 col.

Promocijsko sta progo večkrat prevozila Mirko in Anka Hrast. Po razglasitvi rezultatov je za prijetno vzdušje igral domači ansambel. »Vomlani« pa so poskrbeli za hitro postrežbo, skuhali odličen golaž ter pripravili domače pecivo.



Luknjičarka iz Dovžanove soteske



Luknjičarka schwagerina iz Dovžanove soteske kot vzorec v prtičih Ane Dovžan iz Doline – in še kaj

Ano Dovžan sem spoznala pred nekaj leti v študijskem krožku. Kako so kuhale naše babice na Ljudski univerzi Tržič. Ana je zbirala in prinašala zanimive kuharske recepte iz dolinskega konca. Za zaključek, ko smo svoje zbirateljsko delo predstavile v Knjižnici dr. Toneta Pretnarja, je Ana ocvrla "lojtre". To besedo sem slišala prvič, pri nas doma smo takim "lojtram" rekli "fantovc", kar pomeni flancat, to je ocvrto pecivo iz razvaljanega kvasenega testa, navadno pravokotne oblike, v sredini dvakrat zarezano /o pustu smo jedli flancate/.

Ana Dovžan je domačinka, z možem Valentinom Zdravkom živita v hiši z domačim imenom pr' Matevž' v Dolini. Njun dom je sedaj, ko se pomlad preveša v poletje, sredi zelenja, ki jima zakriva pogled skozi okno na Tržiško Bistrico v Dovžanovi soteski. Rada sta v tem kraju, polnem prvine lepote.

Ana je 36 let delala v Peku, na normo. Še ni dve leti, kar je upokojena. Upokojitev ji je prinesla čas, ko lahko uresničuje številne hobije, rada kuha, peče, doma peče kruh, peciva, potice. V posebno veselje so ji rože in kvačkanje. Kvačkati sta jo naučili gospa Steinerjeva, Muni Vera, iz "Puterhofa" in gospa Mira Brezar iz Tržiča. Skupaj so reševale zapletene vzorce iz tovrstne domače in nemške literature. Ani prtiči kar letijo izpod rok. Oblike in barve zanje najde v naravi. Barvna in oblikovna pestrost kamnin in okamnin v Dovžanovi soteski ji daje navdih za ustvarjanje. Čeprav spoštuje vse barve, sta ji najbolj pri srcu bela in modra.

Sosed Janez Kavčič ji je s pomočjo računalnika izrisal schwagerino, prav

zanjo se je navdušila in jo vtakla v svoje zanimive prtiče. Dnevni prostor je, kot bi prišli na razstavo, toliko je v njem izdelkov, ki so rezultat njene ljubezni do ročnega dela in njenih ročnih spretosti.

Lani, ob 33. mednarodnih dnevih mineralov in fosilov, je svoje ročno delo razstavila na prostem, tik ob Razstavno-izobraževalnem središču v Dolini.

Dolinci so ponosni na bogastvo mineralnega sveta in na svojskost Dovžanove soteske.

Ana mi je pokazala zanimivo listino: Družinski list iz leta 1870, ki ga je izdal Župni urad v Tržiču. Na njem sta imeni prednikov Aninega moža, priimek Dovžan je pisan s črko v. Dokument je pomemben prav zaradi tega priimka, ker je z njim povezano zemljepisno lastno ime Dovžanova soteska. Priimek Dovžan je že zelo star, izvira iz kraja Dovje pri Mojstrani. Bogve kdaj je prišlo do napake, da se v naši občini nekateri pišejo Dolžan. Domačin Henrik Dovžan, Šimnov iz Doline, se je potrudil in prišel do pravih virov, ki potrjujejo zapis Dovžan in Dovžanova soteska. V nekaterih turističnih vodičih še srečamo zapis Dolžanova soteska, kar ni prav.

Anin mož Valentin Zdravko veliko ve povedati o svojem kraju, z Jožetom Suštarjem zbirata ledinska imena. Povedal mi je staro razlago, od kod poimenovanje zaselka Na Jamah v



Dolini. Na stari poti, ki pelje tudi mimo njegove hiše, je bilo v preteklosti veliko skalovja, z leti se je uravnalo, jame pa so ostale. Stara pot v Dolino je danes za sprehajalce, vodi tudi mimo doma alpinista Filipa Benceta.

Ana že sedaj misli na prihodnje dneve mineralov in fosilov. Dolinci bi takrat radi pokazali svoj kraj, njegove značilnosti in lepote, saj imajo dnevi mineralov svoj izvor prav v Dovžanovi sote-

ski, v Sloveniji ni najdišča, v katerem bi bilo znanih toliko fosilnih skupin, rodov in vrst, o njih v svoji knjigi Barviti trogkofelski apnenec Dovžanove soteske - Lepotni spev narave piše dr. Anton Ramovš, knjigo je 2002 izdala Občina Tržič.

Dolina in "Puterhof" imata polno zanimivosti. Škoda, da mladi odhajajo, je rekla Ana. Kar jih je ostalo, so povezani med seboj. Povezala jih je narava in življenje v njej. V Dolini so še ljudje, ki vedo za stare pripovedi iz življenja daljnih prednikov.

Naj zaključim z verzi dolinskega pesnika Helija Zecha (1932-1996):

Na Jamah

*Ko grem kdaj
v Dolino peš,
grem skozi vas
Na Jamah, veš,
rad po tej stari
poti hodim,
s pogledom
po naravi blodim.*

*Že ko greš po
lepi dolini,
se bližajš
Dovžanovi ožini,
ti pogled srce
razveseli,
ko po piramidah gor hiti.*

Jožica Koder



Foto: Janez Kavčič

Mira Hiršel

»USTVARIMO ČIM VEČ UČITELJEV
UMETNIKOV IN NE SAMO UČITELJE
OBRTNIKE«

Zgodbe in spomini na Kovor pred 2. svetovno vojno

Ga. Mira Hiršel – »šolska Mira«, roj. Bertoncej, izhaja iz kovorske učiteljske družine. Tudi sama se je odločila nadaljevati poslanstvo staršev, zato se je po 2. svetovni vojni najprej zaposlila na Osnovni šoli Leše, potem pa v Tržiču, kjer je ustanovila najprej Pomožni oddelek pri osnovni šoli, potem pa samostojno Pomožno šolo s tremi oddelki.

Čprav že nekaj let ne živi več v Tržiču, so zgodbe in njeni spomini na čas otroštva v rodnem Kovorju še vedno tako sveži, da jih je sklenila prelistati na papir; v Tržiškem muzeju smo jih uredili v knjigo ter ji dodali dokumentarne podatke in spremno besedo doc. dr. Mojce Ramšak, etnologinje in direktorice Zavoda – Center za biografske raziskave.

Življenje se prebuja

je bil naslov zabavnega večera v Kovorju, v nedeljo, 4. junija, zvečer na skednju. Bilo je veselo, spodbudno in poučno izvajanje nastopajočih, ki so navdušili poln prostor obiskovalcev.

Program je povezovala simpatična ga. Nataša Ličen. Najprej so nastopili mladi glasbeniki iz Kovorja. Štiri Avsenikove skladbe je odlično odigral komaj osemletni harmonikaš Matevž Šivic, na klavir in flavto pa sta zaigrali Katja Valjavec in Katja Kavčič.

Zvezda večera je bil znani slovenski pevec Adi Smolar, ki bi ga jaz označila za vizionarja ljubezni do sebe, okolice in življenja. Z napovedovalko sta v rdečo nit večera vpletla dragocena gosta, enega iz Češke in drugega iz Italije, pogumna mlada fanta, oba ozdravljena odvisnosti od mamil. Povedala sta vsak svojo zgodbo, ki naj bi mlade odvrčala od te pogube.

Maroš iz Češke pripoveduje svojo zgodbo o begu iz težkih domačih razmer, ki jim je hotel ubežati pod okriljem zasvojenosti, ta pa ga je pahnila v še večje gorje. S pomočjo dobre mame in še nekaterih je pristal v zavodu za odvisnike v Škocjanu.

George iz Italije pa izhaja iz urejene družine. Imel je vsega dovolj - še preveč. Kot mnogo mladih je samo poskusil se mamila. Stopnjevalo se je. Ko je videl, da ni poti nazaj, je povedal

Knjigo sem uredila Tita Porenta, višja kustodinja Tržiškega muzeja.

Odlomek iz knjige:

»Majben prostor »Pr' korit'« sredi vasi je bil za Kovorjane tako pomemben, kot je za Tržičane "plac". Bil je srce kraja, vanj in od tam so vodile vse važne poti in se dnevno prepletali važni dogodki. Tam blizu, pod Kajžarjevo hruško, so se odvijale pavske vaje in nastopi, tam se je zbiralo vse živo ob vseh priložnostih.

Ze zgodaj zjutraj so prignali tja napajat živino. Tudi so malo postali in izmenjali nekaj novic.

Po, tedaj navadno hudih zimah, se je sredi vasi najprvo ustavil kerošnjar, Dalmatinec Jožo. Pri koritu ga je z veseljem sprejela ženska družčina. Jožo je obesil svojo trgovino kot velik zaboj predse, pa na svoja ramena in z jermenom okrog vratu. Odprl ga je kot kovček in nastala je manjša polica, na kateri so bili razstavljeni: sukanec, gumbi, elastika, igle vseh vrst, zaponke, noži in še marsikaj, kar je nosil s seboj v nahrbtniku. Pod Kajžarjevo hruško se je na vso moč razkoračil, svojo »mizico« podprl z dolgo sprehajalno palico, ki jo je med hojo z zgornjim delom včasih obesil okrog vratu in potem se je začelo barantanje. Kovorjanke so bile zadovoljne, ko so na ta način poskrbele za

potrebe gospodinjstva in za nakup daril za družinske člane, npr. za samoveznice, robce in ženske robčke, za šale in celo rokavice, ki so jih pri Jožu naročile predhodno ...»

Ga. Mira Hiršel pa ne piše samo o rodnem Kovorju, pač pa tudi o sosednji občini (danes KS) Križe, in Tržiču, kamor se je preselila po 2. svetovni vojni in si ustvarila družino.

Izid knjige je že podprla KS Kovor. V upanju, da bo knjiga prišla na police čim več kovorskih ter tržiških gospodinjstev in priročnih knjižnic, vas vabimo k prednaročilu. Knjiga bo izšla novembra 2006. Cena v prednaročilu je 1.500,00 sit. Po izidu bo cena 2.000,00 sit.

Za prednaročilo in dodatne informacije se obrnite na Tržiški muzej, Muzejska 11, 4290 Tržič, tel.: (04) 59 23 810 ali na elektronski naslov: trziski.muzej@guest.arnes.si.

Za Tržiški muzej
Tita Porenta, višja kustodinja

staršem. Dali so ga v zdravilišče, kjer so ga zdravili s tabletami. Ni pomagalo. Tudi njega je sreča pripeljala v Škocjan.

Nekaj njunih izjav:

"V skupnosti sem spoznal ljudi, ki jim veliko pomenim, našel sem pot do smiselnega življenja."

"Kot velik čudež zame je, da stojim na odru pred polno dvorano ljudi, govorim o sebi, oni pa me poslušajo."

"Dobil sem smisel življenja v Bogu in dobrih ljudeh."

Prej brezverec, si je zaželel, da živi naprej, kot se je naučil v zavetišču.

Program skupnosti, v kateri so mladi iz vse Evrope, traja pet let. Treba je spremeniti miselnost. Del terapije je, da govorijo o sebi. Pomembno je govoriti o teh problemih.

Veliko povejo besede Adija Smolarja, ki jih je povezal s svojimi pesmimi. Razumeš jih, ko spoznaš način njegovega zdravega razmišljanja. Tako je povedal:

"Človeški rasi ni nič več sveto.

Ptičja gripa, kakšna panika! Pravilno. Zakaj ni panike, ni ljudi za odločno preprečitev tega gorja - uživanja mamil. Kakšna preventiva zaradi mrtvega laboda, ki ga najdejo. Ko najdejo neke mrtvega mladega narkomana, včasih tudi na stranišču, pa taka hladnost.

Vsak od nas bi se moral angažirati, da to gorje izkoreninimo.

Dajmo hvalnico življenju.

Ko postaneš zrelejši, ne povečuješ svoje žalosti in tegobe. Znaš biti hvaležen, da nisi med tistimi, ki jim je še težje.

Blagor nam, da živimo v tako lepi deželi, kot je Slovenija. Imamo polno življenja okrog sebe. Dovolj vode, zemljo, ki bogato rodi, česar ogromno ljudi na svetu nima. Umirajo od lakote in žeje. Imamo čudovite pokrajine, svobodno, samostojno državo, tarnamo pa, če ne dobimo kake malenkosti.

Srečni so tisti, ki srečo dojamajo.

Sreča se skriva v skromnosti.

Nesreča je, če človek gleda samo na materialne koristi, posebno še, če s tem onesrečuje druge ljudi.

Srečen človek ima tudi druge ljudi rad."

Hvala organizatorjem z gospodom župnikom Vladom Pečnikom na čelu za lep večer.

Marija Lavtar



Priporočamo v branje

Nikos Kazantzakis: Božji ubožec: Roman o sv. Frančišku Asiškem Celje: Mohorjeva založba, 2000

»V tem svetu trenutku, ko sem v svoji sedanjici celici sključen zapisoval zadnje besede in so me, starca, ob spominih na ljubljenega prijatelja premagale solze, je priletel vrabček in poključal po oknu. Njegovo perje je bilo čisto mokro, zeblo ga je. Vstal sem, da sem mu odprl; in bil si ti, oče Frančišek, oblečen v vrabčka.« Tako avtor zaključuje prelepo zgodbo o sv. Frančišku. Vse od mladih nog in vesele mladosti, ko so Frančiška zanimalo predvsem posveten stvari, pa skozi njegovo kratko življenje, ko njegovega odpovedovanja in žrtvovanja ni mogoče izmeriti in prešteti, nas zgodba očara s svojo globino in milino. Koliko nesebične ljubezni in otroškega veselja je premogel ta nepozabni mož. Če bi vsak od nas živel vsaj delček tega, potem bi bila tudi naša življenja obarvana s preprosto srečo, ki jo je Frančišek zaznaval na vsakem koraku svoje trnove poti.

KENGURU na plaži : antologija sodobne avstralske kratke proze Dob pri Domžalah : Miš, 2006

Avstralski akademik Bruce Bennett je prepričan, da sta tisto, kar Avstralijo v očeh sveta ločuje od drugih zahodnih držav, prav gotovo njena čudna,

posebna pokrajina in način življenja v njej.

Pisatelje je skrivnostni izraz 'buš' privlačil v obratnem sorazmerju z njihovo željo, da bi res živeli v tej enolični, izmikajoči se neskončnosti. Prav zaradi tega so Avstralsci pisali o pokrajini prej in več kot o mestih, v katerih so živeli.

Tudi mi smo šli z njimi na prijetno potovanje s sodobno kratko prozo najbolj znanih avstralskih pisateljev. Spoznali in doživeli smo zanimivo in surovo deželo. Ljubili smo se. Umirali in rojevali. Veselili smo se in uživali kot v zgodbi z naslovom Civilizacija in njena nezadovoljstva:

Skušala sem biti duhovita; ampak, resno, kdo pravi, da ne smemo? Kaj ne spijo ženske in moški skupaj? Da malo razmaknejo pregraje, za čisto kratek čas, da pustijo, da pregraje izginijo?

Spoznali smo še eno plat Avstralije. Spoznajte jo tudi vi!

Tim Bowler : Iskalec zvezde Ljubljana : Grlica, 2005

Dobre roke imaš, Luke. Posebne roke. Močne in nežne. Z njimi lahko narediš karkoli. Nikoli jih ne uporabi za slabo delo."

Oče je imel prav. Luke ima dobre roke. Dobre za igranje klavirja, kar je nekoč

počel tudi njegov oče, in dobre za plezanje po drevesih – tam najde mir in domače težave izginijo.

Napeta zgodba o fantu, ki ga vrtnice življenja potegne v svet nasilja.

Luke mora kot član klape početi reči, ki so povsem v nasprotju z njegovimi vrednotami in merili.

Potem se zgodi še srečanje s slepo deklico, ki se s svojim strahom zapečati v fantovo zavest.

Svet glasbe je tista rešilna lestev, po kateri se Luke povzpne nazaj. Spozna pravo vrednost ljubezni in se vrne v svet pozitivnih vrednot.

Positivna vloga očeta se zrcali skozi ves roman in nakazuje, da fizična prisotnost ni nujno pogoj za uspeh pri vzgoji, temveč je pomembnejša vsebina vzgojnih sporočil.

Tim Bowler je eden najpomembnejših mladinskih pisateljev.

Louis De Bernieres: Corellijeva mandolina Tržič: Učila, 2005

Grški otok Kintakos, življenje tamkajšnjih otočanov v času druge svetovne vojne, ljubezen med lepo zdravnikovo hčerko Pelagio in italijanskim narednikom Corellijem, ki je po duši glasbenik, ne vojak, brezsmiselnost vojne.

Malo zahtevnejše branje, ki lepo prikaže zgoraj opisano. Po branju si zgodbo lahko ogledate tudi na DVD-ju.

Tržiški knjižničarji

Lepa misel, napisana z lepo pisavo

Nekaj besed o tečaju KALIGRAFIJE v Knjižnici dr. Toneta Pretnarja Tržič

Dolgoletni tradiciji otroških počitniških delavnic so se pred leti pridružile delavnice za odrasle. Pod spretnimi prsti so v jesenskih in zimskih večerih nastajali čipke. Klekljanje je združilo kar nekaj različnih generacij.

V želji po novih znanjih je v pomladnem času zaživela ideja, da bi klekljano čipko obogatili z lepo mislijo, napisano z lepo pisavo.

Učiteljica likovne vzgoje na OŠ Križe gospa Dragica Štalc se je prijazno odzvala naši prošnji. Povedala nam je, da beseda kaligrafija etimološko pomeni lepopis.

Kaligrafska peresa, črni tuš, beli listi papirja in velika mera potrpljenja - za začetek je bilo to dovolj. Potem pa smo popisali veliko praznih listov.

Hitrost pisanja je stvar prakse in časa. Ko roka začne pisati, ne sme hiteti; prav tako pa tudi ne sme drseti prepočasi. Lepa oblika pisave je odvisna od pravega nagiba peresa.

Znanje lepopisa zahteva veliko vaje, zato smo pridno vadili.

Skrbno smo iskali lepe verze v knjigah, nekaterim pa je lepo besedilo kar samo zdrsnilo s peresa.

Idej nam ni zmanjkalo. Tudi naslednja delavnica bo zanimiva. Če se nam boste pridružili, vam ne bo žal. Jeseni na svidenje!

Jožica Ahačič



Prijazen dan mladosti

Mnogo različnih ljudi je že gostovalo v Knjižnici dr. Tone-
ta Pretnarja, vsak je dobrodošel, vsak zmore na svoj način
obogatiti druge. Vsak mesec enkrat se v knjižnici zbira
manjša skupina slabovidnih in slepih, ne spominjamo pa
se, da bi gostili tako veliko skupino gluhih in naglušnih
ljudi, kot se jih je zgrnilo v naš večnamenski prostor v pe-
tek, 25. maja 2006, ob 18. uri.

V atriju Občine Tržič je bila otvoritev razstave gluhega
slikarja Draga Jermana. Več kot petdeset njegovih pri-
jateljev se je veselilo ob tem dogodku, potem so se vsi
skupaj preselili v knjižnico, kajti čakalo jih je nekaj nev-
sakdanjega.

Članici kulturnega društva Kruh iz Križev pri Tržiču Dragi
Heijden Bajt in Jana Mirt sta jim zaigrali tri monodrame
Alda Nicolaja, društvo gluhih pa je poskrbelo za dve
prevajalki v znakovni jezik. Gluhi ne hodijo v gledališče,
saj jim je nedostopno, si pa tega želijo. Prevajalka ima zahtevno delo, kajti igra poteka hitro, dinamično, tudi gledalci se
morajo zelo zbrati, da hkrati spremljajo igro in znakovni prevod. Vseeno je lažje slediti in prevajati monodramo kot pa
kompaktno igro z mnogo igralci. Po njihovih obrazih se je videlo, da je bilo to zanje posebno doživetje.

Kot je zapisal Boris Horvat Tihi, ki je tudi organiziral ta kulturni večer za Društvo gluhih in naglušnih: »Gluh in slep
človek se praktično ne morata sporazumevati, pa vendarle lahko sodelujeta s pomočjo prijaznih ljudi.«



Prijaznosti ni nikoli preveč, zato nam v poletnih dneh želim – prijaznosti.

Marinka Kenk-Tomazin

Nitke življenja zaključile 15. sezono Gledališkega kluba Krke iz Ljubljane



Lahko si štejemo v čast, da smo s predstavitvijo knjige
Nitke življenja, avtorice Marije Ahačič Pollak, zaključili
121. srečanje Gledališkega kluba Krke iz Ljubljane.
Veseli smo bili njihovega povabila, kajti ni enostavno
priti v tako izbran krog ljudi.

Marija in Tomaž sta brezhibno izvedla predstavitev
odlomkov iz knjige, gospa Marija pa je s svojimi zapeti-
mi *murkami*, ob koncu predstavitve knjige, ponovno
očarala publiko.

Organizator srečanja, gospod Marjan Ivanuša, je za

ta večer pripravil še videoprojekcijo z znamenitostmi Kanade, njenih prostranih gozdov, neskončnih voda, čudovitih
sončnih zahodov in vrsto drugih idil. Med prikazom smo uživali še ob poslušanju glasbe Johna Richardsons, čigar zvoki
so se zlivali z lepoto Kanade. Resnično, bil je čudovit in nepozabni majske večer.

Potovanje z *Nitkami življenja* se nadaljuje, prizadevamo si, da še preostalih 400 izvodov knjig, kar jih imamo še na zalogi,
pripeljemo med ljudi.

Naključje je želelo, da je bila naša naslednja postaja Litija. Tam si je našla svoj novi dom naša rojakinja gospa Mojca Majer
Slamc, ki se ji je ob branju knjige porodila izvrstna ideja, da knjigo posodi v branje direktorici litijskega Centra za kulturo,
gospe Heleni Hauptmanovi. Gospa Hauptmanova je bila navdušena nad vsebino knjige, predvsem pa nad informacijo,
ki jo je odkrila ob branju odlomka *Postelja nad krogli*, ki priča o tem, da je bila v Litiji, v času prve svetovne vojne, v pros-
torih njihove telovadnice, postavljena začasna bolnišnica, v kateri se je znašel junak knjige *Martinčekov Rudl*.

Tako se je gospa Hauptmanova odločila, da pripravi kulturni večer, v katerega bo vključila predstavitev knjige in s tem
še seznanila Litijčane z delčkom njihove zgodovine. Litijčani so nas nadvse toplo sprejeli, pripravili so prijeten kulturni
večer, ki ga je vseskozi prevevala slovenska narodna pesem. Kljub številnim nastopajočim je največje navdušenje ponovno
požela naša rojakinja gospa Marija. Po končanem kulturnem programu smo nadaljevali s prijetnim družabnim srečanjem,
kjer je odmevala domača slovenska pesem. Ni bilo človeka v dvorani, ki ne bi pel, ki se ne bi zazibal ob zvokih harmonike,
roke so sklenile krog, bili smo kot ena velika družina. Tudi marsikatero oko se je orosilo.

Zamislila sem si: Te nitke življenja imajo v sebi še eno posebno poslanstvo, in to je, povezujejo ljudi dobre volje, kjerkoli
jih stkemo.

Za Tržiški muzej
Melanija Primožič

Duh znanosti nam je prišepnil.

Molčati in tako spoznavati,

raziskovati, ne da bi se naveličal,

ljudi poučevati, ne da bi se utrudil,

KAJ LAHKO STORIM POLEG TEGA?

(Konfucij)

Spoštovani!

Pred počitnicami in dopusti se Vam javljam še zadnjič, kajti delu mora slediti tudi rahel počitek in MI smo si ga skupaj z vsemi Vami, ki ste postali NAŠI, zaslužili.

Mozaik šolskega leta 2005/2006 bomo dokončno sklenili po koncu poklicne mature ekonomskih tehnikov in morskega TABORA 2006 v mesecu avgustu v Domu Burja v Portorožu. Že danes pa Vas vabim, da pridete na teden Ljudske univerze Tržič, saj bo predstavitev vsega dela v ambientu cvetličarne Spaans od 21. do 27. septembra 2006. Na razstavi se boste, dragi Tržičani in Tržičanke, prepričali, kako kvalitetno lahko živimo tudi v tako majhnem kraju, kot je Tržič. Predstavitvi del bomo dodali tudi Zbornik Ljudske univerze, ki nas bo spomnil na NAŠE trenutke šolskega leta 2005/2006, ki se ga bodo najbolj spominjali naši maturantje. Podrobne informacije v naslednji številki "Tržičana"!

Z veseljem Vam sporočam, da nam je uspelo pripraviti za Vas novo spletno stran, kjer boste lahko dobili nove in stare informacije o našem skupnem delu. Prepišite si jo in si jo oglejte, pišite nam.

NASLOV SPLETNE STRANI
LJUDSKE UNIVERZE TRŽIČ:

<http://www.lu-trzic.si>

Vitrine Ljudske univerze, kjer razstavljajo udeleženci slikarskega tečaja pod mentorstvom Vinka Hlebša, pa bodo dobile novega gosta. Naslednja dva meseca bo razstavljal Danilo Seliškar, ki ni novinec na tem področju, vendar se ne skriva pred novimi izzivi. Z lepimi mislimi o življenju pa bo predstavitev popestrila njegova žena Marija Seliškar. Pridite in oglejte si, kaj sta nam pripravila!

Razstava bo na ogled v vitrini Ljudske univerze Tržič do konca meseca avgusta.

Upam, da smo se VAS v teh mesecih dotaknili in da ste začutili, da smo TUKAJ ZA VAS. Upam, da se nam boste pridružili tudi v naslednjem šolskem letu skupaj z novimi udeleženci, da ponovno poiščemo nekaj novega, zanimivega za vse, ki ste nam dovolili, da smo se Vam približali.

Meseca julija, in sicer od 8. julija do 24. julija 2006, bo Ljudska univerza zaprta, vse druge dneve pa Vam vrata z veseljem odpremo, in sicer v času poletnih uradnih ur od 8.00 do 12.00 ure, od 20. avgusta 2006

pa se poletje z dopusti končuje in novi izzivi nas v polni meri čakajo, da Vam jih predstavimo.

Vse nadaljnje informacije boste dobili na naši spletni strani!

Storite v času poletja nekaj samo zase, nekaj, na kar ste čakali celo leto.

Želim Vam, da si res odpočijete, v jeseni pa postanite ponovno NAŠI.

Lep pozdrav in na skorajšnje novo srečanje v mesecu septembru!

Direktorica Ljudske univerze Tržič
Barbka Drobnič, prof.



Delo Danila Seliškarija

Ljudska univerza Tržič Vas v novem šolskem letu vabi k vpisu za pridobitev izobrazbe, in sicer:

OSNOVNA ŠOLA ZA ODRASLE

Namenjena je odraslim, ki nimajo končane osnovne šole, imajo pa izpolnjeno osnovnošolsko obveznost. Devetletna šola poteka v popoldanskem in dopoldanskem času v prijetnem vzdušju. Ugotovili boste, da je devetletna osnovna šola Vaš novi izziv.

SREDNJE POKLICNO IZOBRAŽEVANJE

Trgovca – prodajalec
Administrator

Program omogoča pridobitev četrte stopnje izobrazbe in poklic prodajalca oziroma administratorja. Namenjena je vsem, ki so uspešno končali osnovno šolo ali dveletni program poklicnega izobraževanja.

POKLICNO TEHNIŠKO IZOBRAŽEVANJE – PTI

Ekonomski tehnik – PTI

Program je namenjen odraslim, ki imajo poklic prodajalca, želijo pa si pridobiti peto stopnjo izobrazbe.

SREDNJE STROKOVNO IZOBRAŽEVANJE

Ekonomski tehnik

- finančno računovodska smer
- komercialna smer

Program traja 4 leta. Namenjen je vsem, ki so uspešno zaključili osnovnošolsko izobraževanje, nižje poklicno izobraževanje ali katerikoli program tri - ali štiriletnega srednjega izobraževanja.

Raziskujmo, ne da bi se naveličali skupaj, in oglasite se na sedežu Ljudske univerze Tržič ter postanite NAŠI.

Direktorica Ljudske univerze Tržič
Barbka Drobnič, prof.

Pevska žetev

vokalno-instrumentalne skupine
Zali rovt

Kot sodelavka pevk in pevcev želim napisati nekaj misli ob deseti obletnici: Naj povem, da nisem glasbenica in nimam glasbene izobrazbe. Rada pa poslušam, gledam in občudujem le-poto.

In petje teh ljudi je čista lepota. Tudi, če »notno« ni popolna, je to glasba srca. To je zven duše, ki dela z ljudmi in za ljudi. Pojejo pesmi, ki povezujejo celo narode, različne kulture.

Zato imajo zveste poslušalce, ki jim želimo še veliko bogatih glasbenih žetev.

Romana Turk

Računalniško usposabljanje za brezposelne ponovno v septembru

Vse od januarja pa do junija so bili naši računalniki popolnoma zasedeni. V učilnici se je tako zvrstilo skoraj devetdeset tečajnikov, ki so se pogumno spopadali z novimi izzivi. Njihovi začetki so bili seveda polni negotovosti in pričakovanja hkrati. Na koncu pa je seveda sledila zmaga in veselje ob novi izkušnji in pridobljenem znanju.

Prišle so počitnice in čas za nabiranje novih moči; septembra pa vas znova pričakujemo, ko vam bomo zopet ponudili mesto med nami.

Vsi, ki želite obiskovati tečaj računalništva in si s tem pridobiti javno veljavno listino, morate najprej stopiti do svojega svetovalca, da vas uvrsti na seznam tistih, ki bodo povabljeni na predstavitevno delavnico s testiranjem. Na podlagi testiranja vas uvrstimo v skupino s primernim znanjem. Nato pa sledi akcija – učenje z odličnimi in izkušenimi mentorici. Znanje računalništva je dandanes pomembno in koristno tako za službo kot za zabavo in prosti čas.

Pridite k nam, ne bo vam žal, pri nas ste dobrodošli.

Nacionalni program Phare 2003 - ekonomska in socialna kohezija:
Donacijska shema: Izboljšanje pismenosti za brezposelne
Finančna linija SI 0309.02

Kristina Zupan,
organizator izobraževanja na LU Tržič

»Ritem mladih 2006« v Križah

V petek, 9. junija, sta Javni sklad RS za kulturne dejavnosti Tržič, v sodelovanju s Kulturnim društvom KRUH iz Križev organizirala 1. srečanje pop in rock skupin iz Tržiča.

Prireditve, ki je potekala v domu krajanov v Križah, so se udeležile skupine MUCHACHOS 30, MUŠI COF THE SPHERES, SINERGIJA, PARAZITI P.13, SUBNASH IN NEUMERKTL BLUES BAND. Skupine so izvajale najrazličnejše zvrsti glasbe, od popa, rocka, punk rocka do inštrumentalne ter jazzovske glasbe, katerih so bili tudi sami avtorji, tako besedil kot glasbe. Za vse člane skupin moramo priznati, da so se res odlično pripravili na nastop in tako na odru pokazali le najboljše. Vse nastope je zvesto in skrbno preučil tudi glasbeni strokovnjak Aldo Komar iz Kranja. Ob koncu srečanje je nastopajočim podelil še ocene.

Po prireditvi so vse skupine prejele priznanja za udeležbo, ki jih je podelil g. Boris Kuburič, vodja tržiške območne izpostave Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti.

Zmagovalci srečanja so bili PARAZITI P. 13 in z najboljšim nastopom, ki je trajal 15 minut, dobili so možnost nastopa na 6. državnem tekmovanju rock skupin »ROCK MARATON 2006« v Lendavi, kjer bodo nastopili kot predstavniki Tržiča.

Ob koncu prispevka naj dodamo še, da se po udeležbi srečanja vidi, kako je v Tržiču ta zvrst glasbe vse bolj popularna. Zato smo ponosni, da mladim omogočimo vse več javnih nastopov in tako širšemu krogu poslušalcev ponudimo različno zvrst glasbe. Temu primeren je bil tudi lep obisk srečanja, upamo, da bo ostal tradicionalen.

Jože Bohinc

Mednarodno srečanje učiteljskih pevskih zborov

Naj se vam najprej predstavim, moje ime je Kancsar Krisztian. Trenutno v Tržiču delam kot mladi ambasador mesta Dabas, ki je prijateljsko mesto Tržiča. V tem projektu sta bila v Tržiču pred menoj že dva mlada ambasadorja, prav tako iz Dabas. Po eni strani bi rad nadaljeval njuno delo po najboljših močeh, po drugi strani pa bi tudi sam rad odkril skupne točke obeh mest in se potrudil za nadaljnje sodelovanje. V Tržič sem prispel v začetku meseca maja, domov pa se vračam konec junija.

V času prvega vikenda mojega bivanja tukaj je bilo v OŠ Bistrica mednarodno srečanje učiteljskih pevskih zborov in za to priložnost je bil k sodelovanju povabljen tudi madžarski učiteljski pev-

ski zbor iz OŠ Kossuth Lajos iz Dabas. Madžarski zbor je v Tržič prispel v četrtek zvečer. Po naporni vožnji so imeli že takoj priložnost spoznati glavne organizatorje. Naše druženje je bilo zelo prijetno, v sproščeni atmosferi, v še boljše voljo pa so nas spravili, ko smo se začeli učiti slovenske pesmi.

Naslednji dan smo se odpravili na ogled starega mestnega jedra, Tržiškega muzeja in muzeja Lovci na mamute. Kasneje smo obiskali tudi OŠ Tržič, kjer so nam predstavili izobraževalni program v Sloveniji, nad katerim smo bili navdušeni.

Pevski zbor iz Dabas je bil ustanovljen posebej za to priložnost, zato je bila naša ekipa med najmlajšimi na srečanju. Naši pevci so predstavili dve različni skupini tradicionalnih madžarskih narodnih pesmi, in sicer »paloc« in »csango«. Prva izhaja iz severne Madžarske in druga iz Transilvanije. Mislim, da so bile naše pesmi s strani občinstva in organizatorjev dobro sprejete, kar je na koncu potrdil

tudi močan aplavz. Po nastopu je sledila večerja, ravnatelj šole pa je naš pevski zbor že povabil, da se srečanja udeležijo tudi naslednje leto. Po mojem mnenju je bilo ravno slednje povabilo največje zadovoljstvo našemu novoro-

jenemu zboru. Ogledali smo si tudi mednarodno razstavo mineralov in fosilov, sledila je tudi kratka ekskurzija v Dovžanovo sotesko.

Popoldne nas je pot vodila v še eno prekrasno mesto z jezerom. Na Bledu smo preživeli lepo popoldne. Vsi obiskovalci iz Dabas so bili zelo zadovoljni z organizacijo, nastanitvijo in s celotnim programom. Pravijo, da je bilo vse več kot odlično! Zato bi se ob tej priložnosti rad zahvalil vsem organizatorjem tega dogodka, ki so nam omogočili pri tem sodelovati. To je bil prvi korak našega sodelovanja med šolama in upam, da se bo sodelovanje obeh mest le še bolj oprijelo.

Kancsar Krisztian
(prevredla Melanija Kogoj)



»Resničen nasmeh, razigranost in srčnost – najlepša ocena mojega dela«



Ljuba Nadišar – dolgoletna vodja odrasle folklorne skupine Karavanke

Kmalu po ustanovitvi se je FOLKLORNI SKUPINI KARAVANKE pridružila Ljuba Nadišar. Pri skupini je vztrajala nekaj manj kot tri desetletja; od tega več let kot vodja otroške skupine in petnajst let kot vodja odrasle skupine. Zavidanja vredno obdobje, ki je prineslo mnogo veselja in radosti ne le njej, temveč še bolj tistim, ki so v času nje-nega vodenja v skupini sodelovali.

Kako ste se znašli pri FS Karavanke? Je bilo v ospredju zanimanje za ljudski ples ali pa je bil prihod v skupino stvar naključja?

Leta 1968 smo dobili v osnovni šoli povabilo, da se vključimo v mladinsko folklorno skupino. Ker sem se že pri petih letih začela spoznavati z odrom, petjem in gledališko dejavnostjo, sem se odločila, da se poskusim tudi na tem področju. Ko sem bila tretjič na vaji mladinske skupine, je prišel Marijan Vodnjov in dejal, naj se pridružim odrasli skupini. In tako se je začelo.

Z vodenjem otroške skupine ste pričeli prav kmalu?

Leta 1972 je padla ideja, da ustanovimo otroško skupino, ki naj bi jo jaz vodila. Odziv je bil zelo velik, odgovornost pa tudi zelo velika, saj otroške skupine vsaj pri »Karavankah« pred tem ni vodil še nihče. Bil je težak začetek. Otroških skupin tudi druge skorajda ni bilo, ni bilo gradiva, ne ljudi, ki bi mi pri tem kaj dosti pomagali – vsaj jaz jih nisem poznala. Marijan mi je sicer stal ob strani, a glede metod učenja, priprave programov itd. pa sem se morala znajti, kot sem vedela in znala. Črpala sem iz tistega, kar sem se naučila pri odrasli skupini, plese poenostavila in skušala dodati nekaj otroških igrice. »Karavanke« so bile prve v Sloveniji, ki so v svojem društvu imele tudi podmladek (vsaj kolikor jaz vem).

Nekaj let ste pri odrasli skupini plesali, potem pa postali njena umetniška vodja. Kako je bilo na začetku?

V letu 1981 sem kar čez noč, tik pred potovanjem na veliko desetdnevno turnejo

v Francijo, postala vodja odrasle skupine. Bilo je zelo naporno in hkrati odgovorno. Na gostovanju se nam je pridružilo nekaj članov pobratenega društva iz Beograda, jaz sem še aktivno plesala, hkrati pa sem morala skrbeti za program, za medsebojne odnose, za obleke ... in se ukvarjati in pregovarjati z glasbeniki ... Skratka, čez noč je padlo skoraj vse name. Kljub vsemu pa je bilo nepozabno, saj smo z izborom in izvedbo programa presenetili gledalce in tudi same sebe.

Obdobje vašega dela pri skupini zaznamuje veliko napredovanje skupine v strokovnem pogledu. Verjetno je bilo to tudi plod udeležb na različnih izobraževalnih oblikah.

V Ljubljani so se začela izobraževanja za vodje folklornih skupin. Vodstvo društva se je odločilo, da se tega udeležim. Lahko rečem, da s Špelo Ahačič, s katero sva se udeležili prvega takega seminarja, nisva bili lepo sprejeti, ker »Karavank« niso marali. Vendar mi je po nekaj urah uspelo prepričati vodje tega seminarja, da imam željo po spoznavanju plesnega idr. izročila. Po uspešno opravljenem izpitu sem začela z njimi dobro sodelovati – predvsem z dr. Brunom Ravnikarjem in Mirkom Ramovšem.

Kakšna izkušnja je bila, ko ste odšli v Beograd in KUD-u Branko Cvetković postavili odrsko postavitev slovenskih plesov?

KUD Branko Cvetković je imel dve postavitvi slovenskih ljudskih plesov, in sicer gorenjskih (moja postavitev) in koroških (postavitev Marijana Vodnjova). To je bila zelo kvalitetna skupina, a ko sem prišla v Beograd, sem največ energije porabila, da sem jih naučila plesati v paru. To mi sploh ni bilo jasno, da tako dobri plesalci tega ne zmorejo. Seveda pa je bil še večji problem s koroškimi plesi, saj so bili zelo temperamentni.

Kaj pa profesionalizem? Ste kdaj pomislili, da imate s folklorno skupino toliko dela, da bi to lahko bila vaša služba?

Ne vem, o kakšnem profesionalizmu nisem nikoli razmišljala, ker sem to delala predvsem iz ljubezni. Nikoli nisem mogla načrtovati dopusta, ker nikoli nisem vedela, kdaj bo kakšen nastop. A kljub vsemu mi ni bilo težko. Vedno mi je največ pomenilo, da so člani zadovoljni, da se radi družijo in seveda, da takrat, ko je najbolj pomembno, tudi stopijo skupaj. Nikoli ne bom pozabila turnee v Poreč, ko nas je prišla gledat sama hrvaška ministrica za kulturo. Po koncertu mi je vsa vzhičena dejala, da je videla že »Rožance«, »Marolte«, »Lado«, »Tanec« ... a ji niso dali tistega, kar smo ji dali mi – resničen nasmeh, razigranost in srčnost. To so bile zame najlepše besede in najlepša pohvala, saj sem dobila potrditev, da delam prav.



Po letu 1990 je prišlo do opustitve več kot polovice programa. Kaj je to pomenilo za skupino?

Po osamosvojitvi je bil velik problem pri vseh skupinah. Temperament naših »južnih bratov« nam je bil vsem veliko bližji in vsi bi plesali samo »južne« točke, slovenske pa razen gorenjskih plesov skoraj ne. Kar naenkrat pa »juga« ni več! Kaj bomo delali sedaj? To obdobje je bilo pa res zelo težavno. A ker je bilo izobraževanje vse več, vse več napisanega, raziskanega, je bil ta prehod nekoliko lažji. V tem obdobju so na izobraževanja poleg mene hodili tudi drugi člani in skoraj vsak je prinesel kakšno novo idejo.

V nekaterih sezonah, ko ste vodili odraslo skupino, je bilo tudi 50 nastopov in več? Bilo je tudi naporno, za plesalce in verjetno še bolj za vas. Če danes pogledate nazaj ... kakšni so spomini ... se je »splachalo«?

Zastavljena vprašanja so me prisilila, da sem se po dolgih letih spet spomnila na svoje delo. In če sem že vprašana – ali se je splachalo? Moj odgovor je DA. Splachalo se je! Zato, ker mi je moje delo dalo potrditev, kako pomembno je, da se ljudje družijo, da so aktivni in da vsaj sem in tja živijo drug z drugim in ne samo sami s sabo.

Danes se s folklorno dejavnostjo ne ukvarjate več. Ali spremljate razvoj dejavnosti, si greste ogledat nastop kakšne skupine?

Pred leti se je v moji knjigi življenja obrnil list. Na njem je pisalo: na svetu je še veliko drugih, pomembnejših stvari.

Ob koncu lahko zapišemo, da je LJUBA NADIŠAR za kakovosten razvoj FOLKLORNE SKUPINE KARAVANKE naredila več, kot se od člana in vodja skupine pričakuje. Pripravila je vrsto projektov, ki odmevajo še v današnji čas, spodbujala je razvoj otroških skupin, skrbela za nove programe In še nekaj: nadaljevala je začrtano pot in vzgojila kadre, ki so aktivni še danes. V imenu izvršnega odbora društva: ISKRENA HVALA.

Bojan Knific

Tržiški upokojenci zopet v Prlekiji

Že vrsto let se upokojenci v maju mesecu odpravimo v Prlekijo. In tudi letos je bilo tako.

Obvezen je bil postanek za kopanje v Banovcih, pa obisk pri prleški družini v kraju Babinci, kjer smo že vrsto let gostoljubno sprejeti in smo nekateri z družino navezali že prav pristrčne stike. Ustavili smo se tudi v še delujočem mlinu na Muri in nabavili pravo domačo moko, v prleški oljarni pa bučno olje.



Letos pa smo si za končni cilj in postanek za kosilo - na našem potepanju po Prlekiji izbrali Gostišče MS v Ključarovcih, pošta Križevci, ki je v lasti Brigite Slavič. Gostišče MS nudi dobrote prave prleške kuhinje, konjski zrezek, vina iz ljutomerskih kleti in še in še ...

Celo ozemlje Prlekije ima že od nekdaj zelo razvito konjerejo in tudi obiskano Gostišče MS, njihovi predniki imajo več kot 100-letno tradicijo konjereje. Kasaštvo in kasaški šport sooblikujeta tamkajšnji utrip življenja tudi danes. Kasač je plemenit konj, je hiter, trden, delaven, skromen v prehrani, vztrajen in eleganten. V Prlekiji ga vzrejajo že več stoletij. Prvo medaljo v kasaškem športu v osamosvojeni Sloveniji je osvojil kasač družine Slavič.

Na domačiji Slavičevih nudijo obiskovalcem jahanje, vožnjo s sulkiji, jahanje s poniji za najmlajše, kolesarjenje, sprehode v naravo in prenočišča.



Prijazno smo bili povabljeni v Gostišče MS s strani vodja gostišča g. Nemca, ki je zadovoljen v svojem poklicu in se rad spominja svoje prehojene poti, ki ima rad Prlekijo, Pomurje in Prekmurje. Rad ima svojo družino in svoj dom. Z zadovoljstvom dela pri družini Slavič.

Marija Rakar

Skupaj gremo lažje naprej

V želji po vašem sodelovanju in pomoči vas nestrpno pričakujemo. V PD Tržič smo se člani upravnega odbora, častnega razsodišča in nadzornega odbora že zagrizeno lotili dejavnosti, nalog in ciljev, ki so zapisani v pravilih PD Tržič:

- Organiziranje izletov, pohodov, vzponov, srečanj in tekmovanj ter drugih oblik prostovoljnega planinskega in gorniškega udejstvovanja znotraj obstoječih odsekov;
- vzgoja in usposabljanje v vseh oblikah planinskega delovanja;
- sodelovanje z GRS pri preventivnih aktivnostih v gorah;
- vzdrževanje in opremljanje planinskih poti in
- skrb za naravo in zdravo človekovo okolje.

Veseli bomo vsake dobronamerne kritike in pobude, še posebej pa vašega sodelovanja in pomoči, če se boste tako odločili. Verjamem, da ste si v zadnjih letih zastavljali vprašanja glede obnove koč na Zelenici, pogorele leta 1999; zakaj ne bi pristopili in nam pomagali pri dokončni postavitvi nove koč? Zgodovinska pot našega društva je dolga in bogata, zato jo želimo predstaviti širši javnosti. Dobrodošli, če nam želite pomagati.

Naši odseki: alpinistični, športno - plezalni, markacijski in mladinsko - vodniški vas željno pričakujejo!

Prav je, da vam predstavim moje sode-

lavce, s katerimi nas družijo predvsem velika naklonjenost gorski naravi in velika pripravljenost sodelovanja v dobro planinskemu društvu, ki se približuje častitljivi 100-letnici obstoja.

Janez Piskar, vam bo lahko največ povedal o delu tistih, ki skrbijo za označevanje in vzdrževanje desetih kilometrov naših planinskih poti; **Martin Belhar** in **Simon Meglič** vodita odseka, kjer se člani usposablajo za najrazličnejše vzpone v gorah, plezališčih in tekmovanjih; **Slavko Rožič ml.** vodi društvo gorskih reševalcev, **Stane Koblar** pa načrtuje nove in nove zanimive planinske izlete.

Andreja Meglič in **Marija Klofutar** sta ravno tako ljubiteljici gora, ki sta pripravljene priskočiti na pomoč ob različnih priložnostih in vas seznanjati z našimi aktivnostmi.

Luka Rožič je že petdeset let član PD in si v tem obdobju pridobil neprecenljive izkušnje kot alpinist, gorski reševalec, turni smučar in v zadnjem obdobju kot gorski tekač. Veseli nas, da si to svoje bogastvo želi deliti tudi z nami. Za začetek nam je lahko vsem zgled njegova pripadnost društvu in morda bi res veljalo obnoviti vašo članarino? V pi-sarni na Trgu svobode 18 vam bodo z veseljem uredili vaše članstvo!

Bliža se poletni čas in čas dopustov, ko se največ ljudi odpravi iskat novih doživetij v naravo, v gore. Za počitek in osvežitev vam bodo na uslugo naše planinske koč: Pod Storžičem, na Kofcah, na Dobrči in zavetišče na Zelenici.

Z oskrbniki smo se dogovorili, da vas še posebej lepo povabimo na srečanja, ki bodo z vašo pomočjo prispevala sredstva za izgradnjo koč na Zelenici. Upamo, da nam bo vreme naklonjeno in vas že vnaprej vabimo:

v nedeljo, 6. avgusta, pod Storžič;
v nedeljo, 20. avgusta, na Kofce;
v nedeljo, 27. avgusta, na Dobrčo in
v nedeljo, 10. septembra, na Zelenico.

Naši člani vam bodo takrat na voljo za nasvete glede izbire in uporabe sodobne gorniške opreme, prikazali bodo gorniške večerine, orientacijo itd. Podrobnosti bodo objavljene na spletni strani PD Tržič, v javnih občilih in v izložbi PD na Trgu Svobode.

Čim več lepih doživetij in varnih korakov vam želimo!

Planinsko društvo Tržič
Erna Anderle



PD Tržič : Snežna jama in Raduha (2062 m)

Nedeljsko jutro, ura 6 zjutraj, tisti, ki smo se odločili, da dan preživimo pestro, z nahrbtniki že čakamo na običajnih mestih na avtobus, ki nas mimo Kamnika, Podvolovjeka in Luč po ozki ovinkasti cesti pripelje do parkirišča pod Snežno jamo, od tam pa se takoj odpravimo do 10 minut oddaljene kočice na Loki, kjer si privoščimo težko pričakovano jutranjo kavico, se okrepčamo, nato nas čaka ogled Snežne jame.

Snežna jama leži na nadmorski višini 1556 m na JZ pobočju Raduhe in je ena izmed najvišje ležečih jam v Sloveniji in v Evropi. Njena enkratnost so poleg ledu in kapniškega okrasja, ki ga običajno na takšni nadmorski višini ni, tudi kapniške tvorbe, ki so vsaj dvakrat starejše kot v drugih znanih jamah na Krasu.

Nahrbtnike pustimo počivati v avtobusu, mi pa navkreber, kjer po 10 minutah sopihanja pridemo do brunarice, tam nase »navlečemo« vsa topla oblačila, ki jih imamo s sabo; od kap, šalov, rokavic, bund, saj se temperatura v jami giblje do + 2,5° C. Pod vodstvom izkušenega jamarja se vsi odpravimo na ogled jame.



Pred vhomom vsak tretji v vrsti dobi še »karbidovko«, nato sledi strm spust po železni lestvi 5 m v globino jame. V vhodni ledeni dvorani, katere podoba se iz leta v leto spreminja, je ustvarjena rajska podoba kraškega podzemlja. Bolj ko gremo v notranjost jame, bolj »živa« je. To podobo dopolnjujejo različne razpadajoče in sigaste tvorbe, stalaktiti, stalagmiti, mogočni stebri (najvišji meri kar 25 m), baldahini in kakor škrate si s karbidovko v roki svetimo in si ogledujemo lepote, ki so bile dolga leta očem skrite, s stropa visi kapnik, ki mu vodič, jamar, pravi kar »anakonda« ker ima na koncu obliko kačje glave. Postopoma se spustimo do najnižje točke v jami in ob podatku, da smo 75 m pod zemljo, nihče ne ostane ravnodušen, pripravi nam glasbeni koncert igranja po kapnikih, ki si ga lahko privoščijo samo on. Na steni vidimo jamsko deklico, obarvano rdeče, zaradi železa. Lahko bi bila »konkurenca« Ajdovski deklici, za konec ogleda pa nas čaka še presenečenje, »sončni mrk« in »voda«, ki popestri ogled same jame, pot nazaj po jami, kjer si še zadnjič ogledujemo njene lepote in po lestvi se povzpne nazaj na površje.

Pričaka nas toplo sonce, nato pa po naše nahrbtnike, v katerih je hrana za naše prazne želodce.

Vodnik Stane nas bodri, ko rahlo vzdihnemo, da ob 13^h še nikoli nismo pričeli z našimi vzponi in da bi lahko tudi kar obrnili in šli po skoraj dveurnem ogledu jame počivat. Pa nam ni preostalo drugega, kot da smo šli ubogljivo za njim.

Po dveurnem vzponu, ki smo ga »spet« začeli na našem parkirišču, še enkrat mimo Snežne jame do planine Arta in



nato po strmem vzponu med ruševjem, kjer se pot nekajkrat približa prepadnim zahodnim stenam le na nekaj metrov in tako omogoča pogled na Robanov kot in Zgornjo Savinjsko dolino globoko pod nami. Pridemo do položnejših travnikov ter končno na sam vrh, s katerega vidim Triglav, Košuto, Grintavec, Obir, Peco, Uršljo goro. Severna stran Raduhe ima strme, prepadne stene, južna pa nam kaže sončno, prijaznejšo in bolj položno podobo.

Tako kot na vsakem vrhu, na katerega »prilezemo«, ena »gasilska« in kratek počitek, no, vsaj meni se je zdel kratek. In že spust po dokaj strmi krožni poti do Kočice na Loki, kjer smo tako kot zjutraj srebrali pozivljajočo črno tekočino. Vsem je sedaj čisto razumljivo, zakaj smo šli najprej na ogled Snežne jame, ker na koncu res ne bi bilo veliko kandidatov za njen ogled.

Pozno popoldan, ko smo spraznili vse svoje zaloge iz nahrbtnikov, je čas, da se odpravimo proti domu. Malo utrujeni, pa vendar vseeno dobro razpoloženi se »zbašemo« v avtobus, z vmesnim postankom nekje sredi poti smo ob mraku doma, še slovo do prihodnjic in lepa nedelja se počasi končuje.

Marinka Stanonik

Joj, kako lepo doživetje!

Da, tako lepo, da ga želim deliti z vami. Zadnja pomladanska sobota je bila že prav poletna in zato kot nalašč za izlet. Pa ne izlet kar tako, pač pa izlet skupine »metuljčki« iz vrtca Deteljica. Na rednem roditeljskem sestanku smo se s starši dogovorili, da bomo družinsko obiskali Bled in se s pletno popeljali na otok.

Saj nisem mogla verjeti, da še kar precej staršev ni bilo nikoli na blejskem otoku, od otrok pa le posamezniki. Nenavadno še toliko bolj, saj se ta biser nahaja komaj streljaj od Tržiča in škoda je, da ga tujci poznajo bolje kot mi.

Otroci so bili polni pričakovanj in odštevali so dneve, ki so nas še ločili od sobote. »Otoček sredi jezera, gori pa cerkva ...«, so prepevali dan za dnem v vrtcu. Potem, ko smo se z dvema pletnama bližali otoku, so bile oči polne lepot, tako da so na pesem kar pozabili. ... Prisluhnili smo zavesljam in pljuskom vode pa bim-bam, bim-bam se je slišalo že čisto blizu. Koliko naših želja je odšlo ob zvonjenju in upanju, da se bodo uresničile. Kar prehitro je minil naš čas na otoku, kjer smo ob slovesu opazovali še jato rib, od malih pa do »ta velikih«. Družine rac in labodja družina pa sta pospremili naš prihod nazaj na trdna tla. V senci mogočnega hrasta smo naredili še zelo veeeeeelik krog, zapeli in zaplesali. Po manjših skupinicah smo še malce uživali v lepem dnevu, nato pa odšli z avtobusom novim dogodivščinam naproti. Seveda ob spremstvu pesmi in dobre volje, ki je ni zmanjkalo niti ob počasni vožnji zaradi zastoja na cesti.

Za petdeset najmlajših, mladih in malo manj mladih po letih, pa vendar še zelo po srcu, se je izlet iztekal. Ostali pa bodo čudoviti spomini na naše druženje, ki jih bomo obujali tudi ob številnih posnetih fotografijah.

Erna Anderle, vzgojiteljica



PD Križe: Veliki Rogatec in Lepenatka – 20. maja 2006

Kako vznemirljivi imeni za gori, ki sta marsikomu nepoznani, saj ju ni med zahtevanimi vrhovi slovenske planinske poti. Obe gori sta sestavni del grebena, ki se razprostira vzhodno od položnih travnikov Velike planine med dolinama Drete in Lučnice.

To bo pravi planinski podvig, saj je bilo v razpisu napovedano 8 ur hoje in neverjetna, a kratka strmina pod vrhom.

Začetek poti je bil na Črnicu, to je prevalom med gorenjskim in štajerskim delom Slovenije, na višini 902 metra. Glede na napoved smo pričakovali občasno oblačnost, pa nas je že na startu pričakala megla in nas spremljala do cilja.

Pa kaj, za nas še vedno velja, da ne more biti tako slabega vremena, da se mi ne bi dobro imeli. In res, mahnili smo jo sprva skozi smrekov in nato bukov gozd. Bukve so bile res občudovanja vredne, pot mehka, le vidljivosti ni bilo. Pod Lepenatko je planina, ki je bila nekoč posest gornjegrajskega samostana in so se v teh dneh pripravljali na sprejem živine. Od tod dalje se razprostirajo lepi travniki, kjer je bilo vse polno encijanov in ostalih planinskih cvetic. Zaradi vulkanskih tal je rastlinstvo drugačno kot drugod v Kamniških Alpah. Podobna tla so pri nas le še na Pohorju in Smrekovcu. Voda ne ponikne, zato je pod goro veliko izvirov.

Že spust z Lepenatke na sedlo pod Velikim Rogatcem je bil vznemirljiv, saj je megla opravila svoje.

Za Rogatec tudi velja (pravijo pa mu tudi beli menih – po belih skalah), da vsakomur pokaže roge ali pa vsaj rožiček. No, tudi mi nismo bili izjema, zato je manjši del skupine odšel na vrh, ostali pa proti kmetiji Špeh in mimo sv. Lenarta do Gornjega Grada.

Veliki Rogatec je bil omenjan že na starem avstrijskem zemljevidu iz 18. stoletja.

Razgled z vrha je po opisu res lep. Na severozahodu nad dolino Podvolovljek je Dleskovška planota, za njo skalnati Ojstrica in Planjava, levo pa osrednji dvatisočaki Grin-



tovcev. Na zahodu se vidi Velika planina z Rzenikom. Na jugu so za Ljubljansko kotlino Dolenjsko gričevje in notranjske kraške planote, pri dobri vidljivosti pa pogled menda seže do Snežnika. Na jugovzhodu se vleče gozd-nato sleme od Črnic do Menine, na severovzhodu pa Smrekovec in Golte.

Še ena zanimivost teh krajev: cerkvica sv. Lenarta je na višini 6 metrov opasana z verigo.

Za konec: Pohod je bil fizično zahteven, a lep, razgiban in zanimiv, obe gori stojita tam in čakata, da ju osvojimo v lepšem vremenu, se navdušujemo nad lepimi razgledi in posedimo sredi cvetja.

Za Planinsko društvo Križe,
Ivana Valjavec



Društvo računovodij in finančnikov »DRAFIT« TRŽIČ na izletu

Društvo »DRAFIT« združuje računovodje in finančnike v občini, pa tudi ostale, ki želijo biti člani tega društva. Podobno kot prejšnja leta, smo se tudi letos odločili, da organiziramo dvodnevni izlet. Prijavilo se nas je za en avtobus, 17. ter 18. junija 2006 smo preživeli dva čudovita dneva v Lombardiji.

Prvi dan smo si ogledali italijansko mesto Bergamo z lepotami srednjeveških palač, mogočnih cerkva in galerij ter okušali kavo in slaščice. V nadaljevanju poti smo občudovali jezera Lecco in Como, krasno gorsko okolico, vrtove in parke ter se ustavili v vasici Bellagio, ki slovi kot najlepša evropska vasica. Drugi dan smo se po jezeru Maggiore z ladjico odpeljali na skupino Boromejskih otokov, kjer smo občudovali vile, čudovite vrtove in parke. Najlepši otok

je seveda Isola Bella, saj ga je grof Carlo III. Borromeo v 17. stol. iz skalne gmote preoblikoval v rajski vrt.

Ko smo se v popoldanskih urah peljali proti domu, nismo čutili nobene utrujenosti. Kar prehitro je vse skupaj minilo in ko smo po avtobusu prisluhnili vtisom udeležencev, je bilo slišati od sodobnih »the best«, »cool«, »o.k.«,

do krasno, prima je bilo, boljše ne bi moglo biti. Najbolj mi je bila vseč tista – za take trenutke je vredno živeti.

Seveda pa so za tako prijeten in lep izlet, poleg udeležencev samih, poskrbeli tudi pri agenciji Alpetour z obema šoferjema avtobusa in vodičko Matejo.

Metka in Damjana



Društvene novice

Rekreacija v Društvu diabetikov Tržič

V DRUŠTVU DIABETIKOV TRŽIČ veliko pozornost posvečamo rekreaciji. Nekaj dejavnosti organiziramo sami, nekaj pa je dogovorjenih v gorenjskem prostoru.

Sredino dopoldne je dan, ko se rekreativci podajo na daljše sprehode po okolici. Ta oblika se je dobro prijela, žal pa ugotavljamo, da se nam skoraj nihče nov ne pridruži. Hoja je zelo priporočljiva, sprehodi pa ne prezahtevni, zato ocenjujemo, da bo v jeseni več zanimanja za to. Čez poletje sprehodov ne bo.

V soboto, 20. maja, je naše društvo organiziralo pohod na planino Preval, in to za gorenjska društva. Kar lepa družina se je zbrala pod Ljubeljem. Čeprav vreme ni bilo najlepše, ni nikogar motilo. Na poti je bilo potrebno biti malo bolj previden in vse je potekalo po načrtih.



Naslednjo soboto pa se nas je zbralo kar 34. Cilj je bila Gornja Radgona, kjer je potekalo republiško rekreativno srečanje sladkornih bolnikov Slovenije. Tokrat je bilo z vremenom vse v redu in prav zanimivi so bili tam organizirani pohodi in sprehodi. Mi se športnih iger nismo udeležili, z veseljem pa smo se sprehodili ob Muri.

Društvo bo za vso svojo dejavnost za dva meseca zaprlo svoja vrata, tako bodo po utečenem urniku potekale dejavnosti spet od septembra naprej.

Ana Marija HAFNER

102 LETI Angele BERTONCELJ

29. maja se je v Domu Petra Uzarja zbrala pisana družina. Dom je povabil v goste sorodnike njihove oskrbovanke Angele BERTONCELJ, ki je ta dan dopolnila 102 leti. Seveda se je praznovanju pridružil tudi moški pevski zbor Društva upokojencev, Ciril Markič je slavljenci z veseljem čestital v imenu društva. Pevski zbor je zapel nekaj pesmi in vsi zbrani so prav z veseljem prisluhnili vsem čestitkam, ki jih je dobila gospa Angela. Posebno mesto je seveda imela čestitka predsednika države Janeza DRNOVŠKA, ki se slavi sicer ni mogel udeležiti, je pa to naredil pisno. Na koncu ni manjkala velika torta in kozarček penine, ki jo je pripravil dom.

Ana Marija HAFNER



LETNA KONFERENCA KRAJEVNEGA ODBORA ZB BISTRICA

19. maja je Krajevni odbor ZB in udeležencev NOB v Bistrici imel svojo letno konferenco. Člani so se zbrali v dvorani gasilskega doma v Bistrici. Uvod je popestril nastop ženskega pevskega zbora Kulturnega društva Bistrica.

V uradnem delu je predsednica Draga KOREN podala poročilo o delu odbora v preteklem letu. V razpravi, ki je sledila, so razpravljavci ugotavljali, da organizacijo tare precej težav, ki pa niso samo v tem kraju, ampak je to vsesplošni problem. Člani se starajo in zelo težko bo še naprej ohranjati spomin na zgodovinske dogodke med vojno. Tudi gledanja na to so različna in se spreminjajo.

Vendar pa v Bistrici le ni vse tako črno. Zelo dobro ta krajevni odbor sodeluje z Domom Petra Uzarja, kjer biva kar 17 njihovih članov. Dom ima vedno posluh za pomoč pri njihovih srečanjih.

Veseli bi bili, da bi se v njihove vrste včlanili tudi mlajši. Letos se je na novo včlanilo kar 8 mlajših in želijo si, da bi se jim pridružil še kdo.

Ana Marija HAFNER



HODIL PO ZEMLJI SEM NAŠI

Tak je bil uradni naslov koncerta ženskega pevskega zbora KD Bistrica, 26. maja, v bistriški šoli. Pevski zbor se je tokrat predstavil širši javnosti z zelo razgibanim programom in pod novim strokovnim vodstvom Monike DONKO.

Na začetku je zbor s pesmijo povabil v dvorano STU LEDI, nadaljeval pa je s starimi cerkvenimi pesmimi, ni izpustil Mozarta in jazzovskih ritmov. Nato so se predstavile naše pokrajine. Najprej je bila na vrsti Koroška. Slikovito jo je predstavila družina ORAŽE s Sel. Sledila je Bela krajina, nato svatovske pesmi, pa še Gorenjska in na koncu Rezija.

Vsako pokrajino so spremljali tudi za pokrajino značilni plesi, ki so jih odplesali člani folklorne skupine Karavanke.

Večer je bil res zanimiv, zbor pa je pokazal sposobnost petja najrazličnejših pesmi in vsi nastopajoči so obiskovalcem predstavili pester večer.

Ana Marija HAFNER





Klub tržiških študentov

KTŠ je mesec maj dodobra napolnil s športnimi dejavnostmi, kar pomeni, da bomo tradicijo nadaljevali tekom celotnega poletja ter dejavnosti nadgradili še na drugih področjih. Tako si lahko obetate rafting na reki Soči, turnir v odbojki na mivki, kakšna zabava ali dve ...

V maju smo pripravili tekmovanje v teku dvojic in predizpitni piknik. 20. maja smo se tekmujoči zbrali v Podlublju, kjer nas ni pričakalo prav nič majske vreme, saj smo se pripeljali v turbno meglo. A vendar vreme ni pokvarilo vzdušja in smo se podali na progo. Tek dvojic je bil osnovan tako, da sta par sestavljala dekle in fant, ki sta morala preteči skupno razdaljo 4,5 kilometra, kjer je dekle preteklo 1,5 kilometra, preostali del pa fant. Na progi, ki se je raztezala od nogometnega igrišča v Podlublju pa vse do Tominčevega slapu sta zmago osvojila Robert Rakovec in Maja Drakslar, drugo mesto Matic Švab in Pia Ažman, tretje pa Klemen Srna in Maja Brezar. Kljub slabi udeležbi tekmovanja (saj očitno študenti in dijaki zagrizeno študirajo in se učijo, kar se bo po vsej verjetnosti odrazilo tudi na rezultatih) je le to potekalo z obilico smeha in dobre volje. Kljub predanosti šolskim obveznostim pa velja: »Zdrav duh v zdravem telesu.« Po napornem teku smo pripravili piknik, kjer so se nam pridružili še ostali klubovci in uspešno zaokrožili celodnevno dogajanje.

Da pa se ne bi ukvarjali samo s tekom, so člani KTŠ-ja sodelovali na kolesarskem jurišu v Udinborštu. KTŠ-jevci so zasedli zavidljiva mesta, saj

je Robert Rakovec dosegel 1. mesto v moški kategoriji, Primož Ješe 2. in Izidor Meglič 3. V ženski kategoriji je KTŠ zastopala Maja Drakslar, ki je osvojila 1. mesto. Vse čestitke!

KTŠ je sodeloval tudi na dnevu športa v Lešah, kjer so se ekipe iz najrazličnejših koncev Gorenjske pomerile v znanju košarke. Tu KTŠ ni tako blestel, vseeno pa smo uspeli oblikovati kar 2 ekipe, kjer so se fantje izkazali z borbenostjo ter pripadnostjo igri.

Ob skorajšnjem slovesu se spodobi, da objavimo, da se trenutnemu vodstvu KTŠ-ja v začetku jeseni izteka mandat ter da se dokončno poslavljamo. Zatorej pozivamo vse študentke in študente, da razmislijo o tem, kako želijo sodelovati v soustvarjanju tržiskega študentsko-dijaškega dogajanja. Lahko se oglasite ob uradnih urah, ki bodo v mesecu juliju in avgustu potekale ob sredah med 18. in 20. uro, in postavite vsakršna vprašanja, ki vas zanimajo. Vsekakor pa se lahko poslužite tudi drugih metod komu-

niciranja: vse e-naslove in telefonske številke lahko najdete na www.klub-ts.si.

Na spletni strani boste obveščeni o vseh tekočih dejavnostih in prireditvah, ki jih organiziramo – pridružite se nam. In za konec – KTŠ želi vsem bralkam in bralcem "Tržičana" prijetno preživljanje poletja z najboljšimi pospeški ter polno obetajočih se trenutkov! Sam' še dobr' se nam obeta ...

Klemen Srna,
predsednik Kluba tržiških študentov



ŠPORT

Aktivnosti plesalcev Plesnega kluba M Tržič

28. maja je v organizaciji plesnega Kluba Briljantina Ljubljana potekalo 15. državno prvenstvo v akrobatskem rock and rollu. Plesni klub M Tržič je zastopalo kar pet plesnih parov.

V kategoriji mini so bili plesni pari zelo uspešni, saj si je plesni par Dominika Kopic in Klara Jazbec z odličnim nastopom priplesal 9. mesto, ravno tako zelo dobro uvrstitev sta dosegla Jaka Zupan in Patriša Meglič, saj sta osvojila 19. mesto, plesni par Katjuša Stanek in Katja Žitnik sta osvojila 21. mesto, Eva Đorđeski in Lejla Glavič pa 22. mesto. Vsi plesni pari so nastopili tudi v tekmovanju Formacij. Formacija PKM Tržič je osvojila 3. mesto.

Tudi v članski kategoriji je naš klub M imel svoja predstavnika: Jure Markič in Melanija Kogoj sta z dobro predstavo talnega in akrobatskega programa osvojila 3. mesto.

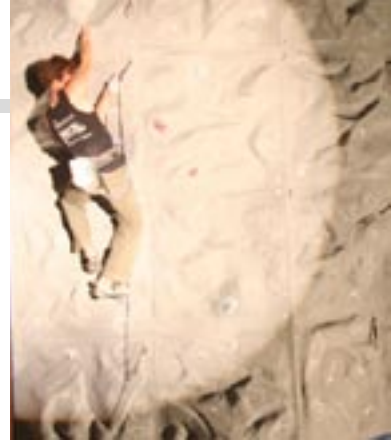
Plesni klub M Tržič je v sredo, 14. junija, zaprl svoja vrata. Na zaslužene počitnice se je odpravilo cca 60 plesalcev članov PKM Tržič. Zaključna prireditev je potekala v dvorani na Baloslu 4, kjer so člani predstavili nekaj svojega programa, ki so se ga naučili v osmih mesecih. Vsi so prejeli diplome za uspešno opravljen letošnji plesni tečaj.

Plesni pozdrav in na svidenje v septembru!

PKM Tržič



Tako so se postavili naši člani za eno gasilsko.



Državno prvenstvo v športnem plezanju

Drugi konec tedna v juniju je v Trziču potekala druga tekma državnega prvenstva v športnem plezanju za vse kategorije. V dveh dneh se je na zanimivih plezalnih smereh zvrstilo veliko tekmovalcev, na koncu pa smo dobili 12 novih zmagovalcev v posameznih kategorijah. Najbolj zanimiva za gledalce je bila prav gotovo članska tekma, saj smo se za njeno izvedbo še posebej potrudili.

V moški kategoriji je bil po dopoldanskem delu najboljši Matej Sova, vendar mu je v finalu nekoliko zmanjkalo moči. Zmago mu je odnesel njegov klubski kolega Klemen Bečan,

Matej je končal na 2. mestu. Da pa je bilo slavlje za domače gledalce še toliko večje, je poskrbel Jure Bečan, saj se je prvič v karieri povzpел na stopničke v članski kategoriji. S tretjim mestom in odličnim plezanjem je pokazal njegovo odlično pripravljenost v tej sezoni.

Pri dekletih po dopoldanskem delu ni bilo večjih presenečenj, vse favoritinje so preplezale do vrha. Zvečer je v težki smeri največ koncentracije pokazala Škofjeločanka Natalija Gros. Na drugo mesto se je uvrstila Maja Vidmar, na tretje pa Lučka Franko, prav tako obe Škofjeločanki.

Pri ostalih kategorijah večjih presenečenj ni bilo, se je pa pokazalo, da je seznam kandidatov za najvišja mesta pri večini kategorij kar velik. Od trziških tekmovalcev lahko omenimo dobitnike medalj – v svojih kategorijah so zmagali Jerca Meglič (mlajše deklice), Ana Veternik (starejše deklice), Patricija Levstek (kadetinje), Jure Bečan (kadeti) ter Klemen Bečan (člani). Druga mesta sta si priplezala Neža Meglič (kadetinje) ter Matej Sova (člani), tretje pa Leja Kos (kadetinje) in Jure Bečan (člani).

Več rezultatov ter fotogalerijo si lahko ogledate na www.dp-trzic.com. Za pomoč pri izvedbi tekme se ŠPO še posebej zahvaljuje Občini Trzič (generalni sponzor), Gorenjskemu Glasu (medijski pokrovitelj) ter zlatim sponzorjem PD Trzič, Red Orbit, Bojan Leben ter vsem ostalim sponzorjem! Se vidimo naslednje leto!

Saša Truden



Bravo naši

Tržiška ekipa gluhih in naglušnih balinarjev v sestavi Janez Pavšek, Branko Eršte in Matjaž Podlipnik je 17. 6. 2006 na balinišču Primskovo v Kranju v svojem debitantskem nastopu v tekmovalnih majicah, ki nam jih je prijazno podarilo Turistično društvo Trzič, na državnem prvenstvu gluhih in naglušnih srčno in pogumno igro presenetljivo, toda povsem zaslužno osvojila odlično 3. mesto.

Boris Horvat Tihi, selektor

Test hoje – maj 2006



Tudi letos smo organizirali test hoje, in sicer se je to zgodilo v četrtek, 25. maja 2006, pred osnovno šolo v Križah. Blizu 100 udeležencev, željnih hoje, je prišlo na preizkus. Prehoditi so morali 2 km, kar je tudi vsem uspelo. Pred hojo smo jim pomerili pritisk in izmerili sladkor v krvi.

Ko so se malo odpočili, so nestrpno čakali rezultate. Želeli so vedeti, kakšna je njihova telesna pripravljenost.

Vsem, ki so se testa udeležili, in tistim, ki so tako ali drugače morali izpustiti, sporočamo, da bo v mesecu septembru drugi del.

Ekipi, ki se že šesto leto zapored trudi, da bi test kar najbolje uspel, se zahvaljujem za pomoč in sodelovanje. Kajti brez njih bi bilo to nemogoče izpeljati.



Športna zveza Trzič
Biserka Drinovec, sekretarka

Na fotografiji od leve proti desni zadaj: Matija, Tjaša, Barbka, Boštjan, Janez, spredaj: Ema, Biserka, Mirjam, Nina, Zare

Aleš Borčnik, državni prvak v hitrostnem izbijanju, domačin Grega Košir drugi

V nedeljo, 18. junija, je bilo na balinišču v Bistrici državno prvenstvo v hitrostnem izbijanju za člane. Tekmovanje je organiziral Balinarski klub Bistrica. Glavna pokroviteljka tekmovanja sta bila Občina Tržič in Krajevna skupnost Bistrica. Tekmovanje je s kratkim nagovorom odprl župan gospod Pavel Rupar.

Hitrostno izbijanje je najbolj atraktivna balinarska disciplina. Nastopilo je šestnajst najboljših igralcev iz cele Slovenije, med njimi tudi trije domačini, in sicer Grega Košir, Rok Bešter in Kle-

men Valjavec. V finale tekmovanja pa so se uvrstili Aleš Borčnik in Grega Oprošnik iz Balinarskega kluba Sloga iz Ljubljane, Erik Petrič iz kluba Planina in domačin Grega Košir iz kluba Bistrica.

V finalu so dosegli sledeče rezultate:

1. Aleš Borčnik 39 točk,
2. Grega Košir 38 točk,
3. Grega Oprošnik 33 točk in
4. Erik Petrič 30 točk.

Na koncu tekmovanja je predsednik



Balinarske zveze Slovenije gospod Jože Rebec podelil medalje, zmagovalc pa je dobil tudi pokal. Gospod Rebec se je zahvalil Balinarskemu klubu Bistrica za odlično organizirano tekmovanje. Zmagovalcem pa sem predsednik kluba Bistrica Brane Hervol podelil tudi spominska darila.

Brane Hervol



Državno tekmovanje osnovnih šol v posamičnem atletskem tekmovanju

Vsako leto se najboljši atleti iz osnovnih šol pomerijo na državnem atletskem tekmovanju. Tokratno prvenstvo nas je vodilo v staro mesto ob Dravi, na Ptuj, kjer je Tržič zastopalo šest učencev iz vseh treh osnovnih šol. Spremljala sva jih mentorja Silvo Japelj in Anže Rener.

6. junij 2006 si bo verjetno najbolj zapomnila tekmovalka OŠ Križe, Lucija Jazbec, ki nas je presenetila z odličnim 1. mestom v suvanju krogle. Kljub hudi konkurenci je z metom 10,44 m presenetila samo sebe in razveselila

celo ekipo. Postati državni prvak pa ni kar tako, zato Luciji ob osvojeni zlati medalji iskreno čestitamo in ji želimo še veliko športnih uspehov, saj je perspektivna rokometarica.

Po odličnih rezultatih so posegali tudi drugi naši atleti:

- Anja Meglič (OŠ Bistrica), 6. mesto v suvanju krogle,
- Nejc Peharc (OŠ Tržič), 6. – 7. mesto v skoku v višino,
- Peter Čebren (OŠ Tržič), 11. mesto v teku na 60 metrov,
- Jan Cvek (OŠ Križe), 13. mesto v



teku na 300 metrov,
- Žiga Žepič (OŠ Križe), 20. mesto v teku na 60 metrov.

Glede na to, da so se vsi naši udeleženci uvrstili med prvih dvajset izmed vsaj 500 nastopajočih, ocenjujemo prvenstvo več kot uspešno. Našim tekmovalcem pa čestitamo in jim kličemo na svidenje na naslednjem državnem prvenstvu!

Anže Rener, prof. šp. vzg.

Kegljanje krajanov KS Kovor

Krajevna skupnost Kovor je že tradicionalno v sodelovanju z barom Pr' Rihtarju v Zvirčah organizirala tekmovanje v kegljanju, ki je bilo v soboto, 10. junija, v treh kategorijah. Vsak tekmovalc je imel 50 lučajev, in sicer 25 na polno in 25 na čiščenje.

Pri ženskah je bila najuspešnejša Nada VIDIC, druga je bila Breda BODLAJ, tretja pa Urška GABOR. V kategoriji moški nad 40 let je zmagal Marjan ČUK, drugo mesto je zasedel Miro BODLAJ, tretje pa Borut SAJOVIC. Pri moških do 40 let pa je

največ kegljev podrl Jure ALBREHT, drugi je bil Uroš DACAR, tretji Milan ŽEGARAC.

Ob koncu tekmovanja je predsednik KS Kovor Borut Sajovic najboljšim podelil kolajne, vsem udeležencem pa tudi nagrade, ki so jih prispevali podjetje DO-RAL, ki je ekskluzivni zastopnik proizvajalca barv in lakov firme TEKNOS-Denmark, restavracija SAPCA z Ljubelja ter Bar pr' RIHTARJU. Tekmovanje je bilo hkrati tudi družabno srečanje krajanov.

Borut Sajovic
Breda Bodlaj



15 uspešnih M-ovih let

Plesni Studio M je 4. junija v Mostecu praznoval 15 let delovanja. Ustanovitelja plesne šole Marko Hren in Anita Vihtelič sta sprva načrtovala, da bosta jubilej obeležila samo v družbi njunih plesnih vaditeljev, a dogodek je zaradi dveh poškodovanih psičkov dobil širše in, kar je najpomembnejše – dobrodelne razsežnosti.

Okrog novega leta sta Marko in Anita na spletu zasledila sliko poškodovane bernske plansarske ovčarke Lučke. Psička, ki je na srečo našla zavetje pri dobrosrčnih ljudeh, je od bolečin osivela v nekaj dneh, pred seboj pa je imela žalostno usodo. Lastnica zavetišča Horjul Polona Samec, ki na svojem posestvu skrbi za poškodovane in zapuščene živali, je z ubogo psičko obiskala veterinarsko kliniko, kjer so ji dali upanje za Lučkino lepo prihodnost. Edina rešitev je bila draga operacija. Kljub majhni verjetnosti za uspeh se je začelo zbiranje sredstev za reševanje pasjega življenja, svoj delež pa je prispeval tudi Marko. Lučka je po operaciji sicer okrevala, a je v njenem obnašanju še danes čutili posledice nesrečnega dogodka, saj se je umaknila v osamo in le redko kdo sme v njeno bližino. Zaradi strahu do ljudi bo psička verjetno za vedno ostala v Horjulu, če pa bo bojazen pred ljudmi z leti premagala, jo morda čaka topel dom.

Drugo strašno zgodbo je doživel mešanček Ninko, ki se ga je lastnik hotel znebiti na krut način. S strašnimi poškodbami je podobno kot Lučka uspešno prestopal operacijo. Stroški operacije niso bili majhni, a tudi Ninku je pomagalo veliko dobrotnikov in med njimi sta bila tudi Marko in Anita. Sedaj je dlaka na Ninkovem telesu je že delno prekrila sledi poškodbe, Ninko pa se je v tem času socializiral veliko lažje kot Lučka, zato je že pripravljen na vesele trenutke v novem domu.

Pomoč živalim

Marko in Anita pravita; »Ko ti gre dobro, se ozri okrog in poglej, če lahko vsaj malo pomagaš še komu, da mu bo šlo vsaj malo bolje.« Že vrsto let pomagata invalidni mladini, prispevata za šolo za sirote na Tibetu, donirata za Pomežik soncu, Rdeči križ, Darfur ... Po dveh opisanih strašnih zgodbah, ki sta se pripetili neboljenim živalim, sta se Marko in Anita odločila po svojih močeh pomagati tudi živalim. Menila sta, da poklonjeni denar zavetišču ni dovolj, zato sta v prireditev ob praznovanju 15-letnice delovanja svoje plesne šole vključila tudi živali. Piknik v Mostecu je bil namenjen zbiranju

sredstev za zavetišče Horjul, povezali pa so se tudi z društvom Repek ter društvom za zaščito živali Ljubljana.

Piknik

Anita je bila presenečena nad številom članov plesne šole, ki so prišli v družbi svojih psov že na jutranjo predstavitev zavetišča Horjul. Sledil je izbor najbolj simpatičnega para – lastnika/lastnice in njegovega kužka. Najbolj simpatična sta postala Ožbej z mešančkom, ki ga kličejo kar Dečko, in Ema z dvema čistokrvnima tibetanskima terierkama. Pri izboru najlažjega psa je zmagala Čivava lastnice Silvije, najtežji pa je bil Bernardinec Oto. Poleg glavnega dogajanja so si številni M-ovi člani, obiskovalci piknika, in mimoidoči nedeljski sprehajalci lahko na posebni tabli ogledali slikovne pasje zgodbe o uspehu, nekaj psičkov pa je čakalo na morebitne nove lastnike.

Presenečenje

Marko in Anita sta se ob jubileju s simboličnimi darili zahvalila tudi vsem plesnim vaditeljem in zvestim sodelavcem Grosupelj, Tržiča, Vrhnike in Ljubljane. Nad ročno izdelanimi Dobrimi vilami iz keramike, ki jih je izdelala unikatna oblikovalka Mateja Horvat, so bili vsi obdarovani presenečeni, predvsem zato, ker je bilo na vsaki Dobri vili posebno poimensko posvetilo.

Bilo je veselo

Vzdušje v Mostecu je bilo čudovito, saj so se povabili na dobrodelni nastop odzvale tri glasbene skupine: Slapovi, Čuki, in Pop'n'Dekl; povabljeni Rok'n'bendovci in Kingstoni pa so bili zadržani. Navdušenost nad dogodkom se ni podelila niti v popoldanskem času, ko so se s plesnimi točkami predstavile vse plesne skupine plesnega mesta, vseh treh plesnih klubov M (Grosuplje, Tržič in Ljubljana). Nastopili pa sta tudi dve gostujoči skupini orientalskih plesalk: skupina Adore in solistka Alayna. Ni manjkalo niti animacij za otroke, ki so bili še najbolj veseli srečelova.

Dobrota nima meja

Da še vedno obstajajo ljudje mehkega srca, dokazuje približno pol milijona tolarjev, ki so jih zbrali s pomočjo srečelova, donacij nekaterih večjih partnerjev, Markovega in Anitinega prispevka ter manjših donatorjev, ki so v primeru, da so prispevali več kot 10 tisoč tolarjev, prejeli spominsko majico, na kateri sta upodobljena deček in deklica (mogoče sta to kar Marko in Anita) s svojima pasjima ljubljenskoma (levo je Anita Ronja in desno je Markova Indija). Logotip je narisal – prispeval priznani slikar, oblikovalec in designer Igor Ribič. Plesni vaditelji so prispevali vsak po eno svojo pedagoško uro, zbrali več kot 60.000 tolarjev in jih namenili za nakup hrane. Z res veliko donacijo »ena paleta hrane« in nagradami za srečelov pa se je izkazalo tudi podjetje Purina oziroma njen slovenski zastopnik Merit.

Ker je bil piknik v družbi živali prvi tovrsten projekt v organizaciji Plesnega Studia M in ker je bil odziv pozitiven, bosta Marko in Anita poskušala prireditve ponoviti tudi ob zaključku naslednjega šolskega leta.

Marko Hren in Anita Vihtelič,
Plesni Studio M



KURNIKOVA PRIZNANJA 2006, RAZPIS za sezono 2005/06

ZVEZA KULTURNIH ORGANIZACIJ TRŽIČ

Zveza kulturnih organizacij Tržič na podlagi Pravilnika o podeljevanju Kurnikovih priznanj poziva kulturna društva in organizacije, ki se ukvarjajo s kulturno dejavnostjo, krajevne skupnosti, podjetja, politične stranke in občane Tržiča, da za Kurnikove plakete, listine in značke predlagajo posameznike, skupine ali društva, ki so v pretekli kulturni sezoni dosegli izjemne uspehe ali že dolgo let uspešno delujejo v tržiški ljubiteljski kulturi.

Zveza kulturnih organizacij Tržič razpisuje naslednja Kurnikova priznanja:

Zlata Kurnikova plaketa in listina:

- za izredne ustvarjalne dosežke,
- kontinuirano in načrtno repertoarno politiko,
- razvijanje novih vsebin in oblik dela,
- kulturno vzgojo in mentorsko delo,
- publicistično delo,
- kulturnoanimacijsko delo.

Srebrna Kurnikova plaketa in listina:

- za posamezne izredne ustvarjalne dosežke v sezoni 2004/2005.

Bronasta Kurnikova plaketa in listina:

- za dolgoletno strokovno in organizacijsko delo,
- za dosežke trajne vrednosti.

Kurnikove plakete se istim kandidatom lahko podelijo tudi večkrat.

Jubilejna Kurnikova značka:

- bronasta Kurnikova značka: za 5-, 10- ali 15-letno delovanje,
- srebrna Kurnikova značka: za 15-, 20- ali 25-letno delovanje,
- zlata Kurnikova značka: za 25- ali večletno delovanje v ljubiteljski kulturi.

Značke lahko prejmejo samo posamezniki.

Pisne predloge z dokumentirano obrazložitvijo za vse vrste priznanj sprejema Zveza kulturnih organizacij Tržič, Čankarjeva 1, vključno do 15. oktobra 2006.

Predsednica ZKO Tržič
Metka Knific, l. r.

ŠPORTNA ZVEZA TRŽIČ

bo v času poletnih počitnic
od 10.7. - 14.07.2006

organizirala

PLAVALNI TEDEN.

Za koga ?
Za otroke, stare od 7-15 let.

Kdaj ?
Vsak dan od 9.00 do 12.00.

Cena, v katero je vključeno vodenje, organizacija, najem bazena, znaša: 3.500,00 sit/udeleženca.

Rok za prijave 6.julij 2006.

Za dodatne informacije lahko pokličete na
tel. 05/90-10-313 ali GSM 051/354 064.

VSAK DAN SE BOMO PO TEČAJU SLADKALI S SLADOLEDOM.

ŠPORTNA ZVEZA TRŽIČ

bo v času poletnih počitnic
od 10.7. - 14.07.2006

organizirala

PLAVALNI TEČAJ.

Za koga ?
Za otroke, stare od 4-6 let.

Kdaj ?
Vsak dan od 9.00 do 10.30.

Cena, v katero je vključeno vodenje, organizacija, najem bazena, znaša: 3.500,00 sit/udeleženca.

Rok za prijave 6.julij 2006.

Za dodatne informacije lahko pokličete na
tel. 05/90-10-313 ali GSM 051/354 064.

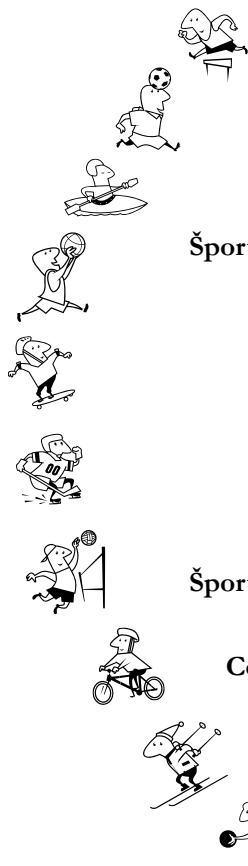
VSAK DAN SE BOMO PO TEČAJU SLADKALI S SLADOLEDOM.



Šolska ulica 2, 4290 TRŽIČ nova spletna stran: www.lu-trzic.si
 tel. : (04) 592 55 50, 592 55 55 Športna zveza Tržič, Cankarjeva 1, 4290 Tržič
 fax : (04) 596 21 55 tel. : (05) 90 10 313
 gsm: 031 330 404 fax : (05) 90 10 316
 e-pošta : barbka.drobnic@guest.arnes.si e-pošta: sportna.zveza.trzic@t-2.net



Športna zveza Tržič, Cankarjeva 1, 4290 Tržič
 tel. : (05) 90 10 313
 fax : (05) 90 10 316
 e-pošta: sportna.zveza.trzic@t-2.net



TEDEN ŠPORTA IN USTVARJALNOSTI MED POČITNICAMI

Športna zveza Tržič in Ljudska univerza Tržič bosta v času počitnic organizirali Teden športa in ustvarjalnosti, ki bo potekal od

3.7. do 7.7.2006 med 9. in 12. uro,
 za otroke, stare od 7 do 15 let.

Otroci bodo:

- plavali
- rolali
- igrali košarko, nogomet
- streljali z lokom

Športne aktivnosti bomo popestrili z ustvarjalnimi delavnicami na prostem, kjer bomo v objemu narave spoznali marsikaj novega.

Cena, v katero je vključeno vodenje, organizacija in napitki, znaša: 5.500,00 sit.

Starši, prijavite svoje otroke do 28. junija 2006!

Športna zveza Tržič
 Ljudska univerza Tržič

p.s. POVEJ TUDI PRIJATELJU/CI.

ODMEVI

Spoštovani gospod župan,

vedno sem rada nastopala, vendar mi je bilo prirediti koncert v mojem ljubljnem Tržiču najbolj pri srcu. Vesela sem bila, da mi je uspelo narediti nekaj posebnega in povabiti dame, ki so tekom desetletij razveseljevale poslušalce in jih je občinstvo tako toplo sprejelo.

Hvala Občini Tržič in Vam, da ste bili pokrovitelj tega nostalgičnega koncerta! Uspeh bi bil 100 %, če bi lahko prisostvovali tudi Vi. Vem, da bi bila to tudi Vaša želja in hvala za izredno lepo pozdravno pismo.

Zahvaljujem se tudi g. Ladu Srečniku, ki je bil srce organizacije. Brez Turističnega društva Tržič in truda g. Srečnika ta koncert ne bi mogel tako lepo uspeti.

Vedno sem s ponosom govorila, da sem Tržičanka, in to bom, kljub temu da ne živim več v Tržiču, vedno ostala.

S spoštovanjem
 Marija Ahačič Pollak

“Tržičan” nagrajuje

Letno kopališče Tržič vabi

Obnovljeno in lepo urejeno letno kopališče je v drugi polovici junija odprlo vrata obiskovalcem, željnim rekreacije in počitka ob vodnih površinah.

Na letnem kopališču bodo poleti potekali plavalni tečaji in druge aktivnosti za mlade in malo starejše, konec avgusta pa organizatorji pripravljajo tudi tradicionalne Igre veselja in smeha, letos z mednarodno udeležbo.

Obisk kopališča je možen vsak dan med 10. in 19. uro, za najavljene skupine pa se vrata odprejo tudi po dogovoru. Če bo vreme dopuščalo pa obiskovalci tudi letos lahko pričakujemo petkova nočna kopanja.

Nagrajenci “Tržičana”

V šesti številki občinskega glasila »Tržičan« smo vam zastavili tri nagradna vprašanja.

Pravilni odgovori se glasijo:

1. Razstava umetnostne obrti Dušana Zavška je na ogled do 21. junija v rotundi Abanke v Tržiču.
2. Njegovi ročno izdelani unikatni in maloserijski keramični izdelki so naprodaj v Turistično promocijskem in informacijskem centru Tržič.
3. Med izdelki, ki so na ogled na razstavi, so tudi glinene ure, vaze, rože, skleda in krožniki.

Med pravilnimi odgovori smo izžrebali naslednje dobitnike nagrad:

1. nagrado, glineno uro prejme **Stane Aysenek, Virje 42, Tržič**;
2. nagrado, glineno vazo prejme **Darja Šarabon, Balos 3, Tržič**;
3. nagrado, glinen pehar pa prejme **David Rozman, Zvirče 151, Tržič**.

Nagrajenci lahko nagrade prevzamejo ob predložitvi osebnega dokumenta in prejetega potrdila v Turistično promocijskem in informacijskem centru Tržič.

NOVA NAGRADNA VPRAŠANJA

1. Koliko bazenov je na letnem kopališču v Tržiču?
2. Kdo nudi gostinske storitve na letnem kopališču?
3. Kako se imenuje prireditev, ki se bo odvijala na letnem kopališču v avgustu?

Nagrade podarja Picerija Bazenček.

Vaše odgovore pričakujemo na dopisnicah najkasneje do četrтка, 27. julija 2006, osebno ali na naslov: Občina Tržič, občinsko glasilo »Tržičan«, Trg svobode 18, 4290 Tržič.

Želimo vam veliko sreče in prijetno poletje!

Mateja Dolžan

Marija Ahačič Pollak - iz Tržiča v svet in vedno nazaj v Tržič



Po treh letih zakona, leta 1960, se je v Sloveniji že uveljavljena pevka Marija Ahačič Pollak odpravila za svojim soprogom v Kanado. Rojena je bila v glasbeni družini v Tržiču. Z družino je bila leta 1941 izseljena v Valjevo, tam so Ahačičevi živeli do konca druge svetovne vojne. Že leta 1956 ji je uspelo na avdiciji pri ansamblu Slavka Avsenika. Še danes je nepozabna njena izvedba pesmi "Tam, kjer murke cveto". Nastopala je tudi z orkestrom RTV Ljubljana pod vodstvom Bojana Adamiča. Študirala je na glasbeni akademiji v Ljubljani, po prihodu v Montreal v Kanado pa se je vpisala na Univerzo Mc Gill v Montrealu in dokončala likovno pedagoško smer. Že leta 1962 je prvič nastopila s slovensko pesmijo na CTV in prejela na natečaju prvo nagrado. Odtlej je z diapozitivi in slovensko pesmijo promovirala slovensko kulturno in glasbeno tradicijo. Predolg bi bil seznam vseh njenih nastopov v vlogi pianistke, pevke in kulturne delavke, da bi ga naštel.

Tedaj že štiričlanska družina se je preselila v Toronto. Ob kanadskih in ameriških praznovanjih slovenskega dneva in drugih prireditvah, dobrodelnih koncertih in festivalih, na katerih je nastopala, se je po osamosvojitvi z veseljem odzvala tudi povabilu na nastope v rodni Sloveniji. S svojo v celoti avtorsko ploščo glasbe in besedila s tematiko izseljenstva se je predstavila leta 1980, slovenske ljudske pesmi pa je posnela na svoji drugi plošči "Pojte z menoj" leta 1986. Zelo odmevni sta bili njeno podajanje slovenske glasbe na televiziji CKCO v Kitchenerju in vodenje radijske oddaje Slovenski večer v Torontu, morda najodmevnejši pa so bili koncerti pred več kot 12.000 obiskovalci v amfiteatru Iron Range Interpretive Centre v Chisholmu v Minnesoti v ZDA.

Uveljavila se je kot ustanoviteljica in odgovorna urednica radijske oddaje Glas kanadskih Slovencev pod okriljem Vseslovenskega kulturnega odbora v Torontu. Vodila ga je 7 let. V tem času je za vodenje oddaje usposobila nove mlade moči, vendar pri oddaji občasno še vedno sodeluje.

Za ta prispevek je pomemben tudi podatek, da se je v večinoma moškem svetu že leta 1994 zaradi svojega aktivnega dela uveljavila tudi kot – doslej še vedno edina – predsednica Vseslovenskega koordinacijskega odbora za kulturo v Torontu, ki združuje vsa slovenska društva v Ontariu.

Za širšo promocijo slovenskega glasbenega izročila, a ne samo v Kanadi, je najpomembnejši nastanek deklishe vokalne skupine Plamen, ki jo je v letu 1991 ustanovila Marija Ahačič Pollak. Pod njenim vodstvom je Plamen združil srca mladih potomk slovenskega rodu in prvič zagorel v javnosti z nepozabnim nastopom v Torontu na vseslovenski kulturni prireditvi ob priznanju samostojnosti Republike Slovenije. Odtlej ta plamen gori in razveseljuje poslušalce po vseh kontinentih. Tudi v Sloveniji smo imeli priložnost spremljati tri uspešne turnee. Med njimi je bil pomemben nastop ob kanadskem dnevu pred ljubljanskim Magistratom, namenjen vsem diplomatom v Sloveniji. Prav tako pa je bil pomemben nastop skupine Plamen, ki je bila izbrana med 126 zbori raznih narodov, da se predstavi s pesmijo v kanadskem parlamentu v Ottawi. Tako je tudi tu prvič zadonela slovenska pesem. Poleg izvirne glasbe iz slovenske glasbene zakladnice in Marijinih priredb le-teh mladenke, sedaj že žene in matere, rade in doživeto predstavijo občinstvu tudi kanadske, duhovne in druge priljubljene pesmi v prevodih v slovenskem, angleškem, francoskem in latinskem jeziku ter svahiliju.

Gospa Marija Ahačič Pollak se želi uveljaviti tudi v pisanju krajevne zgodovine. Izšel je njen knjižni prvenec *Nitke življenja*; to je njena družinska kronika, kronika Martinčkovih iz Tržiča; izšla je letos pri Tržiškem muzeju.

Turistično društvo Tržič je leta 2002 sprejelo Marijo Ahačič Pollak za častno članico, in sicer na tradicionalni Suštarski nedelji.

Marija Ahačič Pollak je ob občinskem prazniku občine Tržič prejela diplomu Občine Tržič za dolgoletno promocijo naše države in mesta Tržič v svetu.

Tudi Marija Ahačič Pollak je med tistimi redkimi ženami, ki so svojo kariero ustvarile same in jim sposobnosti ni bilo treba uveljavljati le po zaslugi svojih uspešnih mož. Slovenija se ji je marca 2005 s podelitvijo reda zasluge za Republiko Slovenijo, pomembne za

slovensko kulturo, oddolžila za njeno vsestransko kulturno poslanstvo med rojaki in širšo skupnostjo.

27. maja je bil v Dvorani tržiških olimpijcev v Tržiču veliki koncert Marije Ahačič Pollak s slovenskimi damami narodno zabavne glasbe. To je bila edinstvena prilika, da so na odru v Tržiču nastopile poleg nje še dame slovenske narodno zabavne glasbe, ki so tekom let razveseljevale poslušalce s svojim lepim petjem in pripeljale narodnozabavno glasbo na raven, ki jo zasluži. Marija je imela v gosteh Stanko Kovačič, Jožico Svete, Jožico Kališnik, Majdo Renko Petrič, Meto Malus, Cito Galič in Jožico Mavser.

Na velikem zaslonu smo videli arhivske posnetke dam, na odru pa dame v živo, z uspešnicami, kot so: Tam, kjer murke cveto, Rože, Čakala bom, Cvetje v jeseni itd.

Nastopili sta tudi dve mladi dami: državna prvakinja na diatonični harmoniki Teja Lubič in flavtistka Anja Burnik. Z Marijo v duetu (skladbo je prav zanju napisal Vilko Ovsenik, na tržiškem odru je doživela slovensko premiero) je zapel Marjan Zgonc. Program je povezoval Janez Dolinar.

Organizator prireditve sta bila Turistično društvo Tržič in Občina Tržič, ki je bila tudi sponzor prireditve.

Koncert je bil pravo presenečenje, marsikomu so se posvetile solze v očeh.

Uvodni del teksta je bil objavljen v prispevku mgr. Milice Trebše Stolf: Dolga pot »Mrs. John Brown« do »Mrs. Jane Brown« v Kanadi, ARHIVI, glasilo Arhivskega društva Slovenije letnik XXVIII, št. 2, Ljubljana 2005, str. 213-220.

Koordinator prireditve
Lado Srečnik





HVALA

- Občini Tržič za pokroviteljstvo in sodelovanje pri realizaciji kulturnega večera gluhih, gluhtonemih in naglušnih;

- županu občine Tržič g. Pavlu Ruparju za razumevanje in pomoč pri reševanju problematike gluhih, gluhoslepih, gluhtonemih in naglušnih, ne samo na lokalni, ampak tudi na državni ravni, predvsem pa HVALA za izjemno lepo humanitarno gesto, ki gluhemu študentu Nejcu Ančimerju omogoča nakup sodobnega, predvsem pa močnejšega fonekerja, ojačevalca zvoka. Nemogoče je samo z besedami opisati in razložiti normalno sliščim ljudem, koliko želje, volje, poguma, energije in vztrajnosti vsakodnevno potrebuje 21. letni študent 1. letnika fakultete za računalništvo, da si kljub svoji gluhosti sploh upa študirati in ravno zato je tudi težko iz besedami opisati, kakšno neprecenljivo vrednost ima humanitarna gesta, ne samo v finančnem smislu, ampak predvsem v moralnem smislu, saj bo vsekakor omogočila in pripomogla, da bo fant, kljub svoji gluhosti, še naprej vztrajal na svoji študijski in življenjski poti. Ne daj se, Nejc.

- Turističnemu društvu Tržič za sodelovanje in pomoč pri kulturnem večeru;

- predsedniku Turističnega društva Tržič g. Ladu Srečniku za potrpežljivo, vztrajno in učinkovito koordinacijo, brez katere kulturnega večera gluhih, gluhtonemih in naglušnih v Tržiču ne bi bilo.

- Nejcu Ančimerju, da si je upal s svojo zgodbo iti v javnost in nam s tem povedati, da biti gluhi ni nobena sramota, ampak je sramota to, da gluhi študent v današnjem času, kljub zakonom o invalidih in integraciji in kljub sodobni elektronski tehnologiji, dobi računalništva in mobilne telefonije še zdaleč ni v enakovrednem položaju z ostalimi študenti. Pa bi lahko bil, z malce posluha in z malo dobre volje, za to pristojnih.

- Janezu Šteru, tržiškemu galeristu in članu našega društva za postavitev in strokovno oceno slikarske razstave in za vso pomoč in sodelovanje pri delu podružnice;

- Dragu Jermanu, gluhemu slikarju, ki je svoje umetniško ustvarjanje postavil na ogled v galeriji Atrij Občine Tržič;

- Marinki Kenk Tomazin, režiserki kulturnega društva "KRUH" Križe, ki je s svojo prijazno ustrežljivostjo omogočila tudi gluhim in gluhtonemim ljudem doživeti čar gledališča;

- Jani Mirt, tržiški igralki, za čustveno recitacijo Zdravljice in za prečudovit nastop v komedijski monodrami in čestitke za pogum, da kljub svoji sle-

poti vztraja na odrskih deskah. Hvalabogu in lepo je, da vztraja;

- Dragi Hejden Bajt, Janini soigralki, za čudovito dopolnitev in poživitev gledališke predstave;

- tržiški knjižnici "Toneta Pretnarja", ki je prijazno odstopila prostor za gledališko predstavo;

- Andražu Žitniku "Haslcu" za pomoč in angažiranje pri reševanju problematike brezposelnosti gluhih, gluhtonemih in naglušnih;

- županovim tajnicam za potrpežljivo prijazno toleranco nenajavljenih obiskov;

- Damjani Škantar za vsakodnevno vljudno pomoč;

- Mateji Dolžan za prijazno pripravljenost pomagati in sodelovati pri našem delu;

- Danici, cvetličarki in moji prijazni sosedji, za podarjene prelepe cvetlične aranžmaje;

- Tiskarstvu Uzar za pomoč in tiskarske usluge;

- Majdi Praprotnik iz restavracije "Sapca" na Ljubelju za pogostitev;

- Zlati in Martini za prevod v slovenski znakovni jezik, ki je edini način sporazumevanja gluhih in gluhtonemih ljudi;

- maticnemu društvu "AURIS" Kranj za podporo, pomoč in razumevanje, za kar se priporočam tudi vnaprej;

- vsem, ki sem jih pozabil omeniti, pa so kakorkoli pripomogli k realizaciji kulturnega večera.



Marsikatero oko se je orosilo že ob Janini recitaciji Zdravljice, ki jo je naša Martina prevajala v slovenski znakovni jezik, saj je večina obiskovalcev prvič videla in doživela slovensko himno v takšni predstavitvi. Tudi humanitarna gesta je pripomogla k čustvenemu večeru, saj je vedno lepo videti in doživeti, če kdo pomaga človeku v stiski in če sem dobro videl, se je tudi naši sekretarki orosilo oko ob županovi novici, da Občina Tržič in Turistično društvo Tržič pripravljata 6. oktobra dobrodelni koncert Jana Plestenjaka v podporo društvu »AURIS« Kranj. Ampak šala, ki kroži po Tržiču, češ da bomo imeli gluhi in naglušni polovične karte, ker naj bi



prišli le gledat, ne drži. Člani društva »AURIS« Kranj imamo prost vstop, poskrbljeno bo za prevod Zdravljice, Janovih pesmi in vseh nastopajočih v slovenski znakovni jezik, v dvorani bo za uporabnike slušnih aparatov nameščena indukcijska zanka, Nejc bo lahko preizkusil nov foneker itd.

Skratka 25. maj je bil za gluhe, gluhone in naglušne lep, zelo lep pomladni večer, ki je obiskovalcem ostal v nepozabnem spominu in po odzivih sodeč, jim je tudi mesto Tržič ostalo v prijetnem spominu, kot mesto prijaznih ljudi.

Društvo gluhih in naglušnih
»AURIS« Kranj
Podružnica Tržič

Boris Horvat-Tihi

MALO ZA ŠALO MALO ZARES!

*Lahko z rdečim vinom
preprečimo gluhost?*

Raziskave so pokazale, da bi z rdečim vinom morda lahko preprečili izgubljanje sluha v kasnejšem obdobju človekovega življenja.

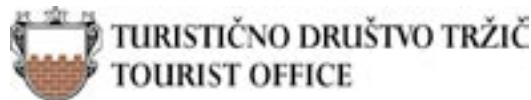
Rdeče vino deluje kot nekakšen protistrup poškodbam ušes.

Dlačice, ki se nahajajo v notranjem ušesu, se zaradi izpostavljenosti kemijskim delcem pogosto poškodujejo.

Antioksidanti, ki jih je mogoče najti v rdečem vinu, pa imajo moč, da te škodljive delce nevtralizirajo in nudijo zaščito pred izgubo sluha v starosti.

39. ŠUŠTARSKA NEDELJA V TRŽIČU

Razmišljajte, predlagajte, sodelujte.



39. ŠUŠTARSKA
NEDELJA
TRŽIČ 2006

Občina Trzin ima bogato čevljarstvo tradicijo. O razviti suštarstvu v Trzinu pričajo viri iz 15. stoletja. V letu 1860 je imel Trzin 52 čevljarstev obratov, kar pomeni, da je bila suštarska delavnica skoraj v vsaki drugi hiši. Na angelsko nedeljo, prvo nedeljo v septembru, so bili vsako leto suštarski vajenci - "jungri" sprejeti med pomočnike - "ksele". Ta običaj, pravili so mu "frajšprehunga", so zaključili s pravim sejmom, kjer ni manjkalo "štantov" dobrih suštarskih jedi, pijače in veselice, kjer so ob plesu trziški suštariji pozabili na celodnevno garanje na nizkih trinogih stolčkih in suštarskih lučeh na "gauge".

Vsako leto v Trzinu težko pričakujemo prvo nedeljo v septembru, angelsko nedeljo imenovano. Takrat postane Trzin drugačen, še lepši in pripravljen, da sprejme več deset tisoč obiskovalcev.

S tradicionalno turistično-etnografsko prireditvijo Suštarska nedelja (organizatorja Občina Trzin in Turistično društvo Trzin ter soorganizator podjetje Peko d.d. Trzin) vestno ohranjamo čevljarstvo in sejmsko tradicijo. Suštarska nedelja pa je tudi ena izmed najpomembnejših in najbolj znanih prireditev v Trzinu, s katero je Trzin prepoznaven po celi Sloveniji in zunaj nje.

Delavci v kulturi, izobraževanju, športu, turizmu, gospodarstvu in storitvenih dejavnostih smo že zavijali rokave in s skupnimi močmi snujemo program 39. Suštarske nedelje, ki bo ponudil več kot 50 prireditev, pričele se bodo sredi avgusta in trajale do sredine septembra.

Veliko bo poletnih prireditev na trziškem kopališču, na odru v atriju Občine Trzin in v Dvorani trziških olimpijcev. Predstavili se bodo kvalitetni kulturni ustvarjalci iz vse Slovenije, vrhunec dogodkov bo 24. avgusta z uradno otvoritvijo Suštarske nedelje in odprtjem razstave likovnih del znanega ustvarjalca Domna Slane v galeriji Atrij Občine Trzin.

V tem letu praznuje 30-letnico obstoja Obrtna zbornica Trzin. Letos si boste dejavnost njenih članov lahko ogledali na razstavi na novi lokaciji v Dvorani trziških olimpijcev.

Podjetje Peko d.d. se bo predstavilo z razstavo modne obutve v Paviljonu Trzin, na sami Suštarski nedelji bo zanimiv prikaz izdelave obutve po starem v čevljarstvi delavnici, letos bodo razstavo obutve poživili tudi likovni izdelki najmlajših in malo starejših ustvarjalcev na temo "Obuti v čevlje Peko". Na parkirišču pred podjetjem Peko bo poskrbljeno za raznovrstno zabavo.

Prireditve bo popestril koncert Pihalnega orkestra Trzin, zaplesali bodo člani folklorne skupine Karavanke, seveda pa ne bo manjkala velika suštarska veselica in prodaja na več kot 300 stojnicah in trgovinah v Trzinu, v trgovskih centrih Mercator (BPT), Špar, Deteljica in na parkirišču podjetja Peko.

Dan prej, v soboto, 2. septembra, bo 14. mednarodno tekmovanje na tekaških rolnah, ki se ga bodo udeležili tudi najboljši smučarji tekači in biatlonci iz Slovenije in tujine.

Nedeljo po angelski nedelji pa si bomo ogledali gorski preizkus starododnikov za motocikle, motocikle s prikolico in avtomobile (z vrha Ljubelja po cesti od starega mejnega prehoda Ljubelj). Gorskega preizkusa se bodo udeležili tuji in domači tekmovalci. Našteta tekmovanja dajeta Suštarski nedelji mednarodni značaj prireditve.

Od športnih prireditev bo zanimiv kegljaški maraton 2006 v izvedbi Kegljaškega kluba LJUBELJ Trzin, vsakoletno plezanje na steni v izvedbi plezalcev športno plezalnega odseka Trzin, svoje bodo pokazali plesalci Plesnega mesta oz. Studia M, predstavili se bodo mladi boksarji, ki želijo popularizirati svoj šport.

Prireditvi daje pečat tudi vsakoletna predstavitev Slovenske vojske v službi domovine.

Cilj prireditve je povečati obisk dnevnih turistov, jim predstaviti naravna in zgodovinska bogastva našega mesta (staro mestno jedro, Dovžanova soteska, edinstven naravni spomenik s svetovno znanimi najdišči fosilov iz obdobja permija, opuščeni rudnik živega srebra v Šentanski dolini, ostanki nekdanjega koncentracijskega taborišča Mauthausen ...), da bi doživetja ponesli v svoj kraj in se spet vračali k nam. Številni obiskovalci, ki se udeležijo naše prireditve, vplivajo na povečanje turistične potrošnje, kajti Suštarska nedelja pomeni obogatitev ponudbe na našem območju, prireditve pa ne vplivajo negativno na naravo in okolje.

Drage občanke in občani Trzina, vabimo vas, da tudi vi aktivno vključite v organizacijo Suštarske nedelje in nam najkasneje do 11. julija posredujete svoje ideje za sodelovanje. Najdete nas na Trgu svobode 18, na tel. 04 5924 730, dosegljivi pa smo vam tudi na e-pošti: damjana.skantar@trzin.si.

Vsa podjetja, podjetnike in trgovce obveščamo, da do istega datuma sprejemamo tudi prijave za prodajo na "suštarskem semnju". Prijavnice in osnovne informacije so na voljo na spletni strani www.trzin.si, po predhodnem telefonskem klicu pa vam vse potrebne obrazce tudi pošljemo. Pohitite z odločitvijo, zanimanje za prodajo je veliko.

Za Turistično društvo Trzin
Damjana Škantar
Lado Srečnik



JULIJ, AVGUST 2006

Turistično promocijski in informacijski center Tržič
Trg svobode 18, 4290 TRŽIČ
tel. 04 59 71 536,
e-pošta; informacije@trzic.si
spletni naslov; www.trzic.si

Sobota, 01. julij

- ob 17. uri
12. krog balinarske super lige Bistrica
: Krim Špica Ljubljana
Balinišče v Bistrici
Balinarski klub Bistrica

Ponedeljek, 03. julij

- med 9. in 12. uro
Teden športa in ustvarjalnosti do
07. 07. 2006
ŠZ Tržič in Ljudska univerza Tržič

Petek, 07. julij

- ob 20. uri
Poletne prireditve
Atrij Občine Tržič
Občina Tržič

Sobota, 08. julij

- ob 10. uri
Pikine otroške matineeje
Atrij Občine Tržič
Občina Tržič

- ob 17. uri

13. krog balinarske super lige
Tržič : Šiška Ljubljana
Balinišče na Ravnah v Tržiču
Balinarski klub Tržič

Ponedeljek, 10. julij

- od 9. do 12. ure
Plavalni teden do 14. 07. 2006
Športna zveza Tržič

- od 9.00 do 10.30

Plavalni tečaj do 14. 07. 2006
Športna zveza Tržič

Petek, 14. julij

- ob 20. uri
Poletne prireditve
Atrij Občine Tržič
Občina Tržič

Sobota, 15. julij

- ob 10. uri
Pikine otroške matineeje
Atrij Občine Tržič
Občina Tržič

Nedelja, 16. julij

6. šahovski turnir za memorial
Tomaža Kavarja
Planinsko zavetišče v Gozdu
Planinsko društvo Križe

Četrtek, 20. julij

Planinski izlet
Visoke, Nizke Ture - Avstrija
Planinsko društvo Tržič

Petek, 21. julij

- ob 20. uri
Poletne prireditve
Atrij Občine Tržič
Občina Tržič

Sobota, 22. julij

- ob 10. uri
Pikine otroške matineeje
Atrij Občine Tržič
Občina Tržič

Planinski izlet

Bavški Grintovec
Planinsko društvo Križe

Ponedeljek, 24. julij

9. tradicionalni blagoslov vozil
in voznikov
v Lešah
Lešanski motoristi

Kmečki praznik in vaški semenj
v Lešah
Agrarna skupnost Leše

Petek, 28. julij

- ob 20. uri
Poletne prireditve
Atrij Občine Tržič
Občina Tržič

Sobota, 29. julij

- ob 10. uri
Pikine otroške matineeje
Atrij Občine Tržič
Občina Tržič

Petek, 04. avgust

- ob 20. uri
Poletne prireditve vsak petek v av-
gustu
Atrij Občine Tržič
Občina Tržič

Sobota, 05. avgust

- ob 10. uri
Pikine otroške matineeje
Atrij Občine Tržič
Občina Tržič

Planinski izlet

Špik, Hude police
Planinsko društvo Tržič

Nedelja, 6. avgust

- ob 12. uri
Srečanje planincev pod Storžičem
PD Tržič in Nataša Bergant

Petek, 11. avgust

- ob 20. uri
Poletne prireditve
Atrij Občine Tržič
Občina Tržič

Sobota, 12. avgust

- ob 10. uri
Pikine otroške matineeje
Atrij Občine Tržič
Občina Tržič

Ponedeljek, 14. avgust

- ob 17. uri
Županov teden, vodna aerobika
Letno kopališče Tržič
SZ Tržič, Občina Tržič in
okrepčevalnica Bazenček

Torek, 15. avgust

- ob 17. uri
Županov teden, skoki v vodo
Letno kopališče Tržič
SZ Tržič, Občina Tržič in
okrepčevalnica Bazenček

Sreda, 16. avgust

- ob 17. uri
Županov teden, igre na vodi
Letno kopališče Tržič
SZ Tržič, Občina Tržič in
okrepčevalnica Bazenček

Četrtek, 17. avgust

- ob 17. uri
Županov teden, potapljanje
Letno kopališče Tržič
SZ Tržič, Občina Tržič in
okrepčevalnica Bazenček

Petek, 18. avgust

- ob 17. uri
Županov teden, občinsko prvenstvo
v plavanju
Letno kopališče Tržič
SZ Tržič, Občina Tržič in
okrepčevalnica Bazenček

- ob 20. uri
Poletne prireditve
Atrij Občine Tržič
Občina Tržič

Sobota, 19. avgust

- ob 10. uri
Pikine otroške matineeje
Atrij Občine Tržič
Občina Tržič

- ob 19. uri
Županov teden, tržiške igre veselja in
smeha
Letno kopališče Tržič
SZ Tržič, Občina Tržič in
okrepčevalnica Bazenček

Nedelja 20. avgust

- ob 10. uri
Tek po Dovžanovi soteski
SZ Tržič in ŠD Jelendol

- ob 12. uri
Srečanje planincev na Kofcah
PD Tržič in Peter Vogelnik

Vaški sejem v Seničnem
Krajevna skupnost Senično

Torek, 22. avgust

Odprto občinsko prvenstvo v plavanju
Letno kopališče Tržič
Športna zveza Tržič

Petek, 25. avgust

- ob 20. uri
Poletne prireditve
Atrij Občine Tržič
Občina Tržič

Sobota, 26. avgust

- ob 10. uri
Pikine otroške matineeje
Atrij Občine Tržič
Občina Tržič

- ob 16. uri
14. krog balinarske super lige Bistrica
: Hrast Kobjeglava
Balinišče v Bistrici
Balinarski klub Bistrica

Planinski izlet
Hafner – Avstrija
Planinsko društvo Križe

Nedelja 27. avgust

- ob 12. uri
Srečanje planincev na Dobrči
PD Tržič in Emil Grah

V MC Tržič bomo v mesecu juliju organizirali počitniške delavnice (od 3.7. do 28.7., 31.7. pa ne), in sicer vsak delavnik med 9. in 12. uro.

POČITNIŠKE DELAVNICE

Mladinski center Tržič

od 3. julija do 28. julija
od ponedeljka do petka
med 9. in 12. uro

Knjižnica dr. Toneta Pretnarja

Vsak dan od 10. do 12. ure po naslednjem razporedu:

Špela Jerala:

MOŽIČEK KOPITLJAČEK

od 10. do 14. julija

Marinka Kenk-Tomazin:

PETER KLEPEC, ZAVRNI ČREDO

od 17. do 21. julija
od 24. do 28. julija

Valerija Rant Tišler:

MIZICA, POGRNI SE

od 31. julija do 4. avgusta

Marija Maršič:

DOBRA STARA ROČNA DELA

od 7. do 11. avgusta

Jožica Ahačič:

PRAVLJIČNI ČEVELJČKI

od 14. do 18. avgusta

Tržiški muzej

V Tržiškem muzeju bodo v času poletnih počitnic potekale naslednje delavnice:

KAMNI – veselje ob barvanju
Vsak kamen je unikat, vsak kamen ima svoj značaj, noben prodnik ni takšen kot drugi.

Delavnica bo potekala v Paviljonu NOB - galeriji Ferda Mayerja.

Delavnica je namenjena učencem nižjih in višjih razredov devetletke.

Termin: 10.07. – 13.07.2006 s

pričetkom ob 10. uri

Cena: 500 SIT

Vsak učenec prinese s seboj tri kamne!

IGRAJMO SE TURISTIČNE

VODIČE - PARLIAMO L'ITALIANO

Delavnica je namenjena učencem višjih razredov devetletke ali dijakom.

Delavnica bo potekala v Gašperjevem kotičku Tržiškega muzeja, Muzejska 11.

Termin: 17.07. – 20.07.2006 s

pričetkom ob 10. uri.

Cena: 500 SIT

SLIKAR NA OBISKU

Delavnica je namenjena učencem predmetne stopnje in dijakom. (Omejeno število: 10)

Delavnica bo potekala v Paviljonu NOB – galeriji Ferda Mayerja.

Termin: 21.08. – 24.08.2006 s

pričetkom ob 10. 12. ali 14. uri.

Cena: 800 sit.

Delavnico bo vodil absolvent

Akademije za likovno umetnost iz Ljubljane, zato je obvezna predhodna prijava. Prijave sprejemamo do 15. julija 2006.

Dodatne informacije : TRŽIŠKI MUZEJ, Muzejska 11, 4290 TRŽIČ
Tel.: 59 23 810 GSM 040 238 118

POLETNI DELOVNI ČAS KNJIŽNICE DR. TONETA PRETNARJA

Ponedeljek, četrtek, petek: 9.00 – 15.00

Torek, sredo: 9.00 – 17.00

Sobota: zaprto

IZPOSODJEVALIŠČE V BISTRICI

V Domu Petra Uzarja v Bistrici pri Tržiču si lahko vsak ponedeljek med 18. in 19. uro izposodite knjige iz Knjižnice dr. Toneta Pretnarja.

RAZSTAVE

ROTUNDA ABANKE V TRŽIČU

Razstava umetnostne obrti Dušana Zavška. Do 21. junija.

GALERIJA ATRIJ OBČINE TRŽIČ

Razstava 40 let prijateljstva avtorja Lada Srečnika.





TILIA
zavarovalnica tilia d.d.

*Od 3. julija 2006 vam bomo na voljo
v novih prostorih na TRGU SVOBODE 12 ...
... le nekaj metrov stran od sedanje lokacije.*

Pri nas lahko sklepate naslednja zavarovanja:

- >>> avtomobilsko
- >>> življenjsko
- >>> asistenčno
- >>> šolsko
- >>> premoženjsko

Poslovalnica Tržič, Trg svobode 12, 4290 TRŽIČ, tel.: 04 596-34-03, faks: 04 592-47-59, www.zav-tilia.si



AVTOŠOLA
ing. Humar

TRŽIČ
TRG SVOBODE 31
TEL: 041/ 849 - 600

Uradne ure:
od ponedeljka do četrтка
od 15. do 17. ure



RADIO

93.8 FM

GORENC

za območje Tržiča **95.1 FM**

**1**

**digitalni fotoaparat
v vrednosti
100.000 SIT** (417,29 eur)

**2**

**gorsko kolo
v vrednosti
80.000 SIT** (333,83 eur)

**3**

**dijaška avtobusna
vozovnica v vrednosti
65.000 SIT** (271,24 eur)

Anonimnost sodelujočih zagotovljena,
več o tem na www.radiogorenc.si

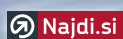
Vsi tisti, ki ste že ali boste
**uspešno opravili popravni
izpit** za šolsko leto 2005/06,
nas o tem obvestite, saj se s
tem lahko udeležite velikega
žrebanja, ki bo **3. septembra**
na glavnem prizorišču
Šuštarne nedelje v Trziču.

zmagovalci nad

POPRAVKI

... že tretje leto na Radiu Gorenc!

Za vas navijamo:

**1****2****3****4****5**

**NA DOPUST JO POBRIŠTE
PA NA GORENCA PIŠTE**

Kjerkoli se boste potepali v letošnjem poletju,
pošljite razglednico vključno s svojim naslovom na:

Vse razglednice, ki jih bomo prijeli do **1. septembra 2006** na naš naslov,
gredo v boben za žrebanje, ki bo **3. septembra** na Šuštarški nedelji.

Vroč nagrada:

kurilno olje v vrednosti

100.000 SIT
417,29 eur

P.N. (NAJBOLJŠI)

RADIO GORENC

BALOS 4

4290 TRŽIČ